

TEXTE ADOPTATE

Ediție provizorie

P8_TA-PROV(2019)0240

Raport referitor la infracțiunile financiare, evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale

Rezoluția Parlamentului European din 26 martie 2019 referitoare la infracțiunile financiare, evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale (2018/2121(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 4 și 13 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere articolele 107, 108, 113, 115 și 116 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Decizia sa din 1 martie 2018 privind constituirea și stabilirea responsabilităților, componenței numerice și a duratei mandatului unei comisii speciale pentru nereguli financiare, evaziune fiscală și evitarea sarcinilor fiscale (TAX3)¹,
- având în vedere Rezoluția Comisiei TAXE din 25 noiembrie 2015² și Rezoluția Comisiei TAX2 din 6 iulie 2016³ referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 decembrie 2015 conținând recomandări adresate Comisiei privind favorizarea transparenței, a coordonării și a convergenței în politicile de impozitare a societăților în Uniune⁴,
- având în vedere rezultatele obținute de Comisia de anchetă privind spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală, care au fost prezentate Consiliului și

¹ Decizia din 1 martie 2018 privind constituirea și stabilirea responsabilităților, componenței numerice și a duratei mandatului unei comisii speciale pentru nereguli financiare, evaziune fiscală și evitarea sarcinilor fiscale, Texte adoptate, P8_TA(2018)0048.

² Rezoluția din 25 noiembrie 2015 referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare, JO C 366, 27.10.2017, p. 51.

³ Rezoluția din 6 iulie 2016 referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare, JO C 101, 16.3.2018, p. 79.

⁴ JO C 399, 24.11.2017, p. 74.

Comisiei la 13 decembrie 2017¹,

- având în vedere acțiunile întreprinse de Comisie ca urmare a fiecăreia dintre rezoluțiile Parlamentului menționate mai sus²,
- având în vedere numeroasele dezvăluiri ale unor jurnaliști de investigație, cum ar fi LuxLeaks, Panama Papers, Paradise Papers și, mai recent, scandalurile cu așa-numitele cum-ex, precum și cazurile de spălare de bani care implică, în special, bănci din Danemarca, Estonia, Germania, Letonia, Țările de Jos și Regatul Unit;
- având în vedere Rezoluția sa din 29 noiembrie 2018 referitoare la scandalul Cum-Ex: fraudă financiară și lacunele din cadrul juridic în vigoare³;
- având în vedere Rezoluția sa din 19 aprilie 2018 referitoare la protecția jurnaliștilor de investigație din Europa: cazul jurnalistului slovac Ján Kuciak și al Martinei Kušnírová⁴,
- având în vedere studiile realizate de Serviciul de Cercetare al Parlamentului European intitulate „Citizenship by investment (CBI) and residency by investment (RBI) schemes in the EU: state of play, issues and impacts“ (Sistemele de acordare a cetățeniei în schimbul investițiilor (CBI) și a rezidenței în schimbul investițiilor (RBI) în UE: situația actuală, probleme și impact), „Money laundering and tax evasion risks in free ports and customs warehouses“ (Spălarea banilor și riscurile de evaziune fiscală în porturi libere și antrepozite vamale) și „An overview of shell companies in the European Union“ (Prezentare generală a societăților de tip „cutie poștală” din Uniunea Europeană)⁵,
- având în vedere studiul intitulat „VAT fraud: economic impact, challenges and policy issues” (Frauda în domeniul TVA: impact economic, provocări și aspecte politice)⁶, studiul intitulat „Cryptocurrencies and blockchain - Legal context and implications for

¹ Recomandarea Parlamentului European din 13 decembrie 2017 adresată Consiliului și Comisiei în urma anchetei privind spălarea de bani, evitarea obligațiilor fiscale și evaziunea fiscală, JO C 369, 11.10.2018, p. 132.

² Măsurile adoptate în comun la 16 martie 2016 ca urmare a rezoluției referitoare la favorizarea transparenței, a coordonării și a convergenței în politicile de impozitare a societăților în Uniune și a rezoluțiilor TAXE 1, măsurile adoptate în 16 noiembrie 2016 ca urmare a rezoluției TAXE 2 și acțiunile întreprinse în urma rezoluției PANA din aprilie 2018.

³ Texte adoptate, P8_TA(2018)0475.

⁴ Texte adoptate, P8_TA(2018)0183.

⁵ Scherrer A. și Thirion E., Citizenship by Investment (CBI) and Residency by Investment (RBI) schemes in the EU, (Sistemele de acordare a cetățeniei în schimbul investițiilor (CBI) și a rezidenței în schimbul investițiilor (RBI) în UE: situația actuală, probleme și impact), EPRS, PE 627.128, Parlamentul European, octombrie 2018; Korver R., Money laundering and tax evasion risks in free ports (Spălarea banilor și riscurile de evaziune fiscală în porturi libere și antrepozite vamale), EPRS, PE 627.114, Parlamentul European, octombrie 2018 și Kiendl Kristo I. și Thirion E., An overview of shell companies in the European Union (Prezentare generală societăților de tip „cutie poștală” din Uniunea Europeană”) EPRS, PE 627.129, Parlamentul European, octombrie 2018.

⁶ Lamensch M. și Ceci, E., VAT fraud: Economic impact, challenges and policy issues (Frauda în domeniul TVA: impact economic, provocări și aspecte politice), Parlamentul European, Direcția Generală Politici Interne, Departamentul tematic A - Politici economice, științifice și privind calitatea vieții, 15 octombrie 2018.

financial crime, money laundering and tax evasion” (Criptomonedele și tehnologia blockchain - Context juridic și implicații pentru criminalitatea financiară, spălarea banilor și evaziunea fiscală) și studiul intitulat „Impact of Digitalisation on International Tax Matters” (Impactul digitalizării asupra chestiunilor fiscale internaționale)¹,

- având în vedere studiile Comisiei referitoare la „indicatorii de planificare fiscală agresivă”²,
- având în vedere elementele de probă colectate de Comisia TAX3 în cadrul celor 34 de audieri cu experți sau al schimburilor de opinii cu comisarii și cu miniștrii și cu ocazia misiunilor la Washington, Riga, Insula Man, Estonia și Danemarca,
- având în vedere cadrul de impozitare a întreprinderilor, modernizat și mai solid, introdus în această legislatură, în special directivele împotriva evitării obligațiilor fiscale (ATAD I³ și ATAD II⁴) și revizuirile Directivei privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (DAC)⁵,
- având în vedere propunerile Comisiei aflate în așteptarea adoptării, în special cele privind CC(C)TB⁶, pachetul privind impozitarea digitală⁷ și raportarea publică pentru

¹ Houben R. și Snyers A, Cryptocurrencies and blockchain, (Criptomonedele și tehnologia blockchain), Parlamentul European, Direcția Generală Politici Interne, Departamentul tematic A - Politici economice, științifice și privind calitatea vieții, 5 iulie 2018, și Hadzhieva E., Impact of Digitalisation on International Tax Matters, (Impactul digitalizării asupra chestiunilor fiscale internaționale), Parlamentul European, Direcția Generală Politici Interne, Departamentul tematic A - Politici economice, științifice și privind calitatea vieții, 15 februarie 2019.

² „Study on Structures of Aggressive Tax Planning and Indicators - Final Report” (Studiu privind structurile de planificare fiscală agresivă și indicatorii - Raport final) (Document privind fiscalitatea nr. 61, 27 ianuarie 2016), „The Impact of Tax Planning on Forward-Looking Effective Tax Rates” (Impactul planificării fiscale asupra ratelor de impozitare efectivă previzibile) (Document privind fiscalitatea nr. 64, 25 octombrie 2016) și „Aggressive tax planning indicators – Final Report” (Indicatori de planificare fiscală agresivă - raport final) (Document privind fiscalitatea nr. 71, 7 martie 2018).

³ Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO L 193, 19.7.2016, p. 1).

fiecare țară în parte (CBCR)¹, precum și poziția Parlamentului cu privire la aceste propuneri,

- având în vedere Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre din 1 decembrie 1997 referitoare la Grupul de lucru pentru codul de conduită în domeniul impozitării întreprinderilor (Grupul CoC) și rapoartele periodice adresate de către acest grup Consiliului ECOFIN,
- având în vedere lista Consiliului conținând jurisdicțiile necooperante în scopuri fiscale, adoptată la 5 decembrie 2017 și modificată pe baza monitorizării continue a angajamentelor țărilor terțe,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 21 martie 2018 privind noile cerințe împotriva evitării obligațiilor fiscale în legislația UE care reglementează în special operațiunile de finanțare și de investiții (C(2018)1756),
- având în vedere modernizarea în curs a cadrului TVA, în special regimul definitiv de TVA,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 noiembrie 2016 referitoare la tema „Către un sistem de TVA definitiv și combaterea fraudei în domeniul TVA²,
- având în vedere noul cadru al UE de combatere a spălării banilor adoptat recent, în special după adoptarea celei de-a patra (DCSB4)³ și a celei de a cincea (DCSB5)⁴

⁴ Directiva (UE) 2017/952 a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Directivei (UE) 2016/1164 în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe (JO L 144, 7.6.2017, p. 1).

⁵ Respectiv referitoare la schimbul automat de informații privind deciziile fiscale (Directiva (UE) 2015/2376 a Consiliului din 8 decembrie 2015 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal, JO L 332, 18.12.2015, p. 1, DAC3), schimbul de rapoarte pentru fiecare țară în parte între autoritățile fiscale (Directiva 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal, JO L 146, 3.6.2016, p. 8, DAC4), accesul la informații privind combaterea spălării banilor de către autoritățile fiscale, proprietatea efectivă și alte măsuri de precauție privind clientela (Directiva 2016/2258 a Consiliului din 6 decembrie 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal, JO L 342, 16.12.2016, p. 1, DAC5), schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal în legătură cu modalitățile transfrontaliere raportabile (Directiva 2018/822 a Consiliului din 25 mai 2018 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal, JO L 139, 5.6.2018, p. 1, DAC6).

⁶ Propunerea de directivă a Consiliului din 25 octombrie 2016 privind o bază fiscală comună a societăților (CCTB), (COM(2016)0685) și propunerea din 25 octombrie 2016 privind o bază fiscală consolidată comună a societăților (CCCTB) COM(2016)0683.

revizuirii ale Directivei privind combaterea spălării banilor,

- având în vedere procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor inițiate de Comisie împotriva a 28 state membre pentru că nu au transpus corect DCSB4 în legislația națională,
- având în vedere Planul de acțiune al Comisiei din 2 februarie 2016 pentru consolidarea combaterii finanțării terorismului (COM(2016)0050)¹,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 12 septembrie 2018 privind consolidarea cadrului Uniunii de supraveghere a instituțiilor financiare dintr-o perspectivă prudențială și din perspectiva combaterii spălării banilor (COM(2018)0645),
- având în vedere Rezoluția sa din 14 martie 2019 referitoare la caracterul urgent al întocmirii unei liste negre a UE cuprinzând țări terțe în conformitate cu Directiva privind combaterea spălării banilor²;
- având în vedere exercițiul de inventariere și analiza lacunelor în materie de competențe ale unităților de informații financiare ale UE și obstacolele cu care se confruntă acestea în obținerea și schimbul de informații, realizat de platforma unităților de informații financiare a Uniunii Europene (Platforma FIU a UE), la 15 decembrie 2016, precum și documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 26 iunie 2017 privind îmbunătățirea cooperării dintre unitățile de informații financiare ale UE (SWD(2017)0275),
- având în vedere Recomandarea Autorității Bancare Europene (ABE) și a Comisiei din 11 iulie 2018 adresată Unității de analiză a informațiilor financiare din Malta (FIAU)

⁷ Pachetul constă în Comunicarea Comisiei din 21 martie 2018 intitulată „A sosit momentul instituirii unui standard de impozitare modern, echitabil și eficient pentru economia digitală ” (COM(2018)0146), în propunerea de directivă a Consiliului din 21 martie 2018 de stabilire a normelor de impozitare a societăților în cazul unei prezențe digitale substanțiale (COM(2018)0147), în propunerea de directivă a Consiliului din 21 martie 2018 privind un sistem comun de impozitare a serviciilor digitale pentru veniturile rezultate din furnizarea anumitor servicii digitale (COM(2018)0148) și în Recomandarea Comisiei din 21 martie 2018 privind impozitarea societăților în cazul unei prezențe digitale substanțiale (C(2018) 1650).

¹ Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului din 12 aprilie 2016 de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește comunicarea, de către anumite întreprinderi și sucursale, de informații privind impozitul pe profit (COM(2016)0198).

² JO C 224, 27.6.2018, p. 107.

³ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 23).

⁴ Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE (JO L 156 19.6.2018, p. 43).

¹ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 2 februarie 2016 privind Planul de acțiune pentru consolidarea combaterii finanțării terorismului, COM(2016)0050.

² Texte adoptate, P8_TA(2019)0216.

privind acțiunile necesare pentru respectarea Directivei privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului,

- având în vedere scrisoarea din 7 decembrie 2018 trimisă de președintele Comisiei TAX3 reprezentantului permanent al Maltei la UE, Excelența Sa, Daniel Azzopardi, prin care se solicită explicații cu privire la compania „17 Black”,
- având în vedere anchetele privind ajutoarele de stat și deciziile Comisiei¹,
- având în vedere propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2018 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii (COM(2018)0218),
- având în vedere proiectul de acord privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice;
- având în vedere Declarația politică de stabilire a cadrului viitoarelor relații dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit;
- având în vedere rezultatele diferitelor summituri G7, G8 și G20 pe probleme fiscale internaționale,
- având în vedere Rezoluția referitoare la Agenda de acțiune de la Addis Abeba, adoptată la 27 iulie 2015 de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere raportul Grupului la nivel înalt privind fluxurile financiare ilicite din Africa, comandat în comun de Comisia Uniunii Africane (AUC)/Comisia Economică pentru Africa a ONU (ECA), Conferința miniștrilor africani ai finanțelor, planificării și dezvoltării economice,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 28 ianuarie 2016 privind o strategie externă pentru impozitarea eficientă (COM(2016)0024), în care Comisia a solicitat UE să „conducă prin puterea exemplului”,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 iulie 2015 referitoare la evaziunea fiscală și fraudă fiscală ca provocări în materie de guvernare, protecție socială și dezvoltare în țările în curs de dezvoltare² și rezoluția din 15 ianuarie 2019 referitoare la egalitatea de gen și politicile fiscale în UE³,
- având în vedere obligația prevăzută la articolul 8 alineatul (2) din Convenția europeană a drepturilor omului (ECHR) de a respecta în permanență legislația privind viața privată,
- având în vedere Raportul Comisiei din 23 ianuarie 2019 privind sistemele din Uniunea Europeană de acordare a cetățeniei și a dreptului de ședere pentru investitori (COM(2019)0012),

¹ Referitoare la Fiat, Starbucks și decizia Belgiei privind profitul excedentar, precum și deciziile de inițiere a unor anchete referitoare la ajutoarele de stat privind McDonald's, Apple și Amazon.

² JO C 265, 11.8.2017, p. 59.

³ Texte adoptate, P8_TA(2019)0014.

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 15 ianuarie 2019 intitulată „Către un proces decizional mai eficient și mai democratic în domeniul politicii fiscale a UE” (COM(2019)0008),
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 18 octombrie 2017 intitulat „Parteneriatele de dezvoltare ale UE și provocarea reprezentată de acordurile fiscale internaționale”,
- având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei speciale privind infracțiunile financiare, evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale (A8-0170/2019),

1. Introducere generală de prezentare a contextului

1.1. Schimbări

1. afirmă că, adesea, normele fiscale existente nu pot ține pasul cu viteza tot mai mare a economiei; reamintește că actualele norme fiscale internaționale și naționale au fost concepute în principal la începutul secolului al XX-lea; afirmă că, în prezent, este nevoie urgentă ca normele să fie reformate, astfel încât sistemele fiscale internaționale, europene și naționale să fie adecvate pentru noile provocări economice, sociale și tehnologice ale secolului al XXI-lea; observă consensul general potrivit căruia sistemele fiscale și metodele contabile actuale nu dispun de caracteristicile necesare pentru a ține pasul cu aceste evoluții și pentru a garanta că toți participanții la piață își plătesc partea lor echitabilă de impozite;
2. subliniază că Parlamentul European a avut o contribuție substanțială la combaterea infracțiunilor financiare, a evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale, astfel cum au fost dezvăluite, printre altele, de cazurile LuxLeaks, Panama Papers, Paradise Papers, Football Leaks, Bahamas Leaks și Cum-Ex, în special prin lucrările comisiilor speciale TAXE, TAX2¹ și TAX3, ale Comisiei de anchetă PANA și ale Comisiei pentru afaceri economice și monetare (ECON);
3. salută faptul că, în cursul mandatului său actual, Comisia a prezentat 26 de propuneri legislative care vizează eliminarea unora dintre lacunele existente, îmbunătățirea luptei împotriva infracțiunilor financiare și a planificării fiscale agresive, precum și consolidarea eficienței colectării impozitelor și a echității fiscale; regretă profund lipsa progreselor în cadrul Consiliului cu privire la inițiativele majore de reformă a impozitării societăților, care nu au fost încă finalizate din cauza lipsei de voință politică reală; solicită adoptarea rapidă a unor inițiative ale UE care nu au fost încă finalizate și o monitorizare atentă a punerii în aplicare pentru a asigura eficiența și aplicarea adecvată, în scopul de a ține pasul cu versatilitatea fraudei fiscale, a evaziunii fiscale și a planificării fiscale agresive;
4. reamintește că o jurisdicție fiscală are control numai asupra aspectelor fiscale legate de teritoriul său, în timp ce fluxurile economice și unii contribuabili, cum ar fi

¹ Conform normelor interne ale Parlamentului, denumirile comisiilor pot fi prescurtate cu maximum patru litere; prin urmare, fostele comisii temporare pentru chestiuni fiscale sunt numite TAXE, TAX2, PANA și TAX3. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că mandatul numit „Înființarea unei comisii speciale pentru deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare” se referă exclusiv la TAX2 .

întreprinderile multinaționale și persoanele cu disponibilități financiare ridicate, acționează la nivel mondial;

5. subliniază că, pentru definirea bazelor de impozitare, este necesar să existe o imagine completă a situației contribuabililor, inclusiv a acelor părți care se află în afara unei anumite jurisdicții fiscale, și să se stabilească ce parte aparține cărei jurisdicții; observă că este necesar, de asemenea, ca aceste baze de impozitare să fie alocate între jurisdicțiile fiscale pentru a evita dubla impunere și dubla neimpozitare; afirmă că ar trebui să se acorde prioritate eliminării dublei neimpozitări, precum și să se garanteze că este abordată problema dublei impuneri;
6. consideră că toate instituțiile UE și statele membre trebuie să depună eforturi pentru a explica cetățenilor activitatea desfășurată în domeniul fiscal și acțiunile întreprinse pentru a remedia problemele și lacunele existente; consideră că UE trebuie să adopte o strategie amplă prin care să sprijine statele membre, prin politici relevante, să treacă de la sistemele lor fiscale actuale dăunătoare la un sistem fiscal compatibil cu cadrul juridic al UE și cu spiritul tratatelor UE;
7. observă că fluxurile economice¹ și oportunitățile de a schimba rezidența fiscală au crescut substanțial; avertizează că unele fenomene noi² sunt în mod intrinsec opace sau facilitează opacitatea, permițând fraudă fiscală, evaziunea fiscală, planificarea fiscală agresivă și spălarea banilor;
8. regretă faptul că unele state membre confiscă baza de impozitare a altor state membre prin atragerea profiturilor generate în altă parte, permițând astfel societăților să își reducă în mod artificial baza de impozitare; susține că această practică nu numai că aduce atingere principiului european al solidarității, ci produce și o redistribuire a bogăției către întreprinderile multinaționale și acționarii acestora, în detrimentul cetățenilor UE; sprijină activitatea importantă a mediului academic și a jurnaliștilor, care contribuie la revelarea acestor practici;

1.2. Scopul impozitării și impactul fraudei fiscale, al evaziunii fiscale, al practicilor fiscale dăunătoare și al spălării de bani asupra societăților europene

9. consideră că impozitarea echitabilă și lupta hotărâtă împotriva fraudei fiscale, a evaziunii fiscale, a planificării fiscale agresive și a spălării de bani joacă un rol central în crearea unei societăți echitabile și a unei economii puternice, apărând în același timp contractul social și statul de drept; constată că un sistem de impozitare echitabil și eficient este esențial pentru combaterea inegalităților, nu numai prin finanțarea cheltuielilor publice pentru sprijinirea mobilității sociale, ci și prin reducerea inegalităților în materie de venituri; subliniază că politica fiscală poate avea o influență majoră asupra deciziilor privind ocuparea forței de muncă, asupra nivelurilor de investiții și asupra disponibilității întreprinderilor de a se extinde;
10. subliniază că cea mai urgentă prioritate este reducerea decalajului fiscal rezultat din fraudă fiscală, evaziunea fiscală, planificarea fiscală agresivă și spălarea de bani,

¹ Cum ar fi financiarizarea

² De exemplu, utilizarea programelor informatice pentru a direcționa automat numerarul din registrele electronice de numerar sau din sistemele de la punctele de vânzare („zapping”), utilizarea din ce în ce mai mare a furnizorilor externi de servicii de plată, care le permit persoanelor care comit fraude să nu plătească integral taxele care le revin.

precum și impactul acestora asupra bugetelor naționale și a bugetului UE, pentru a asigura condiții de concurență echitabile și echitate fiscală în rândul tuturor contribuabililor și între aceștia, pentru a combate creșterea inegalităților și pentru a consolida încrederea în procesul democratic de elaborare a politicilor, prin garantarea faptului că autorii fraudelor nu au un avantaj fiscal competitiv față de contribuabilii onești;

11. subliniază că eforturile comune la nivelul UE și la nivel național sunt esențiale pentru a apăra bugetul UE și bugetele naționale împotriva pierderilor cauzate de impozitele neplătite; ia act de faptul că numai dacă veniturile din impozite sunt colectate integral și eficient statele pot oferi servicii publice de calitate și la prețuri accesibile, inclusiv servicii de educație, asistență medicală și locuințe, securitate, control al infracțiunilor și răspuns în situații de urgență, asigurări sociale și asistență socială, aplicarea standardelor în materie de muncă și de mediu, combaterea schimbărilor climatice, promovarea egalității de gen, transport public și infrastructuri esențiale, pentru a stimula și, dacă este necesar, pentru a stabiliza dezvoltarea echilibrată din punct de vedere social, pentru a avansa în direcția realizării obiectivelor de dezvoltare durabilă;
12. consideră că evoluțiile recente în materie de impozitare și colectare a impozitelor, care au deplasat sarcina fiscală de la avere către venit, de la veniturile din capital către veniturile salariale și către consum, de la întreprinderile multinaționale către întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) și de la sectorul financiar la economia reală, au avut un impact disproporționat asupra femeilor și a persoanelor cu venituri reduse, care se bazează, în general, mai mult pe veniturile salariale și își cheltuiesc o parte mai mare din venit pe consum¹; ia act de faptul că ratele mai ridicate de evaziune fiscală există în rândul celor mai bogați²; invită Comisia să ia în considerare impactul asupra dezvoltării sociale, inclusiv în ceea ce privește egalitatea de gen și celelalte politici menționate mai sus, în propunerile sale legislative din domeniul fiscal și al combaterii spălării banilor;

1.3. Riscurile și beneficiile legate de tranzacțiile în numerar

13. subliniază că tranzacțiile în numerar rămân un risc foarte ridicat în ceea ce privește spălarea de bani și evaziunea fiscală, inclusiv în ceea ce privește fraudă în materie de TVA, în ciuda avantajelor pe care le prezintă, cum ar fi accesibilitatea și viteza; ia act de faptul că o serie de state membre au introdus deja restricții în ceea ce privește plățile în numerar; ia act, de asemenea, de faptul că, deși normele privind controlul numerarului la frontierele externe ale UE au fost armonizate, normele de la nivelul statelor membre

¹ Gunnarsson A., Schratzenstaller M. și Spangenberg U., „Gender equality and taxation in the European Union” (Egalitatea de gen și fiscalitatea în Uniunea Europeană), Parlamentul European, Direcția Generală Politici Interne, Departamentul tematic C - Drepturile cetățenilor și afaceri constituționale, 15 martie 2017; Grown C. și Valodia I (editori), „Taxation and Gender Equity: A Comparative Analysis of Direct and Indirect Taxes in Developing and Developed Countries” (Fiscalitatea și egalitatea de gen: o analiză comparativă a impozitării directe și indirecte în țările în curs de dezvoltare și în țările dezvoltate”), Routledge, 2010, p. 32-74, p. 309-310 și p. 315; Action Aid, „Value-Added Tax (VAT) (Taxa pe valoarea adăugată (TVA), Document de informare tematică privind impozitarea progresivă, 2018; și Stotsky J. G. „Gender and Its Relevance to Macroeconomic Policy: A Survey” (Relevanța genului pentru politica macroeconomică- studiu), Document de lucru al FMI, WP/06/233, p. 42.

² Audiarea TAX3 din 24 ianuarie 2018 privind decalajele de impozitare din UE: [a se vedea Figura 4.](#)

privind circulația numerarului între frontierele UE sunt diferite;

14. constată că fragmentarea și caracterul divergent al acestor măsuri au potențialul de a afecta buna funcționare a pieței interne; prin urmare, invită Comisia să pregătească o propunere privind restricțiile europene privind plățile în numerar, menținând în același timp numerarul ca mijloc de plată; constată, de asemenea, că bancnotele euro cu valoare nominală mare prezintă un risc mai mare în ceea ce privește spălarea de bani; salută faptul că Banca Centrală Europeană (BCE) a anunțat, în 2016, că nu va mai emite noi bancnote de 500 EUR (chiar dacă bancnotele existente se utilizează în continuare ca mijloc legal de plată); invită BCE să elaboreze un calendar pentru scoaterea treptată din uz a bancnotelor de 500 EUR;

1.4. Evaluarea cantitativă

15. subliniază că fraudă fiscală, evaziunea fiscală și planificarea fiscală agresivă conduc la pierderea de resurse pentru bugetele naționale și bugetul Uniunii Europene¹ recunoaște că cuantificarea acestor pierderi nu este simplă; observă, totuși, că cerințele privind creșterea transparenței nu numai că ar furniza date mai bune, ci ar contribui și la reducerea opacității;
16. ia act de faptul că mai multe evaluări au încercat să cuantifice magnitudinea pierderilor cauzate de fraudă fiscală, evaziunea fiscală și planificarea fiscală agresivă; reamintește că niciuna dintre aceste evaluări nu oferă o imagine suficient de largă din cauza naturii datelor sau a lipsei acestora; ia act de faptul că unele dintre evaluările recente se completează reciproc, pe baza unor metodologii diferite, dar complementare;
17. constată că, până în prezent, în timp ce Comisia calculează o estimare a diferenței de impozitare a TVA pentru UE, numai 15 state membre își pregătesc propriile estimări privind diferențele fiscale naționale; invită fiecare stat membru, sub îndrumarea Comisiei, să elaboreze o estimare cuprinzătoare a diferențelor fiscale, care să nu se limiteze la TVA și să includă o evaluare a costului tuturor stimulentele fiscale;
18. regretă încă o dată „faptul că nu există date statistice fiabile și obiective privind amploarea evaziunii fiscale și a evitării sarcinilor fiscale” și „subliniază importanța elaborării unor metodologii adecvate și transparente de cuantificare a dimensiunii acestor fenomene, precum și a impactului acestor activități asupra finanțelor publice, a activităților economice și a investițiilor publice ale țărilor în cauză”²; reamintește importanța independenței politice și financiare a institutelor de statistică în asigurarea fiabilității datelor statistice; solicită asistență tehnică din partea Eurostat pentru colectarea de statistici cuprinzătoare și exacte, astfel încât acestea să fie furnizate într-un format digital care să permită operațiuni de comparare și coordonare;
19. reamintește, în special evaluarea, empirică a magnitudinii pierderilor anuale de venituri cauzate în UE de planificarea fiscală agresivă a întreprinderilor, care a fost elaborată în 2015; ia act de faptul că evaluarea variază de la 50-70 miliarde EUR (sumă pierdută doar la transferul profiturilor, echivalentul a cel puțin 17 % din impozitul pe profit al

¹ Punctul 49 din poziția sa din 14 noiembrie 2018 privind cadrul financiar multianual 2021-2027, Texte adoptate, P8_TA(2018)0449.

² A se vedea punctul 63 din Recomandarea Parlamentului European din 13 decembrie 2017 adresată Consiliului și Comisiei în urma anchetei privind spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală [JO C 369, 11.10.2018, p. 132.](#)

societăților comerciale în 2013 și a 0,4 % din PIB) la 160-190 miliarde EUR (inclusiv regimurile fiscale individualizate ale marilor societăți multinaționale și ineficiențele în procesul de colectare);

20. invită Consiliul și statele membre să acorde prioritate proiectelor, în special cu sprijinul programului Fiscalis, care sunt menite să cuantifice amploarea evaziunii fiscale, pentru a soluționa mai bine problema decalajului fiscal actual; subliniază că Parlamentul European a adoptat¹ o creștere a programului Fiscalis; îndeamnă statele membre ca, sub coordonarea Comisiei, să își estimeze deficitele fiscale și să publice anual rezultatele;
21. ia act de faptul că în documentul de lucru al FMI² se estimează că pierderile la nivel mondial cauzate de erodarea bazei impozabile și de transferul profiturilor (BEPS) și în legătură cu paradisurile fiscale se ridică la aproximativ 600 miliarde USD pe an; constată că estimările aproximative pe termen lung ale FMI sunt de 400 miliarde USD pentru țările OCDE (1 % din PIB) și de 200 miliarde USD pentru țările în curs de dezvoltare (1,3 % din PIB-ul acestora);
22. salută estimările recente privind economia informală, denumită adesea economie subterană, din studiul din 2017 privind „Politicele fiscale în Uniunea Europeană”³, care oferă indicii indirecte mai ample cu privire la evaziunea fiscală; subliniază că evaluarea economiei informale măsoară activitățile economice care este posibil să nu poată fi cuprinse în sursele de date de bază utilizate pentru compilarea conturilor naționale;
23. subliniază că aproape 40 % din profiturile întreprinderilor multinaționale sunt transferate în fiecare an către paradisuri fiscale și se pare că unele țări din Uniunea Europeană sunt cele care pierd cel mai mult de pe urma transferului de profituri, deoarece 35 % din profiturile transferate provin din țările din UE, urmate de țările în curs de dezvoltare (30 %)⁴; subliniază că aproximativ 80 % din profiturile transferate din multe state membre ale UE sunt direcționate către sau prin câteva alte state membre ale UE; subliniază că întreprinderile multinaționale pot plăti cu până la 30 % mai puține impozite decât concurenții naționali și că planificarea fiscală agresivă denaturează concurența pentru firmele naționale, în special pentru IMM-uri;
24. constată că cele mai recente estimări ale evaziunii fiscale în UE indică o cifră de aproximativ 825 miliarde EUR pe an⁵;
25. ia act de faptul că întreprinderile multinaționale care au fost audiate de Comisia TAX3

¹ În cadrul financiar multianual 2021-2027 - poziția Parlamentului în vederea încheierii unui acord și a amendamentelor adoptate de Parlamentul European la 17 ianuarie 2019 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a programului „Fiscalis” pentru cooperare în domeniul fiscal (Texte adoptate, P8_TA(2019)0039).

² Crivelli E., De Mooij R. A., și Keen M., *Base Erosion, Profit Shifting and Developing Countries*, (Erodarea bazei fiscale, transferul profiturilor și țările în curs de dezvoltare), 2015.

³ Studiul din 2017 intitulat „Tax Policies in the European Union” (Politicele fiscale în Uniunea Europeană), ISBN 978-92-79-72282-0.

⁴ Tørsløv T. R., Wier L. Și Zucman G. „The missing profits of nations”, (Profiturile pierdute ale națiunilor), Biroul Național de Cercetare Economică, Documentul de lucru nr. 24701, 2018.

⁵ Richard Murphy, ‘The European Tax Gap’, 2019 - <http://www.taxresearch.org.uk/Documents/EUTaxGapJan19.pdf>

își produc propriile estimări ale ratelor de impozitare efective¹; subliniază că aceste estimări sunt puse sub semnul întrebării de unii experți;

26. solicită colectarea de statistici privind tranzacțiile mari în porturi libere, antrepozite vamale și zone economice speciale, precum și publicarea de informații de către intermediari și persoane care denunță nereguli;

1.5. Frauda fiscală, evaziunea fiscală, evitarea obligațiilor fiscale și planificarea fiscală agresivă

27. reamintește că lupta împotriva evaziunii și a fraudei fiscale combate actele ilegale, în timp ce lupta împotriva evitării obligațiilor fiscale se ocupă de situații care exploatează lacune ale legii sau se află, a priori, în limitele legii (cu excepția cazului în care acestea sunt considerate ilegale de către autoritățile fiscale sau, în cele din urmă, de către instanțele judecătorești), dar care contravin spiritului legii; solicită, prin urmare, simplificarea cadrului fiscal;
28. reamintește că îmbunătățirea colectării impozitelor în țările UE ar putea reduce infrafracțiunile asociate cu evaziunea fiscală și spălarea banilor care rezultă din aceasta;
29. reamintește că planificarea fiscală agresivă constă în stabilirea unei scheme fiscale menite să reducă obligațiile fiscale utilizând detaliile tehnice ale unui sistem fiscal sau arbitrajul dintre două sau mai multe sisteme fiscale și care contravine spiritului legii;
30. salută răspunsul Comisiei la solicitările formulate în rezoluțiile sale TAXE, TAX2 și PANA în vederea unei mai bune identificări a planificării fiscale agresive și a practicilor fiscale dăunătoare;
31. invită Comisia și Consiliul să propună și să adopte o definiție cuprinzătoare și clară a indicatorilor de planificare fiscală agresivă, bazându-se pe caracteristicile identificate în cea de-a cincea revizuire a Directivei privind cooperarea administrativă (DAC6)² și pe studiile și recomandările relevante ale Comisiei³; subliniază faptul că acești indicatori clari pot fi stabiliți, după caz, pe baza standardelor convenite la nivel internațional; invită statele membre să utilizeze acești indicatori ca bază pentru a pune capăt tuturor practicilor fiscale dăunătoare care decurg din lacunele fiscale existente; invită Comisia și Consiliul să actualizeze periodic acești indicatori în cazul în care apar noi scheme sau practici de planificare fiscală agresivă;
32. subliniază similitudinea dintre contribuabilii societăți comerciale și persoanele cu disponibilități financiare ridicate în ceea ce privește utilizarea structurilor corporative și a structurilor similare, cum ar fi fiduciile și locurile offshore, în scopul planificării fiscale agresive; subliniază rolul intermediarilor⁴ în stabilirea unor astfel de sisteme;

¹ Raport de misiune al delegației la Washington D.C

Stenograma audierii publice a Comisiei TAX3 din 27 noiembrie 2018

² Directiva (UE) 2018/822 a Consiliului din 25 mai 2018 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării (JO L 139, 5.6.2018, p. 1).

³ Study on Structures of Aggressive Tax Planning and Indicators – Final Report (Taxation paper No 61, (Studiu privind structurile de planificare fiscală agresivă și indicatorii - Raport final; Documentul privind fiscalitatea nr. 61), 27 ianuarie 2016 și Tax policies in the EU – 2017 Survey (Politicile fiscale în Uniunea Europeană- Studiu pe 2017)

⁴ Denumite uneori și facilitatori sau promotori ai evaziunii fiscale.

reamintește, în acest context, că, pentru majoritatea persoanelor cu disponibilități financiare ridicate, veniturile sunt obținute sub formă de câștiguri de capital și nu sub formă de remunerație;

33. salută evaluarea Comisiei și includerea indicatorilor privind planificarea fiscală agresivă în rapoartele sale de țară din semestrul european 2018; solicită ca această evaluare să fie efectuată periodic pentru a asigura condiții de concurență echitabile pe piața internă a UE, precum și o mai mare stabilitate a veniturilor publice pe termen lung; invită Comisia să asigure o monitorizare clară pentru a pune capăt practicilor de planificare fiscală agresivă, dacă este cazul sub forma unor recomandări formale;
34. își reiterează solicitarea adresată companiilor, în calitatea lor de contribuabili, de a-și respecta pe deplin obligațiile fiscale și de a se abține de la practici de planificare fiscală care conduc la erodarea bazei impozabile și la transferul profiturilor agresivă (BEPS) și de a avea în vedere o strategie de impozitare echitabilă, precum și de a se abține de la practici fiscale dăunătoare, ca parte importantă a responsabilității lor sociale în calitate de întreprinderi, ținând seama de Principiile directoare privind afacerile și drepturile omului ale Organizației Națiunilor Unite, precum și de liniile directoare ale OCDE pentru societățile multinaționale, pentru a asigura încrederea contribuabililor în sistemele fiscale;
35. îndeamnă statele membre care participă la procedura cooperării consolidate să cadă de acord cât mai curând posibil cu privire la adoptarea unei taxe pe tranzacțiile financiare (TTF), dar recunoaște faptul că o soluție globală ar fi mai adecvată;

2. *Impozitarea societăților comerciale*

36. reamintește că oportunitățile de a alege un sediu pentru întreprindere sau reședință pe baza cadrului de reglementare au crescut odată cu globalizarea și digitalizarea;
37. reamintește că impozitele trebuie plătite în jurisdicțiile în care se desfășoară activitatea economică efectivă substanțială și reală și în care se creează valoare sau, în cazul impozitării indirecte, acolo unde are loc consumul; subliniază că acest lucru poate fi realizat prin adoptarea bazei fiscale consolidate comune a societăților (CCCTB) în UE, cu o distribuție adecvată și echitabilă, care include, printre altele, toate activele corporale;
38. ia act de faptul că UE a adoptat un impozit la ieșire, prin Directiva împotriva evitării obligațiilor fiscale (ATAD I), permițând statelor membre să impoziteze valoarea economică a câștigului de capital creat pe teritoriul său, chiar dacă acest câștig nu a fost încă realizat la momentul ieșirii; consideră că ar trebui consolidat principiul impozitării profiturilor în statele membre înainte ca ele să părăsească Uniunea, de exemplu prin reținerea în mod coordonat a impozitelor pe dividende și pe redevențe, astfel încât să se elimine lacunele existente și să se evite ca profiturile să părăsească UE fără să fie impozitate; invită Consiliul să reia negocierile cu privire la propunerea privind dobânzile și redevențele¹; ia act de faptul că tratatele fiscale reduc adesea rata

¹ Propunere de directivă a Consiliului din 11 noiembrie 2011 privind sistemul comun de impozitare aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite (COM(2011)0714).

impozitului reținut la sursă în vederea evitării dublei impozitări¹;

39. reafirmă că adaptarea normelor fiscale internaționale trebuie să abordeze situațiile de evitare a obligațiilor fiscale care rezultă din posibila exploatare a interacțiunii dintre dispozițiile fiscale naționale și rețelele de tratate, ceea ce conduce la erodarea bazei de impozitare și la dubla neimpozitare, garantând totodată că nu există dublă impunere;
- 2.1. *Planul de acțiune de combatere a erodării bazei impozabile și transferului de profituri (BEPS) și aplicarea sa în UE: Directiva împotriva evitării obligațiilor fiscale (ATAD)***
40. ia act de faptul că proiectul BEPS condus de G20/OCDE a avut scopul de a trata, în mod coordonat, cauzele și situațiile care creează practicile BEPS, îmbunătățind coerența normelor fiscale la nivel transfrontalier, consolidând cerințele de fond și sporind transparența și certitudinea; afirmă, cu toate acestea, că gradul de disponibilitate și de angajament de a coopera cu privire la planul de acțiune al OCDE privind BEPS variază de la o țară la alte și în funcție de acțiunile concrete vizate;
41. ia act de faptul că planul de acțiune în 15 puncte al G20/OCDE privind BEPS, care viza abordarea într-un mod coordonat a cauzelor și a circumstanțelor care creează practicile BEPS, este pus în aplicare și monitorizat și că au loc discuții suplimentare, într-un context mai larg decât doar țările inițiale participante, prin intermediul Cadrului cuprinzător; invită, prin urmare, statele membre să sprijine reforma mandatului și a funcționării Cadrului cuprinzător, pentru a se asigura că lacunele fiscale rămase și chestiunile fiscale nerezolvate sunt acoperite de actualul cadru internațional; salută inițiativa Cadrului cuprinzător pentru a discuta despre o mai bună alocare a drepturilor de impozitare între țări și a găsi un consens global în acest sens;
42. ia act de faptul că acțiunile necesită punere în aplicare; ia act de nota privind politica² aferentă cadrului cuprinzător privind BEPS, care vizează conceperea unor soluții posibile la provocările identificate legate de impozitarea economiei digitale;
43. atrage atenția asupra faptului că unele țări au adoptat recent contramăsuri unilaterale împotriva practicilor fiscale dăunătoare (cum ar fi impozitul pe profiturile transferate aplicat în Regatul Unit și dispozițiile privind venitul mondial provenit din imobilizările necorporale și impozitat la un nivel redus (GILTI) din cadrul reformei fiscale a SUA), pentru a se asigura că venitul din străinătate al întreprinderilor multinaționale este impozitat în mod corespunzător la o rată minimă efectivă a impozitului în țara de reședință a societății-mamă; solicită ca UE să evalueze aceste măsuri; observă că, spre deosebire de aceste măsuri unilaterale, UE promovează în general soluții multilaterale și consensuale pentru a aborda alocarea echitabilă a drepturilor de impozitare; subliniază că, de exemplu, UE acordă prioritate unei soluții globale pentru impozitarea sectorului digital, dar propune totuși o taxă europeană pe servicii digitale, deoarece discuțiile la nivel mondial progresează lent;
44. reamintește că „pachetul UE din 2016 împotriva evitării obligațiilor fiscale” completează dispozițiile existente, astfel încât acțiunile în 15 puncte privind BEPS să fie

¹ Hearson M. „The European Union’s Tax Treaties with Developing Countries– Leading By Example?” (Au tratatele fiscale ale Uniunii Europene puterea exemplului?), 27 septembrie 2018.

² Notă privind politica, astfel cum a fost aprobată de Cadrul cuprinzător privind BEPS și intitulată „Addressing the Tax Challenges of the Digitalisation of the Economy” (Abordarea provocărilor fiscale aduse de digitalizarea economiei), publicată la 29 ianuarie 2019.

puse în aplicare într-un mod coordonat la nivelul UE pe piața unică;

45. salută adoptarea de către UE a directivelor împotriva evitării obligațiilor fiscale (ATAD I și ATAD II); ia act de faptul că aceste directive asigură o impozitare mai echitabilă, stabilind un nivel minim de protecție împotriva evaziunii fiscale a întreprinderilor în întreaga UE și asigurând un mediu mai echitabil și mai stabil pentru întreprinderi, atât din perspectiva cererii, cât și din cea a ofertei; salută dispozițiile privind tratamentul neuniform al elementelor hibride pentru a preveni dubla neimpozitare în scopul de a elimina neconcordanțele existente și de a evita crearea unor noi neconcordanțe între statele membre și în relațiile cu țările terțe;
46. salută dispozițiile privind societățile străine controlate (SSC) incluse în ATAD I, pentru a garanta că profiturile realizate de societățile afiliate plasate în țări în care se aplică impozite scăzute sau în care nu se aplică impozite sunt impozitate în mod efectiv; recunoaște că aceste dispoziții nu permit ca absența sau diversitatea normelor naționale privind SSC din cadrul Uniunii să distorsioneze funcționarea pieței interne, în afara cazurilor de scheme pur artificiale, astfel cum a solicitat Parlamentul în mod repetat; regretă coexistența a două metode de punere în aplicare a normelor privind SSC în ATAD I și invită statele membre să pună în aplicare doar cele mai simple și mai eficiente norme privind SSC, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2) litera (a) din ATAD I;
47. salută includerea în ATAD I a unei norme generale de combatere a abuzurilor în scopul calculării obligațiilor fiscale ale societăților, care permite statelor membre să ignore acordurile care nu sunt autentice și care, ținând cont de toate faptele și circumstanțele relevante, au drept scop obținerea unui avantaj fiscal; reiterează solicitarea sa repetată de a se adopta o normă strictă, generală și comună de combatere a abuzurilor, îndeosebi în legislația existentă și, în special, în Directiva privind societățile-mamă și filialele acestora, în Directiva privind fuziunile și în Directiva privind dobânzile și redevențele;
48. reiterează solicitarea sa de a defini în mod clar „sediul permanent” și „prezența economică substanțială”, astfel încât societățile să nu aibă posibilitatea de a evita în mod artificial prezența fiscală într-un stat membru în care desfășoară o activitate economică;
49. solicită să fie finalizate lucrările din cadrul Forumului comun al UE pentru prețurile de transfer (JTPF) cu privire la elaborarea de bune practici și monitorizarea de către Comisie a punerii în aplicare în statele membre;
50. își reiterează preocuparea față de utilizarea prețurilor de transfer în planificarea fiscală agresivă și reamintește, așadar, necesitatea adoptării unor măsuri adecvate și a îmbunătățirii cadrului pentru prețurile de transfer pentru a soluționa această problemă; subliniază că acestea trebuie să reflecte realitatea economică, să ofere siguranță, claritate și corectitudine statelor membre și întreprinderilor care își desfășoară activitatea în Uniune și să reducă riscul utilizării abuzive a normelor în scopul transferării profiturilor, ținând seama de Orientările din 2010 ale OCDE privind prețurile de transfer pentru întreprinderile multinaționale și administrațiile fiscale¹; ia act, cu toate acestea, de faptul că, după cum au subliniat experții și publicațiile,

¹ A se vedea [Liniile directoare ale OCDE privind prețurile de transfer pentru societățile multinaționale și administrațiile fiscale din 2017](#), din 10 iulie 2017.

utilizarea conceptului de „entitate independentă” sau principiul concurenței depline constituie unul dintre principalii factori care permit practicile fiscale dăunătoare¹;

51. subliniază că prin acțiunile întreprinse de UE pentru a combate erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor, precum și planificarea fiscală agresivă s-a pus la dispoziția autorităților fiscale un set de instrumente actualizate pentru colectarea echitabilă a impozitelor, menținând totodată competitivitatea întreprinderilor din UE; subliniază că autorităților fiscale le revine responsabilitatea utilizării efective a acestor instrumente, fără a împovăra cu noi sarcini contribuabilii responsabili, în special IMM-urile;
52. ia act de faptul că noul flux de informații care ajung la autoritățile fiscale în urma adoptării ATAD I și a DAC4 necesită resurse adecvate pentru a garanta o utilizare cât mai eficientă a acestor informații și pentru a reduce efectiv deficitul actual în ceea ce privește colectarea impozitelor; invită toate statele membre să se asigure că instrumentele utilizate de autorități sunt suficiente și adecvate pentru a utiliza aceste informații și pentru a combina și a verifica informațiile din diferite surse și seturi de date;

2.2. Îmbunătățirea acțiunilor UE pentru combaterea evitării obligațiilor fiscale și completarea planului de acțiune privind BEPS

2.2.1. Supravegherea sistemelor fiscale ale statelor membre și a mediului fiscal general – planificarea fiscală agresivă în Uniune (semestrul european)

53. salută faptul că sistemele fiscale ale statelor membre și mediul fiscal general au fost incluse în semestrul european, în conformitate cu solicitarea Parlamentului în acest sens²; salută studiile și datele generate de Comisie³ care permit o abordare mai eficientă a situațiilor ce prezintă indicatori economici referitori la ATP și care prezintă un indiciu clar al expunerii la planificarea fiscală, asigurându-le tuturor statelor membre o bază de date bogată cu privire la acest fenomen; subliniază că statele membre, în spiritul cooperării loiale, nu trebuie să faciliteze crearea de scheme de planificare fiscală agresivă incompatibile cu cadrul juridic al UE și cu spiritul tratatelor UE;
54. solicită ca acești noi indicatori fiscali pentru semestrul european să beneficieze de același statut ca și indicatorii referitori la controlul cheltuielilor; subliniază că este benefic să se acorde semestrului european această dimensiune fiscală, deoarece aceasta va permite combaterea anumitor practici fiscale dăunătoare care nu au fost combătute până în prezent prin Directiva împotriva evitării obligațiilor fiscale (ATAD) și prin alte regulamente europene existente;
55. salută faptul că DAC6 definește caracteristicile mecanismelor transfrontaliere pe care intermediarii trebuie să le raporteze autorităților fiscale pentru ca acestea să le poată

¹ Audierea publică din 24 ianuarie 2019 privind evaluarea decalajului fiscal și „Abordarea provocărilor fiscale legate de digitalizarea economiei”, Notă de politică a OCDE, publicată la 29 ianuarie 2019.

² Rezoluția Parlamentului European din 25 noiembrie 2015 referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare, JO C 366, 27.10.2017, p. 51, punctul 96.

³ Citate anterior. Aceste studii prezintă o imagine generală a expunerii statelor membre la structuri de planificare fiscală agresivă care le afectează baza de impozitare (erodare sau creștere). Deși nu există un indicator unic al acestui fenomen, există totuși o serie de indicatori acceptați drept „dovezi”.

evalua; salută faptul că aceste caracteristici ale schemelor de planificare fiscală agresivă pot fi actualizate în cazul în care apar noi scheme sau practici; subliniază că termenul de punere în aplicare a directivei nu a expirat încă și că dispozițiile vor trebui să fie monitorizate pentru a se asigura eficiența lor;

56. invită Grupul de lucru pentru codul de conduită să raporteze în fiecare an Consiliului și Parlamentului cu privire la principalele mecanisme raportate în statele membre, pentru a le permite factorilor de decizie să țină pasul cu noile scheme fiscale care se elaborează și să adopte contramăsuri ce pot fi necesare;
57. invită atât instituțiile UE, cât și statele membre să asigure faptul că contractele de achiziții publice nu facilitează evitarea obligațiilor fiscale de către furnizori; subliniază faptul că statele membre ar trebui să monitorizeze și să se asigure că întreprinderile sau alte entități juridice implicate în licitații și în contractele de achiziții nu participă la fraudă fiscală, la evaziunea fiscală și la planificarea fiscală agresivă; invită Comisia să clarifice practicile existente în materie de achiziții publice conform Directivei UE privind achizițiile publice și, dacă este necesar, să propună o actualizare a acesteia care să nu interzică aplicarea considerațiilor referitoare la impozite drept criterii de excludere sau chiar drept criterii de selecție în achizițiile publice;
58. solicită Comisiei să publice o propunere care să oblige statele membre să se asigure că operatorii economici care participă la procedurile de achiziții publice respectă un nivel minim de transparență în ceea ce privește impozitele, în special sistemul public de raportare pentru fiecare țară în parte și structuri de proprietate transparente;
59. invită Comisia să prezinte cât mai curând posibil o propunere în vederea abrogării regimului fiscal favorabil pentru brevete și invită statele membre să acorde preferință unor metode de sprijin inofensive și, dacă este cazul, de sprijin direct pentru cercetare și dezvoltare pe teritoriul lor; subliniază că stimulentele fiscale acordate companiilor trebuie să fie atent concepute și aplicate doar acolo unde au impact pozitiv asupra locurilor de muncă și a creșterii, fără să existe riscul de creare a unor noi lacune în sistemele fiscale;
60. reiterează, între timp, solicitarea sa de a se garanta faptul că regimurile fiscale favorabile pentru brevete, care există în prezent, stabilesc o legătură reală cu activitatea economică, cum ar fi testele de cheltuieli, și nu denaturează concurența; ia act de rolul din ce în ce mai mare al imobilizărilor necorporale în lanțul valoric al întreprinderilor multinaționale; salută definiția îmbunătățită a costurilor legate de cercetare și dezvoltare inclusă în propunerea privind baza fiscală comună a societăților (CCCTB); susține poziția Parlamentului privind creditul fiscal pentru cheltuieli de C&D reale, în loc de deducerile pentru C&D;

2.2.2. O mai bună cooperare în domeniul fiscal, inclusiv în ceea ce privește CCCTB

61. subliniază că politica fiscală din Uniunea Europeană ar trebui să se axeze atât pe combaterea evitării obligațiilor fiscale și a planificării fiscale agresive, cât și pe facilitarea activității economice transfrontaliere, prin cooperarea dintre autoritățile fiscale și prin elaborarea unor politici fiscale inteligente;
62. subliniază că există o multitudine de obstacole fiscale care împiedică activitatea economică transfrontalieră; ia act, în acest sens, de Rezoluția sa din 25 octombrie 2012 referitoare la 20 de preocupări principale ale cetățenilor și întreprinderilor europene față

de funcționarea pieței unice¹; îndeamnă Comisia să adopte un plan de acțiune care să abordeze cu prioritate aceste obstacole;

63. salută relansarea proiectului CCCTB, în urma adoptării de către Comisie a propunerilor conexe privind CCTB și CCCTB; subliniază că, după ce va fi pus integral în aplicare, CCCTB și va elimina lacunele dintre sistemele fiscale naționale, în special prețurile de transfer;
64. invită Consiliul să adopte fără întârziere și să pună în aplicare cele două propuneri în paralel, ținând seama de avizul Parlamentului, care conține deja noțiunea de sediu virtual permanent și formule de repartizare care ar elimina lacunele care există în continuare și care permit evitarea obligațiilor fiscale și ar putea asigura condiții echitabile de concurență în contextul digitalizării; regretă refuzul permanent al anumitor state membre de a găsi o soluție și invită statele membre să își reducă pozițiile divergente;
65. reamintește că aplicarea C(C)CTB ar trebui să fie însoțită de punerea în aplicare a unor norme de contabilizare comune și de o armonizare adecvată a practicilor administrative;
66. reamintește că, pentru a pune capăt practicii de transfer de profituri și pentru a introduce principiul de a se plăti impozit acolo unde se generează profit, CCTB și CCCTB ar trebui să fie introduse simultan în toate statele membre; invită Comisia să prezinte o nouă propunere, în temeiul articolului 116 din TFUE, conform căruia Parlamentul European și Consiliul hotărăsc în conformitate cu procedura legislativă ordinară pentru a adopta legislația necesară, în cazul în care Consiliul nu adoptă o decizie unanimă cu privire la propunerea de instituire a unei CCCTB;

2.2.3. Impozitarea societăților digitale

67. constată că fenomenul digitalizării a creat pe piață o situație nouă care le permite întreprinderilor digitale și digitalizate să profite de piețele locale fără a avea în aceste piețe o prezență fizică și, prin urmare, impozitabilă, ceea ce dă naștere unor condiții de concurență inechitabile și dezavantajează întreprinderile tradiționale; observă că modelele de afaceri cu caracter digital din UE suportă o sarcină fiscală efectivă mai redusă decât modelele de afaceri tradiționale²;
68. subliniază, în acest context, trecerea treptată de la producția tangibilă la activele necorporale în lanțurile valorice ale întreprinderilor multinaționale, astfel cum se reflectă în ratele de creștere relative înregistrate în ultimii cinci ani în materie de redevențe și venituri din taxa de licență (aproape 5 % pe an), în comparație cu comerțul cu mărfuri și cu investițiile străine directe (ISD) (mai puțin de 1 % anual)³; regretă că întreprinderile digitale plătesc foarte puține impozite în unele state membre în ciuda prezenței lor digitale semnificative și a veniturilor mari ale acestora în statele membre respective;
69. consideră că UE ar trebui să se concentreze asupra dezvoltării unui mediu de afaceri

¹ JO C 72 E, 11.3.2014, p. 1.

² Situație demonstrată în evaluarea de impact din 21 martie 2018, care însoțește pachetul de acte privind fiscalitatea digitală (SWD(2018)0081), potrivit căreia întreprinderile digitalizate sunt supuse, în medie, unei cote de impozitare efective de numai 9,5 %, față de 23,2 % pentru modelele de afaceri tradiționale.

³ UNCTAD, Raport privind investițiile mondiale, 2018.

atractiv în vederea realizării unei piețe unice digitale funcționale, asigurând impozitarea echitabilă a economiei digitale; reamintește că, în ceea ce privește digitalizarea întregii economii, locul în care se creează valoare ar trebui să ia în considerare aportul utilizatorilor, precum și informațiile colectate privind comportamentul online al consumatorilor;

70. subliniază că lipsa unei abordări comune la nivelul Uniunii privind impozitarea economiei digitale determină și va determina statele membre să adopte soluții unilaterale, care vor genera arbitraj în materie de reglementare și fragmentarea pieței unice și care ar putea deveni o sarcină pentru întreprinderile care funcționează la nivel transfrontalier, precum și pentru autoritățile fiscale;
71. ia act de rolul principal jucat de Comisie și de unele state membre în dezbaterile globale privind impozitarea economiei digitale; încurajează statele membre să își continue activitatea proactivă la nivelul OCDE și al ONU, în special în procesul introdus de cadrul cuprinzător privind BEPS prezentat în nota sa de politică¹; reamintește, cu toate acestea, că UE nu ar trebui să aștepte o soluție la nivel mondial, ci trebuie să acționeze imediat;
72. salută pachetul privind fiscalitatea digitală, adoptat de Comisie la 21 martie 2018; regretă, însă, faptul că Danemarca, Finlanda, Irlanda și Suedia și-au menținut, în cadrul reuniunii ECOFIN din 12 martie 2019², rezervele sau opoziția fundamentală față de pachetul privind impozitarea serviciilor digitale;
73. subliniază că acordul cu privire la ceea ce constituie un sediu digital permanent, singurul care a fost încheiat până în prezent, reprezintă un pas în direcția cea bună, dar nu rezolvă problema alocării bazei de impozitare;
74. invită statele membre care doresc să ia în considerare introducerea unei taxe digitale să facă acest lucru în cadrul cooperării consolidate, pentru a evita o fragmentare și mai mare a pieței unice, așa cum se întâmplă deja datorită faptului că unele state membre au în vedere introducerea unor soluții naționale;
75. ia act de faptul că așa-numita soluție intermediară nu este o soluție optimă; consideră că aceasta va contribui la accelerarea procesului de identificare a unei soluții mai bune la nivel mondial, asigurând totodată, într-o oarecare măsură, condiții de concurență echitabile pe piețele locale; invită statele membre ale UE să discute, să adopte și să implementeze cât mai curând soluția pe termen lung pentru impozitarea economiei digitale (prezența digitală substanțială), pentru ca UE să rămână pionier în domeniu la nivel mondial; subliniază că soluția pe termen lung propusă de Comisie ar trebui să servească drept bază pentru continuarea activității la nivel internațional;
76. ia act de faptul că cetățenii UE sunt foarte favorabili introducerii unui impozit pe serviciile digitale; reamintește că studiile arată că 80 % dintre cetățenii din Germania, Franța, Austria, Țările de Jos, Suedia și Danemarca susțin impozitarea serviciilor digitale și consideră că UE ar trebui să dea tonul măsurilor în acest domeniu pe plan internațional; subliniază, de asemenea, că majoritatea cetățenilor care au participat la

¹ Abordarea provocărilor fiscale legate de digitalizarea economiei - Notă de politică, publicată la 29 ianuarie 2019.

² Concluziile Consiliului Afaceri Economice și Financiare, 12 martie 2019.

anchetă ar dori ca ISD să aibă un domeniu de aplicare larg¹;

77. invită statele membre să se asigure că ISD rămâne o măsură temporară, prin includerea unei „clauze de încetare a efectelor” în propunerea de directivă a Consiliului din 21 martie 2018 privind sistemul comun al impozitului pe servicii digitale pentru veniturile rezultate din furnizarea anumitor servicii digitale² (COM(2018)0148) și prin accelerarea discuției privind prezența digitală substanțială;

2.2.4. *Impozitarea eficace*

78. ia act de faptul că ratele nominale ale impozitului pe profit au scăzut la nivelul UE de la o medie de 32 % în 2000 la 21,9 % în 2018³, ceea ce reprezintă o scădere cu 32 %; este preocupat de implicațiile acestei competiții asupra sustenabilității sistemelor fiscale și de potențialele efecte de propagare în alte țări; observă că primul proiect privind BEPS desfășurat sub egida G20/OCDE nu a atins acest fenomen; salută intenția ca, până în 2020⁴, în cadrul cuprinzător privind BEPS, să se examineze, „fără prejudecăți”, drepturile de impozitare care ar consolida capacitatea jurisdicțiilor de a impozita profiturile în cazul în care cealaltă jurisdicție cu drepturi de impozitare aplică o rată scăzută a impozitului efectiv pentru profiturile respective, ceea ce se traduce printr-o impozitare efectivă minimă; ia act de faptul că, astfel cum se menționează în Cadrul cuprinzător privind BEPS, activitatea curentă sub egida OCDE nu vizează să schimbe faptul că țările sau jurisdicțiile au în continuare libertatea de a-și stabili propriile rate de impozitare sau de a nu impozita deloc profitul întreprinderilor⁵;
79. salută noul standard global al OCDE privind factorul de activitate substanțială care se aplică jurisdicțiilor care nu impun niciun impozit sau doar impozite minime⁶, inspirat în mare măsură de activitatea UE referitoare la procesul de întocmire a listei UE (criteriul 2.2 privind impozitarea echitabilă din lista UE);
80. ia act de discrepanțele dintre estimările cotelor de impozitare efective ale marilor corporații, deseori bazate pe provizioane pentru impozite⁷ și impozitele plătite efectiv de întreprinderile multinaționale mari; ia act de faptul că sectoarele tradiționale plătesc, în medie, o rată de impozit efectivă de 23 %, în timp ce sectorul digital plătește aproximativ 9,5 %;⁸

¹ KiesKompas, Percepția publică asupra impozitării întreprinderilor digitale în șase țări, decembrie 2018.

² COM(2018)0148.

³ Tendințele în materie de fiscalitate din Uniunea Europeană, Tabelul 3: Cele mai mari rate statutare ale impozitului pe profitul întreprinderilor (inclusiv suprataxele), 1995-2018, Comisia Europeană, 2018.

⁴ Abordarea provocărilor fiscale legate de digitalizarea economiei - Notă de politică, astfel cum a fost aprobată prin cadrul cuprinzător privind BEPS la 23 ianuarie 2019.

⁵ Ibidem.

⁶ OECD, „Resumption of Application of Substantial Activities Factor to No or only Nominal Tax Jurisdictions – Inclusive Framework on BEPS: (Reluarea aplicării factorului de activitate substanțială jurisdicțiilor care nu impun niciun impozit sau doar impozite minime. Cadrul cuprinzător privind BEPS): Acțiunea 5, 2018.

⁷ Audierea publică din 27 noiembrie 2018 privind „Presupusele scheme de planificare fiscală agresivă din UE”.

⁸ Comunicarea Comisia intitulată „A sosit momentul instituirii unui standard de impozitare modern, echitabil și eficient pentru economia digitală” (COM (2018)0146).

81. ia act de metodologiile divergente de evaluare a ratelor efective de impozitare, care nu permit o comparație fiabilă între acestea în UE și la nivel mondial; ia act de faptul că unele evaluări ale ratelor efective ale impozitelor în UE diferă de la 2,2 % la 30 %¹; invită Comisia să își dezvolte propria metodologie și să publice în mod regulat ratelor efective ale impozitelor în statele membre;
82. invită Comisia să evalueze fenomenul reducerii ratelor nominale de impozitare și impactul acestui fenomen asupra ratelor efective de impozitare din UE și să propună soluții, atât în cadrul UE, cât și față de țările terțe, după caz, inclusiv norme stricte de combatere a abuzurilor, măsuri defensive, cum ar fi norme mai stricte privind societățile străine controlate și o recomandare de modificare a tratatelor fiscale;
83. consideră că o coordonare globală a bazei de impozitare ca urmare a proiectului OCDE/BEPS ar trebui să fie însoțită de o mai bună coordonare a ratelor de impozitare pentru îmbunătățirea eficienței;
84. invită statele membre să actualizeze mandatul Grupului CoC pentru a explora conceptul de impozitare minimă efectivă a profiturilor întreprinderilor, pentru a fi în concordanță cu activitatea OCDE referitoare la provocările fiscale legate de digitalizarea economiei;
85. ia act de declarația ministrului de finanțe francez cu ocazia reuniunii Comisiei speciale TAX3, din 23 octombrie 2018, privind necesitatea de a discuta conceptul de „impozitare minimă”; salută disponibilitatea Franței de a include dezbateră privind impozitarea minimă ca una dintre prioritățile președinției sale la G7 din 2019, astfel cum a fost reafirmată în timpul reuniunii ECOFIN din 12 martie 2019;

2.3. Cooperarea administrativă în legătură cu impozitele directe

86. atrage atenția asupra faptului că DAC a fost modificată de patru ori din iunie 2014;
87. solicită Comisiei să evalueze și să prezinte propuneri pentru a elimina lacunele din DAC 2, în special prin includerea activelor tangibile și a criptomonedelor în domeniul de aplicare al directivei, prin stabilirea de sancțiuni pentru neconformitate sau pentru prezentarea de rapoarte false de către instituțiile financiare, precum și prin includerea mai multor tipuri de instituții financiare și tipuri de conturi care nu sunt raportate în prezent, cum ar fi fondurile de pensii;
88. își repetă solicitarea de a se extinde domeniul vizat de schimbul de decizii fiscale și de a se lărgi accesul Comisiei, precum și de a se armoniza mai mult practicile în materie de decizii fiscale ale diferitelor autorități fiscale naționale;
89. invită Comisia să publice fără întârziere prima sa evaluare a DAC 3 în această privință, examinând îndeosebi numărul deciziilor fiscale care au făcut obiectul unor schimburi și numărul cazurilor în care administrațiile fiscale naționale au avut acces la informațiile deținute de un alt stat membru; solicită ca evaluarea în cauză să examineze, de asemenea, efectul pe care îl are divulgarea unor informații esențiale legate de deciziile fiscale (numărul deciziilor fiscale, numele beneficiarilor, cota fiscală efectivă aplicată pe baza fiecărei decizii fiscale); invită statele membre să publice deciziile fiscale naționale;
90. regretă faptul că comisarul responsabil de fiscalitate nu recunoaște nevoia de a extinde

¹ Audierea publică din 24 ianuarie 2019 cu tema „Evaluarea decalajului fiscal”.

actualul sistem pentru schimbul de informații între autoritățile fiscale naționale;

91. își repetă, de asemenea, solicitarea de a se efectua audituri fiscale simultane la persoanele cu interese comune sau complementare (inclusiv la întreprinderile-mamă și filialele acestora), precum și solicitarea sa de a se intensifica și mai mult cooperarea în domeniul fiscal dintre statele membre prin instituirea unei obligații de a răspunde solicitărilor comune în materie de fiscalitate; reamintește că dreptul la tăcere față de autoritățile fiscale nu se poate utiliza în cadrul unei simple anchete administrative și că cooperarea este obligatorie¹;
92. consideră că inspecțiile coordonate la fața locului și auditurile comune ar trebui să fie incluse în cadrul european de cooperare între administrațiile fiscale;
93. subliniază că impozitele pot fi colectate mai eficient nu numai în urma procesării informațiilor și a schimburilor de informații dintre autoritățile fiscale, ci și ca rezultat al schimburilor de bune practici dintre ele; invită statele membre să acorde prioritate schimburilor de bune practici dintre autoritățile fiscale, în special în ce privește digitalizarea administrațiilor fiscale;
94. invită Comisia și statele membre să armonizeze procedurile pentru un sistem digital de depunere a declarațiilor de impunere cu scopul de a facilita activitățile transfrontaliere și de a reduce birocrăția;
95. invită Comisia să evalueze fără întârziere punerea în aplicare a DAC4, precum și faptul dacă administrațiile fiscale naționale au acces efectiv la informațiile referitoare la fiecare țară în parte deținute de un alt stat membru; solicită Comisiei să evalueze modul în care DAC4 se raportează la acțiunea nr. 13 din planul de acțiuni G20/BEPS privind schimbul de informații defalcate pe țări;
96. salută schimbul automat de informații cu Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino și Elveția privind conturile financiare, pe baza standardului mondial elaborat de OCDE; invită Comisia și statele membre să actualizeze dispozițiile tratatului astfel încât acestea să țină seama de modificările aduse DAC;
97. subliniază, de asemenea, contribuția realizată prin intermediul programului Fiscalis 2020, care vizează consolidarea cooperării dintre țările participante, dintre autoritățile fiscale și funcționarii acestora; subliniază valoarea adăugată adusă de acțiunile comune în acest domeniu și rolul posibil al programului în dezvoltarea și exploatarea sistemelor informatice transeuropene majore;
98. le reamintește statelor membre toate obligațiile ce le revin în temeiul tratatului², și anume de a coopera în mod loial, sincer și prompt; le cere, așadar, având în vedere cazurile transfrontaliere, mai ales așa-numitul caz Cum-Ex, autorităților fiscale naționale din toate statele membre să numească puncte unice de contact, similare sistemului de puncte unice de contact al Grupului operativ internațional comun pentru schimbul de informații și colaborare (JITSIC) din cadrul OCDE³, pentru a facilita și a intensifica cooperarea în materie de combatere a fraudelor fiscale, a evaziunii fiscale și a planificării fiscale agresive; solicită, de asemenea, Comisiei să faciliteze și să

¹ Hotărârea CEDO din 16 iunie 2015 în Cauza nr. 787/14 Van Weerelt împotriva Țărilor de Jos

² Articolul 4 alineatul (3) din TUE.

³ Grupul operativ comun internațional privind serviciile comune de informații și colaborare.

coordoneze cooperarea dintre punctele unice de contact ale statelor membre;

99. recomandă ca autoritățile statelor membre care sunt înștiințate de omologii lor din alte state membre cu privire la posibile încălcări ale legii să aibă obligația de a transmite în timp util o confirmare oficială de primire și, dacă este cazul, un răspuns consistent cu privire la măsurile întreprinse pe baza înștiințării menționate;

2.4. Evitarea plății impozitelor prin vânzarea și recumpărarea unei acțiuni/obligațiuni în funcție de data dividend/cupon

100. constată că tranzacțiile cu produse Cum-Ex au reprezentat o problemă cunoscută la nivel mondial încă din anii 90, inclusiv în Europa, dar că nu a fost întreprinsă nicio acțiune coordonată pentru a le contracara; regretă practicile de fraudă fiscală dezvăluite de așa-numitul scandal Cum-Ex, care a condus la pierderi declarate ale veniturilor fiscale ale statelor membre în valoare de până la 55,2 miliarde EUR, potrivit unor estimări ale presei; subliniază faptul că consorțiul de jurnaliști europeni identifică Germania, Danemarca, Spania, Italia și Franța ca fiind principalele piețe-țintă pentru practicile de tranzacționare Cum-Ex, urmate de Belgia, Finlanda, Polonia, Țările de Jos, Austria și Republica Cehă;
101. subliniază că complexitatea sistemelor fiscale poate da naștere unor portițe legale care facilitează schemele de fraudă fiscală, cum ar fi cum-ex;
102. constată că fraudă sistematică centrată pe schemele Cum-Ex și Cum-Cum a fost posibilă, în parte, deoarece autoritățile competente ale statelor membre nu au făcut controale suficiente asupra cererilor de rambursare a impozitelor și din cauză că autoritățile relevante nu dispun de o imagine clară și completă a proprietarilor reali ai acțiunilor; solicită statelor membre să acorde acces tuturor autorităților relevante la informații complete și actualizate privind proprietarii acțiunilor; solicită Comisiei să evalueze dacă este necesară o acțiune la nivelul Uniunii în această privință și să prezinte o propunere legislativă în cazul în care evaluarea demonstrează necesitatea unei astfel de acțiuni;
103. subliniază că dezvăluirile par să indice existența unor posibile deficiențe în legislațiile naționale din domeniul fiscal și în actualele sisteme de schimb de informații și de cooperare între autoritățile statelor membre; îndeamnă statele membre să utilizeze în mod eficient toate canalele de comunicare, datele naționale și datele puse la dispoziție de cadrul consolidat de schimb de informații;
104. subliniază că aspectele transfrontaliere ale dosarelor Cum-Ex ar trebui tratate multilateral; avertizează că introducerea de noi tratate bilaterale privind schimburile de informații și de noi mecanisme de cooperare bilaterală între state membre individuale ar complica ansamblul și așa complex de norme internaționale, ar introduce noi portițe și ar contribui la lipsa de transparență;
105. îndeamnă toate statele membre să ancheteze și să analizeze în profunzime în jurisdicțiile lor practicile de plată a dividendelor, să identifice lacunele din legislația lor fiscală care creează oportunități de exploatare a acestora de către infractorii fiscali și actorii care evită plata impozitelor, să analizeze eventuala dimensiune transfrontalieră a acestor practici și să pună capăt tuturor practicilor fiscale dăunătoare; solicită statelor membre să facă schimb de bune practici în acest domeniu;

106. solicită statelor membre și autorităților lor de supraveghere financiară să evalueze necesitatea de a interzice practicile financiare bazate exclusiv pe mecanisme fiscale, cum ar fi arbitrajul dividendelor sau evitarea plății impozitelor prin vânzarea și recumpărarea unei acțiuni în funcție de data dividendului și schemele similare, în cazul în care emitentul nu poate dovedi că aceste practici financiare au un alt scop economic substanțial decât rambursarea nejustificată a impozitelor și/sau eludarea obligațiilor fiscale; solicită legiuitorilor Uniunii să evalueze posibilitatea de a introduce această măsură la nivelul UE;
107. invită Comisia să se apuce imediat de lucru la o propunere de a înființa o gardă financiară europeană în cadrul Europol, care să dispună de propriile sale capacități de anchetă, precum și un cadru european pentru anchetele fiscale transfrontaliere și alte infracțiuni financiare transfrontaliere;
108. trage concluzia că dosarele Cum-Ex demonstrează că trebuie îmbunătățită urgent cooperarea dintre autoritățile fiscale ale statelor membre din UE, în special în ceea ce privește schimbul de informații; îndeamnă, prin urmare, statele membre să-și intensifice cooperarea în ceea ce privește depistarea, oprirea, investigarea și urmărirea penală a schemelor de fraudă fiscală și de evaziune fiscală de tipul Cum-Ex și Cum-Cum, inclusiv prin schimb de bune practici, și să sprijine soluții la nivel de UE acolo unde se justifică acest lucru;

2.5. *Transparența în legătură cu impozitarea întreprinderilor*

109. salută adoptarea DAC4, care prevede un sistem public de raportare către autoritățile fiscale pentru fiecare țară în parte, în conformitate cu standardul prevăzut în acțiunea 13 din BEPS;
110. reamintește că sistemul public de raportare pentru fiecare țară în parte este una dintre măsurile-cheie pentru a crea o mai mare transparență a informațiilor fiscale raportate de întreprinderi; subliniază că propunerea privind un sistem public de raportare pentru fiecare țară în parte a fost prezentată colegiuitorilor imediat după izbucnirea scandalului „Panama Papers”, la 12 aprilie 2016, iar Parlamentul și-a adoptat poziția pe această temă la 4 iulie 2017¹; reamintește că acolo se solicita extinderea domeniului vizat de raportare și protecția informațiilor comerciale sensibile, ținând cont așa cum se cuvine de competitivitatea întreprinderilor din UE;
111. reamintește poziția Parlamentului European prezentată în recomandările Comisiei PANA, în care Parlamentul solicită un sistem public ambițios de raportare pentru fiecare țară în parte (CBCR) pentru a spori transparența fiscală și controlul public al întreprinderilor multinaționale; îndeamnă Consiliul să ajungă la un acord în vederea adoptării unui sistem public de raportare pentru fiecare țară în parte, acesta constituind una dintre măsurile principale pentru asigurarea unei transparențe sporite a informațiilor fiscale ale întreprinderilor în raport cu toți cetățenii;
112. regretă că din 2016 înapoi Consiliul nu a făcut mari progrese și nu s-a arătat cooperant; solicită insistent Consiliului să avanseze cu acest dosar, ca să poată începe negocierile cu Parlamentul;

¹ A se vedea și Recomandarea Parlamentului European din 13 decembrie 2017 adresată Consiliului și Comisiei în urma anchetei privind spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală JO C 369, 11.10.2018, p. 132).

113. reamintește că controlul public este util pentru cercetători¹, jurnaliști de investigație, investitori și alte părți interesate pentru a evalua în mod corespunzător riscurile, dezavantajele și oportunitățile și a-i stimula pe întreprinzătorii onești; reamintește că există deja dispoziții similare pentru sectorul bancar în articolul 89 din Directiva 2013/36/UE (CDR IV)² și pentru industriile extractive și de exploatare forestieră în Directiva 2013/34/UE³; ia act de faptul că unele părți interesate din sectorul privat elaborează în mod voluntar noi instrumente de raportare care sporesc transparența fiscală, cum ar fi standardul propus de Global Reporting Initiative „Disclosure on tax and payments to governments” (Publicarea informațiilor privind impozitele și plățile către guverne), în cadrul politicii lor privind responsabilitatea socială a întreprinderilor;
114. reamintește că măsurile privind transparența fiscală a întreprinderilor trebuie considerate ca având legătură cu articolul 50 alineatul (1) din TFUE privind libertatea de stabilire; prin urmare, articolul menționat anterior este temeiul juridic adecvat pentru propunerea privind raportarea publică pentru fiecare țară în parte, astfel cum s-a constatat în evaluarea de impact a Comisiei publicată la 12 aprilie 2016 (COM (2016)0198);
115. observă că, în ce privește capacitatea limitată a țărilor în curs de dezvoltare de a îndeplini cerințele prin intermediul procedurilor existente de schimb de informații, transparența este deosebit de importantă, deoarece le-ar facilita administrațiilor fiscale accesul la informații;

2.6. Norme privind ajutoarele de stat

116. reamintește că impozitarea directă a întreprinderilor se află în domeniul vizat de ajutoarele de stat⁴ în situațiile în care măsurile fiscale diferă de la un contribuabil la altul, spre deosebire de măsurile fiscale generale care se aplică în mod egal tuturor întreprinderilor;
117. invită Comisia și, în special, Direcția Generală pentru concurență să aibă în vedere eventuale măsuri prin care să descurajeze statele membre să mai acorde astfel de ajutoare de stat sub formă de avantaje fiscale;
118. felicită Comisia pentru noua abordare proactivă și deschisă față de anchetele privind ajutorul de stat ilegal din timpul mandatului actual, care a condus la soluționarea de către Comisie a unui număr de cazuri de prim rang;
119. regretă faptul că întreprinderile pot încheia cu guvernele acorduri care le permit să nu plătească aproape deloc impozite într-o anumită țară, deși desfășoară o activitate substanțială în țara respectivă; evidențiază, în acest context, o soluție fiscală între

¹ Audierea publică din 24 ianuarie 2019 cu tema „Evaluarea găurii fiscale”.

² Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudentială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 63).

³ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului, JO L 182, 29.6.2013, p. 19.

⁴ Potrivit declarației făcute de Curtea de Justiție a Uniunii Europene încă în 1974.

autoritatea fiscală olandeză și Royal Dutch Shell plc care pare să încalce legislația fiscală olandeză pentru singurul motiv că sediul central al întreprinderii în cauză ar fi situat în Țările de Jos după fuzionarea celor două foste întreprinderi-mamă și care are drept rezultat o scutire de la impozitul pe dividendele olandeze; subliniază că, în același timp, investigațiile recente par să arate că întreprinderea nu plătește niciun impozit pe profit nici în Țările de Jos; își reiterează solicitarea adresată Comisiei de a investiga acest caz de posibil ajutor de stat ilegal;

120. consideră binevenit faptul că, din 2014, Comisia anchetează practicile legate de deciziile fiscale ale statelor membre, dând curs acuzațiilor privind tratamentul fiscal favorabil aplicat anumitor întreprinderi, și a inițiat nouă anchete oficiale începând cu 2014, în șase dintre acestea ajungând la concluzia că decizia fiscală corespunzătoare a constituit un ajutor de stat ilegal¹; constată că una dintre anchete a fost închisă pe baza concluziei că dubla neimpozitare a anumitor profituri nu constituie un ajutor de stat², iar celelalte două se află încă în curs de desfășurare³;
121. regretă faptul că, după aproape cinci ani de la dezvăluirile LuxLeaks, Comisia a deschis o anchetă oficială⁴ numai în cazul unei decizii fiscale din cele 500 emise de Luxemburg care au fost divulgate în cadrul anchetei conduse de Consorțiul Internațional al Jurnaliștilor de Investigație;
122. observă că, deși Comisia a constatat că McDonald's a beneficiat de neimpozitarea dublă a unei părți din profiturile sale realizate în UE, nu a putut fi adoptată o decizie pe baza normelor UE privind ajutoarele de stat, deoarece Comisia a ajuns la concluzia că dubla neimpozitare a fost cauzată de o neconcordanță dintre legile fiscale din Luxemburg și din SUA și s-a bazat pe Tratatul dintre Luxemburg și SUA privind evitarea dublei impuneri⁵; ia la cunoștință anunțul făcut de Luxemburg că își va revizui tratatele de evitare a dublei impuneri în conformitate cu legislația fiscală internațională;
123. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că Comisia a hotărât că dubla neimpozitare obținută de McDonald's a rezultat dintr-o neconcordanță între legislația fiscală a Luxemburgului și cea a Statelor Unite și din tratatul privind evitarea impozitării duble încheiat între Luxemburg și Statele Unite, o neconcordanță de care McDonald's a profitat recurgând la arbitrajul dintre cele două jurisdicții; este de asemenea preocupat

¹ Hotărârea din 20 iunie 2018 privind ajutorul de stat aplicat de Luxemburg în favoarea societății ENGIE (SA.44888); Hotărârea din 4 octombrie 2017 privind ajutorul de stat acordat de Luxemburg societății Amazon (SA.38944); Hotărârea din 30 august 2016 privind ajutorul de stat aplicat de Irlanda în favoarea societății Apple (SA.38373); Hotărârea din 11 ianuarie 2016 privind „Exonerare excesivă a profitului în Belgia – art. 185 alin. (2) lit. (b) din CIR92” (SA.37667); Hotărârea din 21 octombrie 2015 privind ajutorul de stat aplicat de Țările de Jos în favoarea societății Starbucks (SA.38374); și Hotărârea din 21 octombrie 2015 privind ajutorul de stat acordat de Luxemburg societății Fiat (SA.38375); În fața Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Tribunalului se află proceduri în curs în legătură cu toate cele șase hotărâri.

² Hotărârea din 19 septembrie 2018 privind „Acuzațiile de acordare de ajutor societății Mc Donald's – Luxemburg” (SA.38945).

³ „Anchetă privind acordarea unui posibil ajutor de stat societății Inter IKEA” deschisă la 18 decembrie 2017 (SA.46470) și „Sistemul fiscal din Regatul Unit pentru întreprinderile multinaționale (norme privind societățile străine controlate)” deschisă la 26 octombrie 2018 (SA.44896).

⁴ Hotărârea din 7 martie 2019 privind acuzațiile de acordare de ajutor societății Huhtamaki – Luxemburg (SA.50400).

⁵ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-18-5831_en.htm

de faptul că acest tip de evitare a plății impozitelor, bazat pe arbitraj, este posibil în UE;

124. este preocupat de cuantumul impozitelor neplătite la nivelul tuturor statelor membre pe perioade îndelungate de timp¹; reamintește că obiectivul recuperării ajutoarelor acordate nelegal este de a restabili situația inițială, iar calcularea cuantumulului exact al ajutoarelor care trebuie rambursate face parte din obligația de executare ce le revine autorităților naționale; invită Comisia să aibă în vedere și să instituie eventuale contramăsuri, inclusiv amenzi, pentru a ajuta la împiedicarea statelor membre de a acorda un tratament fiscal favorabil în mod selectiv, fapt ce constituie ajutor de stat și contravine normelor UE;
125. își reiterează apelul adresat Comisiei privind o serie de orientări care să clarifice noțiunea de ajutor de stat de natură fiscală și de stabilire „adecvată” a prețurilor de transfer; solicită, de asemenea, Comisiei să elimine incertitudinile juridice atât pentru contribuabilii care respectă legea, cât și pentru administrațiile fiscale, și în consecință să ofere un cadru cuprinzător pentru practicile fiscale ale statelor membre;
126. își exprimă regretul cu privire la faptul că Comisia nu recurge la normele privind ajutorul de stat și împotriva acelor măsuri fiscale care denaturează în mod grav concurența, și că aplică respectivele norme doar în anumite cazuri cu trăsături specifice pentru a determina statul în chestiune să își modifice practicile; invită Comisia să depună toate eforturile pentru a recupera ajutoarele de stat necuvenite, inclusiv pentru acele societăți menționate în scandalul Luxleaks, pentru a restaura o concurență loială; invită totodată Comisia să asigure în continuare asistență statelor membre și operatorilor economici cu privire la aplicarea normelor privind ajutorul de stat și ce înseamnă acesta pentru practicile de planificare fiscală ale societăților;
127. solicită reformarea dreptului concurenței pentru a lărgi domeniul de aplicare a normelor privind ajutorul de stat astfel încât acestea să aibă o incidență mai accentuată asupra ajutorului de stat sub formă fiscală acordat societăților multinaționale, inclusiv în ceea ce privește deciziile fiscale;

2.7. Societățile de tip „cutie poștală”

128. observă că nu există o definiție unică a societăților de tip „cutie poștală”, cu alte cuvinte a societăților înregistrate într-o jurisdicție exclusiv în scopul evaziunii fiscale sau al evitării obligațiilor fiscale și fără o prezență economică substanțială; subliniază, cu toate acestea, că criteriile simple, precum activitatea economică reală sau prezența fizică a personalului care lucrează pentru întreprindere, ar putea reprezenta instrumente de identificare și de combatere a proliferării acestor societăți de tip „cutie poștală”; cere încă o dată să se dea o definiție clară;
129. subliniază că, așa cum s-a propus în poziția Parlamentului privind negocierile interinstituționale pentru directiva de modificare în ceea ce privește transformările, fuziunile și divizările transfrontaliere², statele membre ar trebui să aibă obligația de a se asigura că transformările transfrontaliere corespund unei activități economice reale, inclusiv în sectorul digital, pentru a evita înființarea unor societăți de tip „cutie poștală”;

¹ Cum este cazul hotărârii din 30 august 2016 ([SA.38373](#)) privind ajutorul de stat pus în aplicare de Irlanda în favoarea societății Apple. Deciziile fiscale în cauză au fost adoptate la 29 ianuarie 1991 și la 23 mai 2007.

² Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale, JO L 169, 30.6.2017, p. 46.

130. solicită statelor membre să impună schimbul unui set de informații financiare între autoritățile competente înainte de executarea transformărilor, fuziunilor sau divizărilor transfrontaliere;
131. recomandă ca orice entitate care înființează o structură offshore să transmită autorităților competente motivele legitime care stau la baza unei astfel de decizii pentru a garanta că conturile offshore nu sunt utilizate în scopul spălării banilor sau al evaziunii fiscale;
132. cere să li se dezvăluie autorităților fiscale identitatea beneficiarilor efectivi;
133. atrage atenția asupra măsurilor de la nivel național care au ca scop specific interzicerea relațiilor comerciale cu societățile de tip „cutie poștală”; scoate în evidență, îndeosebi, legislația letonă în care o societate de tip „cutie poștală” este definită ca o entitate fără nicio activitate economică efectivă, care nu are niciun document ce ar demonstra contrariul, care este înregistrată într-o jurisdicție ce nu le cere societăților să prezinte situațiile financiare și/sau care nu are un sediu în țara în care este înregistrată; observă totuși că potrivit legislației UE interzicerea societăților de tip „cutie poștală” în Letonia nu poate fi utilizată pentru a interzice societățile de tip „cutie poștală” stabilite în state membre ale UE, deoarece acest fapt ar fi considerat discriminatoriu¹; solicită Comisiei Europene să propună modificări ale actualei legislații care să permită interzicerea societăților de tip „cutie poștală” chiar dacă acestea sunt înregistrate în state membre ale UE;
134. subliniază faptul că nivelul ridicat al investițiilor străine directe, ca proporție din PIB, efectuate de sau în șapte state membre (Belgia, Cipru, Ungaria, Irlanda, Luxemburg, Malta și Țările de Jos) poate fi explicat doar într-o mică măsură prin activitățile economice reale desfășurate în aceste state membre²;
135. subliniază ponderea ridicată a ISD în mai multe state membre, în special în Luxemburg, Malta, Cipru, Țările de Jos și Irlanda³; ia act de faptul că astfel de ISD sunt de obicei deținute de entități cu scop special (ESS) care servesc adesea la exploatarea porțiunilor legale; invită Comisia să evalueze rolul ESS deținătoare de ISD;
136. observă că unii indicatori economici, precum un nivel neobișnuit de ridicat de ISD, și ISD efectuate de ESS, se numără printre indicatorii planificării fiscale agresive⁴;

¹ TAX3 Delegația la Riga (Letonia), 30-31 august 2018, Raport de misiune

² Kiendl Kristo I. și Thirion E., „An overview of shell companies in the European Union” (O prezentare generală a societăților de tip „cutie poștală” din Uniunea Europeană), EPRS, PE 627.129, Parlamentul European, octombrie 2018, p. 23.

³ Kiendl Kristo I. and Thirion E., op. cit., p. 23; „Study on Structures of Aggressive Tax Planning and Indicators – Final Report (Taxation paper No 61)”, (Studiu privind structurile de planificare fiscală agresivă și indicatorii - Raport final; Monitorul fiscal nr. 61), 27 ianuarie 2016; „The Impact of Tax Planning on Forward-Looking Effective Tax Rate”, Taxation paper No 64 (Impactul planificării fiscale asupra ratelor de impozitare vizionare prospectivă efectivă) (Monitorul fiscal nr. 64 din 25 octombrie 2016) și „Aggressive tax planning indicators – Final Report” (Indicatori de planificare fiscală agresivă — Raport final) (Monitorul fiscal nr. 71 din 7 martie 2018).

⁴ IHS, Aggressive tax planning indicators (Indicii ale planificării fiscale agresive), elaborat pentru Comisia Europeană, Studii privind impozitarea ale DG TAXUD, Documentul de lucru nr. 71, 7 martie 2018.

137. observă că normele menite să combată abuzurile (înțelegerile artificiale), incluse în Directiva împotriva evitării obligațiilor fiscale, vizează societățile de tip „cutie poștală”, în timp ce CCTB și CCCTB vor asigura că venitul se atribuie acolo unde are loc efectiv activitatea economică;
138. îndeamnă Comisia și statele membre să stabilească cerințe coordonate, obligatorii și executorii privind activitatea economică substanțială, precum și teste ale cheltuielilor;
139. invită Comisia să verifice în termen de doi ani adecvarea inițiativelor legislative și politice interconectate care vizează problema societăților de tip „cutie poștală” în contextul fraudelor fiscale, al evaziunii fiscale, al planificării fiscale agresive și al spălării de bani;

3. TVA

140. subliniază necesitatea armonizării normelor privind TVA la nivelul UE, întrucât aceasta este necesară pentru a asigura realizarea și funcționarea pieței interne și pentru a evita denaturarea concurenței¹;
141. subliniază faptul că TVA constituie o sursă importantă de venituri fiscale pentru bugetele naționale; constată că, în 2016, veniturile din TVA în cele 28 de state membre ale UE s-au ridicat la 1 044 de miliarde EUR, ceea ce reprezintă 18 % din toate veniturile fiscale ale statelor membre; ia act de faptul că bugetul anual al UE pentru 2017 s-a ridicat la 157 de miliarde EUR;
142. regretă însă faptul că, în fiecare an, este pierdută o parte considerabilă a veniturilor preconizate din TVA din cauza fraudelor; subliniază că, potrivit statisticilor Comisiei, în UE în 2016 gaura TVA-ului neîncasat (adică diferența dintre veniturile din TVA preconizate și TVA-ul efectiv colectat, oferind astfel o estimare a TVA-ului pierdut, nu numai prin fraudă, dar și din cauză de faliment, erori de calcul și evaziune) s-a ridicat la 147 miliarde EUR, ceea ce reprezintă mai mult de 12 % din totalul veniturilor din TVA estimate², deși situația este mult mai gravă în mai multe state membre în care gaura se apropie sau chiar depășește 20 %, ceea ce reprezintă o diferență mare între statele membre în modul în care gestionează gaura TVA-ului neîncasat;
143. observă că, potrivit estimărilor Comisiei, aproximativ 50 de miliarde EUR (respectiv 100 EUR anual pentru fiecare cetățean) sunt pierdute din cauza fraudelor transfrontaliere în materie de TVA³; în timp ce Europol estimează că aproximativ 60 de miliarde EUR reprezentând fraude în domeniul TVA sunt legate de criminalitatea organizată și de finanțarea terorismului; remarcă că în UE regimurile de TVA s-au armonizat și s-au simplificat și mai mult, deși deocamdată cooperarea dintre statele membre nu este nici suficientă, nici eficientă; invită Comisia și statele membre să își intensifice cooperarea pentru a combate mai bine fraudă în domeniul TVA; solicită următoarei Comisii să acorde prioritate introducerii și punerii în aplicare a regimului definitiv de TVA pentru a-l putea îmbunătăți;
144. solicită date statistice suplimentare pentru a estima gaura TVA-ului neîncasat și evidențiază că e nevoie de o metodă comună de colectare și partajare a datelor în UE;

¹ Articolul 113 din TFUE.

² Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States (Studii și rapoarte despre gaura TVA-ului neîncasat în UE-28). Raportul final pe anul 2018 / [TAXUD/2015/CC/131](#).

³ A se vedea [comunicatul de presă al Comisiei Europene](#).

îndeamnă Comisia să se asigure că în statele membre se colectează și se publică în mod regulat statistici armonizate;

145. atrage atenția că un aspect al actualului regim (tranzitoriu) de TVA, și anume aplicarea unei scutiri pentru bunurile comercializate intracomunitar și exporturi, a fost utilizat abuziv de infractori, mai ales prin fraude de tip carusel cu TVA sau fraudă intracomunitară cu firme „fantomă” (MTIC);
146. reține că, potrivit Comisiei, întreprinderile care fac comerț transfrontalier suportă în prezent costuri de conformitate cu 11% mai mari față de întreprinderile care fac comerț numai la nivel național; constată că, mai ales IMM-urile suferă de pe urma costurilor disproporționate de conformitate în materie de TVA, unul din motivele pentru care nu se îngheșuie să profite de avantajele pieței unice; le cere Comisiei și statelor membre să dezvolte soluții tehnice și concrete pentru a reduce costurile comerțului transfrontalier;

3.1. Modernizarea cadrului TVA

147. salută, prin urmare, planul de acțiune al Comisiei din 6 aprilie 2016 privind TVA, care are ca scop reforma cadrului TVA, precum și cele 13 propuneri legislative adoptate de Comisie începând cu decembrie 2016 care vizează trecerea la un regim TVA definitiv, eliminarea obstacolelor legate de TVA din calea comerțului electronic, revizuirea regimului TVA pentru IMM-uri, modernizarea politicii privind cotele de TVA și tratarea problemei legate de deficitul de colectare a TVA;
148. se bucură că în 2015 a fost introdus ca sistem voluntar de înregistrare, declarare și plată a TVA-ului un mini-ghișeu unic (M1SS) pentru TVA în domeniul telecomunicațiilor, televiziunii, radiodifuziunii și serviciilor prestate pe cale electronică; salută extinderea, de la 1 ianuarie 2021, a M1SS la alte livrări de bunuri și servicii către consumatorii finali;
149. observă că, potrivit estimărilor Comisiei, reforma de modernizare a regimului TVA va reduce birocrăția cu 95 %, ceea ce reprezintă o sumă estimată la 1 miliard EUR;
150. apreciază îndeosebi faptul că, la 5 decembrie 2017, Consiliul a adoptat noi reguli care înlesnesc sarcina întreprinderilor online care trebuie să își îndeplinească obligațiile legate de TVA; salută în special faptul că Consiliul a ținut seama de avizul Parlamentului în ceea ce privește introducerea răspunderii platformelor online pentru colectarea TVA în cazul vânzărilor la distanță pe care le intermediază; consideră că această măsură va asigura condiții echitabile de concurență cu întreprinderile din afara UE, deoarece multe bunuri importate în cadrul vânzării la distanță intră în prezent în UE fără a fi supuse plății TVA; invită statele membre să pună în aplicare în mod corespunzător noile reguli până în 2021;
151. consideră binevenite propunerile privind regimul definitiv de TVA, adoptate la 4 octombrie 2017¹ și 24 mai 2018²; apreciază mai cu seamă propunerea Comisiei de a aplica principiul impozitării la destinație, ceea ce înseamnă că TVA va fi plătită autorităților fiscale ale statului membru al consumatorului final, la cota aplicabilă în statul în cauză;
152. salută în special progresele realizate de Consiliu în ceea ce privește regimul definitiv de

¹ COM(2017)0569, COM(2017)0568 și COM(2017)0567.

² COM(2018)0329.

TVA, în urma adoptării soluțiilor rapide¹ la 4 octombrie 2018; își exprimă totuși îngrijorarea cu privire la faptul că nu au fost adoptate mecanisme de garantare în raport cu aspectele sensibile la fraudă, conform poziției Parlamentului² referitoare la propunerea privind persoanele impozabile atestate³, exprimată în avizul său din 3 octombrie 2018⁴; regretă profund faptul că Consiliul a amânat decizia privind introducerea statutului de persoană impozabilă atestată până la adoptarea regimului definitiv de TVA;

153. invită Consiliul să se asigure că statutul de persoană impozabilă certificată (CTP) este coerent cu statutul de operator economic autorizat (AEO), acordat de autoritățile vamale;
154. solicită o coordonare transparentă minimă la nivelul UE privind definirea statutului de CTP, inclusiv o evaluare periodică efectuată de Comisie cu privire la modul în care statele membre acordă statutul de CTP; cere să se poarte un schimb de informații între autoritățile fiscale ale statelor membre cu privire la refuzurile de acordare a statutului de CTP anumitor societăți, pentru a consolida coerența și standardele comune;
155. salută, de asemenea, revizuirea regimurilor speciale pentru IMM-uri⁵, care este esențială pentru a asigura condiții de concurență echitabile, dat fiind că sistemele de scutire de TVA sunt disponibile în prezent doar pentru entități interne, și poate contribui la reducerea costurilor de conformitate în materie de TVA pentru IMM-uri; invită Consiliul să țină seama de avizul Parlamentului din 11 septembrie 2018⁶, îndeosebi în ceea ce privește continuarea simplificării administrative pentru IMM-uri; invită, prin urmare, Comisia să creeze un portal online pe care să fie înregistrate IMM-urile care doresc să beneficieze de scutire în alt stat membru și să instituie un ghișeu unic prin intermediul căruia întreprinderile mici să poată depune declarațiile de TVA pentru diferitele state membre în care își desfășoară activitatea;
156. ia act de adoptarea propunerii Comisiei privind un mecanism general de taxare inversă

¹ Propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată și introducerea sistemului definitiv de impozitare a comerțului dintre statele membre (COM(2017)0569).

² Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 3 octombrie 2018 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată și introducerea sistemului definitiv de impozitare a comerțului dintre statele membre, texte adoptate, P8_TA(2018)0366.

³ Propunere de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță (COM(2016)0757).

⁴ Texte adoptate, P8_TA(2018)0367.

⁵ Propunere de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește regimul special pentru întreprinderile mici (COM(2018)0021).

⁶ Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 septembrie 2018 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește regimul special pentru întreprinderile mici, Texte adoptate, P8_TA(2018)0319.

(GRCM)¹, propunere care va permite derogări temporare de la normele obișnuite în materie de TVA, pentru a preveni mai bine fraudă de tip carusel în statele membre afectate cel mai mult de acest tip de fraudă; invită Comisia să monitorizeze îndeaproape aplicarea și potențialele riscuri și beneficii ale acestei noi legislații; cu toate acestea, insistă că GRCM nu ar trebui în nici un caz să întârzie implementarea rapidă a unui sistem de TVA definitiv;

157. observă că expansiunea comerțului electronic poate fi adesea o provocare pentru autoritățile fiscale, de exemplu faptul că vânzătorul nu are un număr de identificare fiscală în UE și că se înregistrează declarații de TVA cu mult sub valoarea reală a tranzacțiilor declarate; salută deci spiritul în care au fost redactate normele de aplicare legate de vânzarea la distanță a bunurilor, adoptate de Comisie la 11 decembrie 2018 (COM(2018)0819 și COM(2018)0821), potrivit cărora, în special, începând cu anul 2021, platformele online vor avea responsabilitatea de a asigura colectarea TVA-ului pentru vânzările de bunuri efectuate de întreprinderile din afara UE către consumatorii din UE care au loc pe platformele lor;
158. îndeamnă Comisia și statele membre să monitorizeze tranzacțiile de comerț electronic care implică vânzători stabiliți în afara UE care nu vor declara niciun TVA (de exemplu, folosind în mod necuvenit statutul de eșantion) sau vor subestima deliberat valoarea pentru a evita complet sau a reduce valoarea TVA-ului datorat; consideră că astfel de practici pun în pericol integritatea și buna funcționare a pieței interne a UE; solicită Comisiei să vină cu propuneri legislative, dacă consideră oportun și necesar;

3.2. Gaura TVA-ului neîncasat, lupta împotriva fraudei în materie de TVA și cooperarea administrativă în materie de TVA

159. solicită din nou să se combată factorii care contribuie la decalajul fiscal, precum TVA-ul;
160. felicită Comisia pentru demararea, la 8 martie 2018, a unor proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Ciprului, Greciei și Maltei, iar la 8 noiembrie 2018 împotriva Italiei și Insulei Man, legate de unele practici abuzive în contextul achiziționării de iahturi și aeronave, pentru ca aceste state să nu mai ofere, așa cum sunt acuzate, tratament fiscal favorabil ilegal iahturilor și aeronavelor private, denaturând concurența în sectorul maritim și aviatic;
161. salută amendamentele la Regulamentul (UE) nr. 904/2010 privind măsurile de consolidare a cooperării administrative în domeniul TVA; salută vizitele de monitorizare efectuate de Comisie în 10 state membre în 2017, în special recomandarea ulterioară de îmbunătățire a fiabilității sistemului de schimb de informații privind TVA (VIIES);
162. observă că Comisia a propus recent instrumente suplimentare de control și un rol mai important pentru Eurofisc, precum și mecanisme de cooperare mai strânsă între administrațiile vamale și fiscale; solicită tuturor statelor membre să participe mai activ la sistemul de analiză a rețelelor de tranzacții din cadrul Eurofisc;

¹ Propunere de Directivă a Consiliului din 21 decembrie 2016 de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește aplicarea temporară a unui mecanism generalizat de taxare inversă în legătură cu furnizarea de bunuri și servicii care depășesc un anumit prag (COM(2016)0811).

163. consideră că participarea tuturor statelor membre la Eurofisc trebuie să fie obligatorie și să constituie o condiție pentru a beneficia de fonduri UE; împărtășește preocuparea Curții de Conturi Europene față de rambursarea TVA în cadrul cheltuielilor de coeziune¹ și Programul UE de luptă antifraudă²;
164. îndeamnă Comisia să examineze posibilitățile de colectare și comunicare în timp real a datelor privind TVA-ul pe tranzacții de către statele membre, întrucât acestea ar mări eficiența Eurofisc și ar permite să se dezvolte în continuare noile strategii de combatere a fraudei în materie de TVA; le cere tuturor autorităților de resort să utilizeze diferite tehnologii statistice și de explorare de date pentru a identifica anomalii, relații și tipare suspecte, permițând agențiilor fiscale să abordeze mai eficient un spectru larg de comportamente neconforme într-un mod proactiv, specific și cu costuri reduse;
165. salută adoptarea Directivei privind protecția intereselor financiare (PIF)³, care clarifică aspectele legate de cooperarea transfrontalieră și de asistența juridică reciprocă între statele membre, Eurojust, Parchetul European (EPPO), Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și Comisie în combaterea fraudei în domeniul TVA; solicită Parchetului European, OLAF, Eurofisc, Europol și Eurojust să coopereze strâns în scopul de a-și coordona eforturile împotriva fraudei în materie de TVA și a identifica noile practici frauduloase, adaptându-se la ele;
166. cu toate acestea, subliniază că trebuie intensificată cooperarea între autoritățile administrative, judiciare și de impunere a legii din cadrul UE, după cum au subliniat experții la audierea din 28 iunie 2018 și într-un studiu comandat de Comisia TAX3;
167. salută comunicarea Comisiei în care propune să se extindă competențele EPPO în cazul infracțiunilor teroriste transfrontaliere; roagă Comisia și statele membre să creeze condiții pentru ca Parchetul European să înceapă să funcționeze cât mai curând posibil și cel târziu în 2022, asigurând o strânsă cooperare cu instituțiile, organismele, agențiile și birourile UE deja existente, responsabile pentru protecția intereselor financiare ale Uniunii; cere să se pronunțe sancțiuni exemplare, disuasive și proporționale; consideră că orice persoană implicată într-un sistem organizat de fraudă în domeniul TVA ar trebui să fie sancționată sever pentru a se evita impresia de impunitate;
168. consideră că una dintre principalele probleme care înlesnește comportamentul fraudulos legat de TVA este „profitul în numerar” pe care îl poate obține autorul fraudei; invită, prin urmare, Comisia să analizeze propunerea făcută de experți⁴ de a introduce datele privind tranzacțiile transfrontaliere în blockchain și să utilizeze monede digitale securizate care nu pot fi folosite decât pentru plata TVA (un singur scop), în locul

¹ CCE, Studiu de caz rapid, Rambursarea taxei pe valoarea adăugată în domeniul coeziunii: o utilizare suboptimă și expusă la erori a fondurilor UE, 29 noiembrie 2018.

² Avizul nr. 9/2018 al CCE din 22 noiembrie 2018 referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Programului UE de luptă antifraudă.

³ Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal, JO L 198, 28.7.2017, p. 29, în special articolele 3 și 15 ale acesteia.

⁴ Ainsworth, R. T., Alwohabi, M., Cheetham, M. and Tirand, C.: „A VATCoin Solution to MTIC Fraud: Past Efforts, Present Technology, and the EU’s 2017 Proposal”, Boston University School of Law, Law and Economics Series Paper, No 18-08, 26 martie 2018. A se vedea de asemenea: Ainsworth, R. T., Alwohabi, M. and Cheetham, M.: „VATCoin: Can a Crypto Tax Currency Prevent VAT Fraud?” (Poate o monedă virtuală fiscală să prevină fraudă în materie de TVA?), Tax Notes International, Vol 84, 14 noiembrie 2016.

monezii fiduciare;

169. se bucură că Consiliul s-a ocupat de fraudă legată de importuri¹; consideră că integrarea adecvată a datelor din declarațiile vamale în VIES va permite statelor membre de destinație să efectueze verificări încrucișate între informațiile vamale și cele referitoare la TVA, pentru a se asigura că TVA-ul este plătit în țara de destinație; invită statele membre să pună în aplicare această nouă legislație în mod eficient și în timp util până la 1 ianuarie 2020;
170. consideră că cooperarea administrativă dintre autoritățile fiscale și vamale lasă de dorit²; solicită statelor membre să autorizeze Eurofisc să elaboreze noi strategii de urmărire a mărfurilor în cadrul regimului vamal 42, mecanism care îi permite importatorului să obțină o scutire de TVA atunci când mărfurile importate sunt destinate a fi transportate în final către o întreprindere clientă dintr-un alt stat membru decât statul membru de import;
171. subliniază importanța introducerii unui registru al beneficiarilor efectivi ai entităților corporative în temeiul DCSB ca mijloc important de combatere a fraudei în materie de TVA; îndeamnă statele membre să consolideze competențele și calificările forțelor de poliție, serviciilor fiscale, procurorilor și judecătorilor care se ocupă de acest tip de fraudă;
172. este preocupat de rezultatele studiului³ comandat de Comisia TAX3, în care se afirmă că propunerile Comisiei vor reduce fraudă la import, dar nu o vor elimina; ia act de faptul că problema generală a subevaluării și a aplicării normelor UE în cazul persoanelor impozabile din afara UE nu va fi rezolvată; invită Comisia să analizeze metodele alternative de colectare a acestor produse pe termen mai lung; subliniază că faptul de a se baza pe buna-credință a persoanelor impozabile din afara UE pentru a colecta TVA în UE nu este o opțiune sustenabilă; consideră că astfel de modele alternative de colectare nu ar trebui să vizeze doar vânzările realizate prin intermediul platformelor electronice, ci să includă toate vânzările efectuate de persoane impozabile din afara UE, indiferent de modelul de afaceri pe care îl utilizează;
173. invită Comisia să monitorizeze îndeaproape consecințele introducerii regimului definitiv al veniturilor din TVA asupra statelor membre; invită Comisia să analizeze temeinic posibilitățile de apariție a unor noi riscuri de fraudă în sistemul definitiv de TVA, în special furnizorul potențial absent din tranzacțiile transfrontaliere, care ar urma să înlocuiască tipul de client absent al fraudei de tip carusel; subliniază, în acest sens, că sistemul de tranzit vamal, printre altele, poate, cu siguranță, să faciliteze comerțul în interiorul UE; constată totuși că sunt posibile abuzuri, iar organizațiile criminale pot provoca, prin eludarea plății impozitelor și a taxelor, pierderi enorme atât statelor membre, cât și Uniunii (prin eludarea plății TVA). solicită, prin urmare, Comisiei să monitorizeze regimul de tranzit vamal și să prezinte propuneri bazate, în special, pe recomandările făcute de OLAF, Europol și Eurofisc;

¹ Regulamentul (UE) 2017/2454 al Consiliului din 5 decembrie 2017 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 348, 29.12.2017, p. 1).

² Lamensch M. și Ceci E., „*Frauda în domeniul TVA: impact economic, provocări și politici*”, Parlamentul European, Direcția Generală Politici Interne, Departamentul tematic pentru politici economice, științifice și privind calitatea vieții, 15 octombrie 2018.

³ Ibid.

174. consideră că marea majoritate a cetățenilor Uniunii așteaptă o legislație clară la nivel european și național, care să permită identificarea și sancționarea celor care nu plătesc impozitele datorate și recuperarea promptă a acestor sume;

4. *Impozitarea persoanelor fizice*

175. subliniază faptul că persoanele fizice nu își exercită, în general, libertatea de circulație în scopul fraudei fiscale, al evaziunii fiscale și al planificării fiscale agresive; subliniază, cu toate acestea, că unele persoane fizice au o bază fiscală suficient de mare pentru a traversa mai multe jurisdicții fiscale;

176. regretă că persoanele cu disponibilități financiare ridicate (HNWI) și ultra HNWI (UHNWI), folosind structuri fiscale complexe, inclusiv înființarea de companii, continuă să aibă posibilitatea de a-și transfera veniturile și fondurile sau achizițiile prin jurisdicții fiscale diferite, cu scopul de a-și reduce sau eluda complet datoriile fiscale, apelând la serviciile administratorilor de active și ale altor intermediari; regretă faptul că unele state membre ale UE au introdus sisteme fiscale care să atragă persoane HNWI fără a crea o activitate economică reală;

177. ia act de faptul că ratele globale ale impozitelor pe salarii sunt, de obicei, mai mari decât cele pe veniturile din capital în întreaga UE; constată că, în ansamblu, contribuția impozitelor pe avere la veniturile fiscale totale a rămas destul de limitată, la un nivel de 4,3 % din totalul veniturilor fiscale din UE¹;

178. constată cu părere de rău că fraudă fiscală a întreprinderilor, evaziunea fiscală și ATP contribuie la mutarea sarcinii fiscale pe umerii contribuabililor cinstiți și corecți;

179. invită statele membre să impună sancțiuni disuasive, eficiente și proporționale în cazurile de fraudă fiscală, evaziune fiscală și planificare fiscală agresivă și să se asigure că aceste sancțiuni sunt aplicate;

180. regretă faptul că unele state membre au creat regimuri fiscale dubioase care le permit cetățenilor străini care devin rezidenți din motive fiscale să obțină beneficii fiscale, subminând astfel baza de impozitare a altor state membre și promovând politici dăunătoare prin care își discriminează propriii cetățeni; vede că aceste regimuri pot cuprinde avantaje de care nu beneficiază propriii cetățeni, cum ar fi neimpozitarea bunurilor și veniturilor străine, impozitul forfetar asupra veniturilor străine, înlesniri fiscale pentru o parte din veniturile obținute în țară sau o rată redusă a impozitului pe pensiile remise în țara de origine;

181. reamintește că, în comunicarea sa din 2001, Comisia a sugerat ca regimurile speciale pentru expatriații foarte calificați să fie incluse pe lista de practici fiscale dăunătoare a grupului de lucru pentru codul de conduită (legate de impozitarea întreprinderilor)², dar de atunci nu a furnizat date privind amploarea problemei; invită Comisia să reevalueze această problemă și, în special, să evalueze riscurile legate de dubla impozitare, precum și de dubla neimpozitare a acestor sisteme;

¹ Gunnarsson A., Schratzenstaller M. și Spangenberg U., „Gender equality and taxation in the European Union” (Egalitatea de gen și fiscalitatea în Uniunea Europeană), Parlamentul European, Direcția Generală Politici Interne, Departamentul tematic C - Drepturile cetățenilor și afaceri constituționale, 17 ianuarie 2017;

² Comunicarea Comisia intitulată „Politica fiscală în Uniunea Europeană — Priorități pentru anii viitori ” (COM (2001) 0260).

4.1. *Sistemele de acordare a cetățeniei (CBI) și a dreptului de ședere (RBI) în schimbul investițiilor*

182. este preocupat de faptul că majoritatea statelor membre au adoptat dispoziții privind acordarea cetățeniei în schimbul investițiilor (CBI) sau a dreptului de ședere în schimbul unor investiții (RBI)¹, cunoscute în general sub denumirea de programe de „vize sau pașapoarte de aur” sau de investitori, prin care se acordă cetățenia sau dreptul de ședere cetățenilor din afara UE în schimbul unor investiții financiare;
183. observă că investițiile realizate în cadrul acestor programe nu promovează neapărat economia reală a statului membru care acordă cetățenia sau reședința și că, de multe ori, aceste programe nu le impun solicitanților să petreacă vreun timp pe teritoriul pe care se realizează investiția și că, chiar și atunci când o astfel de cerință există în mod formal, îndeplinirea sa nu este, de obicei, verificată; subliniază că aceste sisteme pun în pericol realizarea obiectivelor Uniunii și, prin urmare, încalcă principiul cooperării loiale;
184. observă că cel puțin 5 000 cetățeni din afara UE au obținut cetățenia UE prin sisteme de acordare a cetățeniei în schimbul investițiilor²; remarcă faptul că, potrivit unui studiu³, cel puțin 6 000 de persoane au primit cetățenie, fiind fost eliberate aproape 100 000 de permise de ședere;
185. constată că CBI și RBI se acordă fără a-i supune unui control de securitate temeinic pe solicitanți, nici măcar pe resortisanții țărilor terțe cu un profil de risc mare, antrenând astfel riscuri de securitate pentru Uniune; regretă faptul că opacitatea din jurul originii banilor legați de sistemele CBI și RBI a mărit semnificativ riscurile politice, economice și de securitate pentru țările europene;
186. subliniază că sistemele CBI și RBI prezintă și alte riscuri semnificative, inclusiv o demonetizare a cetățeniei UE și a celei naționale, și un potențial de corupție, spălare de bani și evaziune fiscală; observă că decizia unui stat membru de a introduce sisteme CBI și RBI are efecte de contagiune asupra altor state membre; își exprimă din nou îngrijorarea cu privire la faptul că cetățenia sau dreptul de ședere ar putea fi acordate prin intermediul acestor sisteme fără ca autoritățile competente să aplice vreo măsură de verificare prealabilă (CDD);
187. ia act de faptul că obligația stabilită de DCSB5 conform căreia entitățile obligate ar trebui să-i considere pe solicitanții de CBI și RBI ca având un profil ridicat de risc în cursul procesului de verificare prealabilă, nu le scutește pe statele membre de responsabilitatea de a stabili și de a realiza ele însele o verificare prealabilă strictă; ia act de faptul că, la nivel național și la nivelul UE, au fost lansate câteva anchete oficiale

¹ 18 state membre au instituit o formă de sistem RBI, inclusiv patru state membre care aplică și sisteme CBI, în plus față de sistemele RBI: Bulgaria, Cipru, Malta și România. 10 state membre nu au niciun astfel de sistem: Austria, Belgia, Danemarca, Finlanda, Germania, Ungaria, Polonia, Slovacia, Slovenia și Suedia. Sursa: Scherrer A. și Thirion E., *Citizenship by Investment (CBI) and Residency by Investment (RBI) schemes in the EU*, (Sistemele de acordare a cetățeniei în schimbul investițiilor (CBI) și a rezidenței în schimbul investițiilor (RBI) în UE: situația actuală, probleme și impact), EPRS, PE 627.128, Parlamentul European, octombrie 2018, pp. 12-13 și 55-56; ISBN: 978-92-846-3375-3.;

² A se vedea studiul menționat anterior. Alte studii indică valori mai mari, inclusiv pentru RBI.

³ Transparency International and Global Witness, *European Getaway: Inside the Murky World of Golden Visas* (Europa, paradisul proscrisilor: În lumea sumbră a vizelor de aur), 10 octombrie 2018.

- privind corupția și spălarea de bani care au legătură directă cu sistemele CBI și RBI;
188. subliniază că, în același timp, viabilitatea economică și viabilitatea investițiilor realizate prin intermediul acestor scheme rămân incerte; reiterează faptul că cetățenia și drepturile asociate nu ar trebui niciodată scoase la vânzare;
 189. ia act de faptul că sistemele CBI și RBI ale unor state membre au fost utilizate copios de cetățeni ruși și de cetățeni din țări aflate sub influența Rusiei; subliniază că de aceste sisteme pot beneficia cetățeni ruși incluși pe lista de sancțiuni adoptate după reunificarea Crimeii cu Rusia ca mijloc de evitare a sancțiunilor UE;
 190. critică faptul că aceste programe implică constant privilegii fiscale sau regimuri fiscale speciale pentru beneficiari; este preocupat de faptul că aceste privilegii ar putea să îngreuneze atingerea obiectivului de a-i determina pe toți cetățenii să își aducă contribuția cuvenită la sistemul fiscal;
 191. este îngrijorat de lipsa de transparență față de numărul și originea solicitanților, numărul de persoane cărora li s-a acordat cetățenie sau drept de ședere prin aceste sisteme, precum și cuantumul și originea sumelor investite prin ele; apreciază faptul că unele state membre menționează în mod explicit numele și naționalitățile persoanelor cărora li se acordă cetățenie sau drept de ședere prin aceste sisteme; încurajează alte state membre să urmeze acest exemplu;
 192. este preocupat de faptul că, în conformitate cu procedurile OCDE, sistemele CBI și RBI ar putea fi utilizate în mod abuziv pentru a submina procedurile privind obligația de diligență din standardul comun de raportare (SCR), ceea ce conduce la o raportare inexactă sau incompletă în cadrul SCR, în special atunci când nu sunt dezvăluite toate jurisdicțiile de rezidență fiscală instituției financiare; ia act de faptul că, în opinia OCDE, sistemele de vize care prezintă un risc ridicat pentru integritatea SCR sunt cele care oferă unui contribuabil acces la o rată scăzută a impozitului pe venit, de mai puțin de 10 % din activele financiare offshore și care nu necesită o prezență fizică semnificativă de cel puțin 90 de zile în jurisdicția care are un sistem de acordare a unor „vize de aur”;
 193. este preocupat de faptul că Malta și Cipru dispun de sisteme¹ care ar putea prezenta un risc ridicat pentru integritatea SCR.
 194. trage concluzia că beneficiile economice potențiale ale sistemelor CBI și RBI nu compensează riscurile grave la adresa securității, de spălare a banilor și de evaziune fiscală pe care le prezintă;
 195. invită statele membre să elimine treptat, cât mai curând posibil, toate sistemele CBI sau RBI existente;
 196. subliniază că între timp statele membre ar trebui să solicite prezența fizică în țară ca o condiție pentru a beneficia de sistemele CBI și RBI și să aibă grijă să se facă o verificare prealabilă temeinică a celor care solicită cetățenie sau drept de ședere prin aceste sisteme, așa cum se cere în DCSB5; subliniază că DCSB5 impune o obligație mai strictă de verificare prealabilă a persoanelor cu expunere politică (PEP); invită statele

¹ Cetățenia cipriotă în schimbul investițiilor: regimul de naturalizare a investitorilor prin excepție, de acordare a permisului de ședere cipriot în schimbul investițiilor, Programul maltez pentru investitori individuali și Programul maltez de acordare a permisului de ședere și a vizelor.

membre să se asigure că guvernelor le revine răspunderea finală pentru verificarea prealabilă a solicitanților de CBI sau RBI; îi cere Comisiei să monitorizeze riguros și continuu introducerea și aplicarea verificării prelabile în cadrul sistemelor CBI sau RBI până când vor fi abrogate în fiecare stat membru;

197. remarcă faptul că obținerea unui permis de ședere sau a cetățeniei unui stat membru îi conferă beneficiarului acces la un număr mare de drepturi și privilegii pe întreg teritoriul Uniunii, inclusiv dreptul la liberă circulație și ședere în spațiul Schengen; solicită, prin urmare, statelor membre care introduc programe CBI și RBI, ca, până la abrogarea acestora, să verifice bine profilul solicitanților și să le respingă cererea dacă prezintă riscuri legate de securitate, inclusiv de spălarea banilor; avertizează în plus cu privire la pericolele reprezentate de sistemele CBI și RBI asociate cu reîntregirea familiei, prin care rudele beneficiarilor CBI/RBI pot dobândi permisul de ședere sau cetățenia în urma unei verificări minime sau fără verificare;
198. solicită, în acest context, tuturor statelor membre să strângă și să publice date transparente referitoare la sistemele lor CBI și RBI, în care să includă numărul de cereri respinse și motivele respingerii; invită Comisia, înainte de abrogarea finală a acestor sisteme, să publice orientări și să asigure mai multă eficiență în colectarea datelor și schimbul de informații între statele membre în cadrul sistemelor lor CBI și RBI, inclusiv despre solicitanții a căror cerere a fost respinsă din cauza riscurilor de securitate;
199. consideră că, până la abrogarea definitivă a CBI și RBI, statele membre ar trebui să le impună intermediarilor implicați în traficul cu CBI și RBI aceleași obligații ca și entităților obligate în temeiul legislației privind combaterea spălării banilor și invită statele membre să prevină conflictele de interese legate de sistemele de CBI și RBI, care ar putea apărea în cazul în care întreprinderile private care au asistat guvernul în conceperea, gestionarea și promovarea acestor sisteme au acordat și consultanță și sprijin pentru persoanele fizice solicitante, verificând dacă îndeplinesc condițiile și completându-le cererile de cetățenie sau de permis de ședere;
200. consideră binevenit Raportul Comisiei din 23 ianuarie 2019 privind sistemele din Uniunea Europeană de acordare a cetățeniei și a dreptului de ședere pentru investitori (COM(2019)0012), constată că raportul confirmă că ambele tipuri de sisteme prezintă riscuri grave pentru statele membre și pentru Uniune în ansamblul său, în special în ceea ce privește securitatea, spălarea de bani, corupția, eludarea normelor UE și evaziunea fiscală, și că aceste riscuri serioase sunt agravate și mai mult de deficiențele existente în ceea ce privește transparența și guvernanta sistemelor; împărtășește îngrijorarea Comisiei că riscurile prezentate de aceste sisteme nu sunt întotdeauna atenuate suficient de măsurile luate de statele membre;
201. ia act de intenția Comisiei de a forma un grup de experți care să se ocupe chestiuni legate de transparența, guvernanta și securitatea acestor sisteme; felicită Comisia pentru angajamentul luat de a monitoriza impactul sistemelor de cetățenie în schimbul investițiilor implementate de țările care beneficiază de un regim de călătorii fără viză ca parte a mecanismului de suspendare a vizelor; invită Comisia să coordoneze schimbul de informații între statele membre în ceea ce privește cererile respinse; solicită Comisiei să evalueze riscurile legate de vânzarea cetățeniei și a dreptului de ședere în cadrul următoarei sale evaluări a riscurilor la nivel supranațional; solicită Comisiei să evalueze măsura în care aceste sisteme au fost utilizate de cetățenii UE;

4.2. *Porturi libere, antrepozite vamale și alte zone economice specifice*

202. salută faptul că porturile libere vor deveni entități obligate în temeiul DCSB5 și că vor avea obligația de a impune cerințe de precauție privind clientela și de a raporta tranzacțiile suspecte către unitățile de informații financiare (FIU);
203. ia act de faptul că porturile libere din UE pot fi înființate în cadrul procedurii „zonei libere”; constată că zonele libere sunt zone închise de pe teritoriul vamal al Uniunii, unde pot fi introduse mărfuri neunionale fără taxe la import și fără alte taxe și măsuri de politică comercială;
204. reamintește că porturile libere sunt antrepozite în zone libere, care au fost inițial destinate ca spații pentru stocarea de mărfuri în tranzit; regretă faptul că, între timp, acestea au devenit populare pentru stocarea activelor de substituție, inclusiv a obiectelor de artă, a pietrelor prețioase, a antichităților, a colecțiilor de aur și de vin - adesea în mod permanent¹ și sunt finanțate din surse necunoscute; subliniază că porturile libere sau zonele libere nu pot fi folosite în scopuri de evaziune fiscală sau pentru a obține aceleași efecte ca în cazul paradisurilor fiscale;
205. ia act de faptul că, pe lângă depozitarea sigură, printre motivele pentru utilizarea porturilor libere se numără un grad ridicat de confidențialitate și amânarea taxelor la import și a impozitelor indirecte, cum ar fi TVA sau taxa de utilizare;
206. subliniază faptul că în UE există peste 80 de zone libere² și mii de alte antrepozite în baza „procedurilor speciale de depozitare” din UE, în special „antrepozite vamale”, care pot oferi același nivel de confidențialitate și aceleași avantaje fiscale (indirecte)³;
207. observă că, în conformitate cu Codul vamal al Uniunii, antrepozitele vamale au un statut juridic aproape identic cu cel al porturilor libere; recomandă, prin urmare, ca acestea să fie plasate pe picior de egalitate cu porturile libere în cadrul măsurilor juridice care vizează atenuarea riscurilor de spălare a banilor și de evaziune fiscală aferente, cum ar fi DCSB5; consideră că antrepozitele ar trebui să dispună de personal calificat și suficient pentru a putea efectua controlul necesar al operațiunilor pe care le găzduiesc;
208. ia act de faptul că riscurile de spălare a banilor în porturile libere sunt asociate în mod direct riscurilor de spălare a banilor pe piața activelor de substituție;
209. ia act de faptul că, în conformitate cu DAC5, începând cu 1 ianuarie 2018 autoritățile fiscale directe au „acces la cerere” la un set larg de informații cu privire la proprietatea efectivă, colectate în temeiul DCSB; ia act de faptul că legislația UE privind combaterea spălării banilor se bazează pe încrederea în fiabilitatea cercetărilor în materie de precauție privind clientela, precum și pe raportarea scrupuloasă a tranzacțiilor suspecte de către entitățile obligate, care vor deveni gardieni ai combaterii spălării banilor; ia act cu îngrijorare de faptul că „accesul la cerere” la informațiile deținute de porturile libere poate avea un efect foarte limitat în anumite cazuri⁴;

¹ Korver R. „Money Laundering and tax evasion risks in free ports” (Spălarea banilor și riscurile de evaziune fiscală în porturi libere și antrepozite vamale), EPRS, PE: 627.114, octombrie 2018; ISBN: 978-92-846-3333-3.

² Comisia Europeană lista zonelor libere din UE.

³ Korver R., op. cit.

⁴ Korver R., op. cit.

210. solicită Comisiei să evalueze în ce măsură porturile libere și acordarea de licențe pentru nave ar putea fi utilizate în mod abuziv în scopuri de evaziune fiscală¹; invită Comisia, de asemenea, să prezinte o propunere legislativă pentru a asigura schimbul automat de informații între autoritățile competente, cum ar fi autoritățile de aplicare a legii, autoritățile fiscale și vamale și Europol, cu privire la proprietatea efectivă și la tranzacțiile care au loc în porturi libere, în antrepozite vamale sau în zone economice speciale și să prevadă o obligație de asigurare a trasabilității;
211. invită Comisia să prezinte o propunere pentru eliminarea treptată de urgență a sistemului de porturi libere din Europa;
212. remarcă faptul că interzicerea secretului bancar a condus la apariția unor investiții în active noi, cum ar fi obiectele de artă, fapt care a contribuit la o creștere rapidă a pieței obiectelor de artă în ultimii ani; subliniază faptul că zonele libere asigură un spațiu de depozitare sigur și deseori neglijat, în care activitățile comerciale pot fi desfășurate fără impozitare, iar proprietatea poate fi disimulată, în timp ce piața propriu-zisă a obiectelor de artă rămâne o piață nereglementată din cauza unor factori precum dificultatea de a stabili prețuri de piață și de a găsi specialiști; subliniază că, de exemplu, un tablou valoros poate fi mutat în cealaltă parte a lumii mai ușor decât o sumă echivalentă de bani;

4.3. *Amnistii fiscale*

213. reamintește² necesitatea de a utiliza amnistiiile cu foarte mare prudență sau de a nu le utiliza deloc, deoarece acestea reprezintă doar o sursă ușoară și rapidă de colectare a impozitelor pe termen scurt, adesea introduse pentru a elimina lacunele bugetare, dar pot, de asemenea, servi să încurajeze locuitorii să se sustragă de la plata impozitelor și să aștepte următoarea amnistie, fără a face obiectul unor sancțiuni disuasive sau al unor pedepse; invită statele membre care adoptă amnistiiile fiscale să solicite întotdeauna beneficiarului să explice sursa fondurilor pe care anterior a omis să le declare;
214. invită Comisia să evalueze programele de amnistie adoptate în trecut de statele membre și, în special, veniturile publice recuperate și impactul acestora pe termen mediu și lung asupra volatilității bazei de impozitare; îndeamnă statele membre să se asigure că datele pertinente referitoare la beneficiarii amnistiiilor fiscale precedente și viitoare sunt comunicate în mod corespunzător autorităților judiciare, autorităților de aplicare a legii și autorităților fiscale, precum și să asigure respectarea normelor în materie de combatere a spălării banilor și de finanțare a terorismului și eventuala urmărire penală pentru alte infracțiuni financiare;
215. este de părere că Grupul CoC ar trebui să examineze în mod obligatoriu și să clarifice fiecare program de amnistie fiscală înainte de implementarea sa de către un stat membru; consideră că un contribuabil sau un beneficiar real al unei societăți care a beneficiat deja de una sau mai multe amnistii fiscale nu ar trebui să mai aibă dreptul de a beneficia de o altă amnistie; solicită autorităților naționale care gestionează datele

¹ Recomandarea Parlamentului European din 13 decembrie 2017 adresată Consiliului și Comisiei în urma anchetei privind spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală (JO C 369, 11.10.2018, p. 132).

² Recomandarea Parlamentului European din 13 decembrie 2017 adresată Consiliului și Comisiei în urma anchetei privind spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală (JO C 369, 11.10.2018, p. 132).

privind persoanele care au beneficiat de amnistii fiscale să participe la un schimb eficace de date primite de la autoritățile de aplicare a legii sau de la alte autorități competente care anchetează alte infracțiuni decât fraudă fiscală sau evaziunea fiscală;

4.4. Cooperare administrativă

216. recunoaște că cooperarea administrativă în domeniul cadrelor de impozitare directă include în prezent atât contribuabilii persoane fizice, cât și contribuabilii persoane juridice;
217. subliniază că normele internaționale în materie de cooperare administrativă sunt norme minime; consideră, prin urmare, că statele membre ar trebui să nu se limiteze doar la simpla respectare a acestor norme minime; invită statele membre să continue să elimine obstacolele din calea cooperării administrative și juridice;
218. salută faptul că, odată cu adoptarea standardului global privind schimbul automat de informații (AEOI) pus în aplicare de DAC1 și cu abrogarea Directivei privind impozitarea veniturilor din economii din 2003, a fost instituit un mecanism unic al UE pentru schimbul de informații;

5. Combaterea spălării banilor

219. subliniază că spălarea banilor poate lua diverse forme și că banii spălați pot proveni din diverse activități ilicite, cum ar fi corupția, traficul de arme și de persoane, traficul de droguri, evaziunea și fraudă fiscală și pot fi folosiți pentru a finanța terorismul; constată cu îngrijorare că veniturile obținute din activități infracționale în UE sunt estimate la 110 miliarde EUR pe an¹, ceea ce reprezintă 1 % din PIB-ul total al Uniunii; subliniază că, potrivit estimărilor Comisiei, în unele state membre până la 70 % din cazurile de spălare de bani au o dimensiune transfrontalieră²; constată, de asemenea, că amploarea spălării de bani este estimată de ONU³ ca fiind echivalentul a între 2 și 5 % din PIB-ul mondial sau între circa 715 miliarde EUR și 1 870 de miliarde EUR pe an;
220. subliniază faptul că diverse cazuri recente de spălare de bani din cadrul Uniunii sunt legate de capitalul, elitele conducătoare și/sau cetățenii care provin din Rusia și, în special, din Comunitatea Statelor Independente (CSI); își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că securitatea și stabilitatea europeană sunt amenințate de veniturile ilicite provenite din Rusia și din țările CSI care intră în sistemul financiar european cu scopul de a fi spălate și utilizate în continuare pentru finanțarea activităților infracționale; accentuează că aceste venituri pun în pericol securitatea cetățenilor Uniunii și creează denaturări și dezavantaje concurențiale neloiale pentru cetățenii și întreprinderile care respectă legea; consideră că, pe lângă scurgerile de capital, care nu pot fi limitate fără a rezolva problemele economice și administrative ale țării de origine, și spălarea banilor din motive strict penale, aceste activități ostile, al căror scop este de a slăbi democrațiile europene, economiile și instituțiile lor, au luat o asemenea amploare încât destabilizează

¹ From illegal markets to legitimate businesses: the portfolio of organised crime in Europe (De la piețele ilegale la crima organizată în Europa: portofoliul criminalității organizate în Europa), Raportul final al Project OCP – Organised Crime Portfolio, martie 2015.

² <http://www.europarl.europa.eu/news/ro/press-room/20171211IPR90024/new-eu-wide-penalties-for-money-laundering>; Propunerea Comisiei din 21 decembrie 2016 de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor (COM(2016)0826).

³ UNODC

continentul european; solicită o mai bună cooperare între statele membre în ceea ce privește controlul capitalului provenit din Rusia;

221. solicită din nou¹ aplicarea unor sancțiuni la nivelul UE împotriva încălcării drepturilor omului, inspirate din Legea generală Magnitsky din SUA, care ar trebui să permită impunerea de interdicții de acordare a vizelor și a unor sancțiuni specifice, cum ar fi blocarea bunurilor imobile și a drepturilor imobiliare în cadrul jurisdicției UE în cazul funcționarilor publici sau al persoanelor care dețin funcții oficiale și care sunt găsite vinovate de fapte de corupție sau de încălcări grave ale drepturilor omului; salută adoptarea de către Parlament a raportului referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniunea Europeană²; solicită să se intensifice controlul și supravegherea portofoliilor bancare ale persoanelor nerezidente și a ponderii din acestea care provine din țări considerate a prezenta riscuri de securitate pentru Uniune;
222. salută adoptarea DCSB4 și DCSB5; subliniază că acestea reprezintă pași importanți în îmbunătățirea eficacității eforturilor Uniunii de a combate spălarea banilor obținuți din activități infracționale și de a lupta împotriva finanțării activităților teroriste; remarcă faptul că cadrul Uniunii în materie de combatere a spălării banilor se bazează, în principal, pe o abordare de prevenire a spălării banilor, cu accent pe detectarea și raportarea tranzacțiilor suspecte;
223. regretă faptul că statele membre nu au transpus integral sau parțial DCSB4 în legislația lor internă până la termenul stabilit și că, din acest motiv, Comisia a trebuit să inițieze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva lor, inclusiv sesizări în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene³; invită aceste state membre să remedieze rapid această situație; îndeamnă statele membre, în special, să își îndeplinească obligația legală de a respecta termenul de 10 ianuarie 2020 pentru transpunerea DCSB5 în legislația lor internă; subliniază și salută concluziile Consiliului din 23 noiembrie 2018 prin care statele membre sunt invitate să transpună DCSB5 în legislația lor internă înainte de termenul limită stabilit pentru 2020; invită Comisia să utilizeze pe deplin instrumentele disponibile pentru a oferi sprijin și a se asigura că statele membre transpun și pun în aplicare în mod corespunzător DCSB5 cât mai curând posibil;
224. reamintește importanța crucială a precauției privind clientela ca parte a obligației de cunoaștere a clientelei, care constă în datoria entităților obligate de a-și identifica în mod corespunzător clienții și sursa fondurilor lor, precum și beneficiarii reali ai activelor, inclusiv de a imobiliza conturile anonime; regretă că unele instituții financiare și modele de afaceri aferente au facilitat în mod activ spălarea banilor; solicită

¹ A se vedea, de exemplu, Rezoluția Parlamentului European din 13 septembrie 2017 referitoare la corupție și drepturile omului în țările terțe (JO C 337, 20.9.2018, p. 82), punctele 35 și 36, și rezultatul celei de a 3662-a reuniuni a Consiliului Afaceri Externe care a avut loc la Bruxelles la 10 decembrie 2018.

² Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 februarie 2019 (Texte adoptate, P8_TA(2019)0121).

³ La 19 iulie 2018, Comisia a sesizat Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu privire la faptul că Grecia și România nu au transpus în dreptul lor intern cea de-a patra Directivă privind combaterea spălării banilor. Irlanda a transpus doar o parte foarte limitată a normelor și împotriva acestei țări s-a deschis, de asemenea, o acțiune la Curtea de Justiție. La 7 martie 2019, Comisia a trimis un aviz motivat Austriei și Țărilor de Jos și o scrisoare de punere în întârziere Republicii Cehe, Ungariei, Italiei, Sloveniei, Suediei și Regatului Unit pentru netranspunerea integrală a celei de a 4-a Directive privind combaterea spălării banilor.

- sectorului privat ca, în măsura posibilului, să joace un rol activ în combaterea finanțării terorismului și în prevenirea activităților teroriste; invită instituțiile financiare să își revizuiască în mod activ procedurile interne pentru a preveni orice risc de spălare a banilor;
225. salută planul de acțiune adoptat de Consiliu la 4 decembrie 2018, care include mai multe măsuri fără caracter legislativ menite să combată mai eficient spălarea banilor și finanțarea terorismului în Uniune; solicită Comisiei să informeze periodic Parlamentul cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a planului de acțiune;
226. își exprimă preocuparea legată de absența unor proceduri concrete de evaluare și de examinare a integrității membrilor Consiliului guvernatorilor BCE, în special atunci când sunt acuzați în mod oficial de desfășurarea unor activități infracționale; solicită instituirea unor mecanisme de monitorizare și de examinare a comportamentului și corectitudinii membrilor Consiliului guvernatorilor BCE și cere ca aceștia să fie protejați în caz de abuz de putere din partea autorității împuternicite să facă numiri;
227. condamnă faptul că deficiențele sistemice în ceea ce privește punerea în aplicare a cerințelor privind combaterea spălării banilor, împreună cu o supraveghere ineficientă, au condus la o serie de cazuri de mare notorietate de spălare a banilor în bănci europene, legate de încălcări sistematice ale cerințelor de bază privind cunoașterea clientelei și precauția privind clientela;
228. reamintește că obligațiile de cunoaștere a clientelei și de precauție privind clientela sunt esențiale și ar trebui să continue pe tot parcursul relației de afaceri, iar tranzacțiile clienților ar trebui să fie monitorizate continuu și atent pentru a detecta activitățile suspecte sau neobișnuite; reamintește, în acest context, datoria entităților obligate de a informa rapid unitățile naționale de informații financiare (FIU), din proprie inițiativă, cu privire la tranzacțiile suspectate de spălare a banilor, de infracțiuni principale asociate sau de finanțare a terorismului; regretă faptul că, în ciuda eforturilor Parlamentului, DCSB5 continuă, în ultimă instanță, să permită ca persoana sau persoanele fizice care ocupă funcții de conducere de rang superior să fie înregistrate ca beneficiari reali ai unei societăți sau ai unei fiducii, în timp ce beneficiarul real efectiv nu este cunoscut sau există o suspiciune cu privire la acesta; invită Comisia, cu ocazia următoarei revizuirii a normelor privind AML în UE, să facă o evaluare clară a impactului acestei dispoziții asupra disponibilității unor informații fiabile privind proprietatea efectivă în statele membre și să propună eliminarea acesteia în cazul în care există dovezi că dispoziția este predispusă la abuzuri care vizează protejarea identității beneficiarilor efectivi;
229. observă că în unele state membre există mecanisme nejustificate de control al averilor care urmăresc veniturile obținute din activități infracționale; subliniază faptul că acest tip de mecanism constă într-un ordin judecătoresc care impune unei persoane în cazul căreia există suspiciuni rezonabile de implicare în săvârșirea unei infracțiuni grave sau de legături cu o persoană implicată în astfel de infracțiuni să explice natura interesului pentru o anumită proprietate și măsura în care este interesată de o anumită proprietate și să explice modul în care a fost dobândită proprietatea respectivă, în cazul în care există motive întemeiate să se suspecteze că venitul obținut în mod legal de către respondent ar fi insuficient pentru a-i permite acestuia să obțină proprietatea respectivă; invită Comisia să evalueze efectele și fezabilitatea unei astfel de măsuri la nivelul Uniunii;
230. salută decizia luată în anumite state membre de a interzice emiterea de acțiuni la purtător și de a le transforma pe cele existente în titluri de valoare nominale; solicită

statelor membre să ia în considerare necesitatea de a adopta măsuri similare în jurisdicțiile lor, având în vedere noile dispoziții ale DCSB5 referitoare la raportarea privind proprietatea efectivă și riscurile identificate;

231. subliniază necesitatea urgentă de a crea un sistem mai eficient de comunicare și de schimb de informații între autoritățile judiciare din Uniune, înlocuind astfel instrumentele tradiționale de asistență judiciară reciprocă, care prevăd proceduri complicate și de lungă durată și prejudiciază, prin urmare, anchetele transfrontaliere privind cazurile de spălare a banilor și alte infracțiuni grave; își reiterează solicitarea adresată Comisiei de a evalua necesitatea adoptării unor măsuri legislative în acest domeniu;
232. invită Comisia să evalueze și să raporteze Parlamentului cu privire la rolul și riscurile specifice în domeniul spălării banilor pe care le reprezintă anumite mecanisme juridice, cum ar fi vehiculele cu scop special, entitățile cu scop special și trusturile fără scop caritabil, în special în Regatul Unit și în Dependentele Coroanei Britanice și în teritoriile de peste mări;
233. îndeamnă statele membre să respecte pe deplin legislația în materie de combatere a spălării banilor în momentul emiterii obligațiunilor suverane pe piețele financiare; consideră că obligația de diligență este, de asemenea, strict necesară în astfel de operațiuni financiare;
234. ia act de faptul că, numai în timpul mandatului Comisiei TAX3, au fost făcute publice trei cazuri deplorabile de spălare a banilor prin intermediul băncilor din UE: ING Bank N.V. a admis recent deficiențe grave în aplicarea dispozițiilor privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului și a convenit să plătească 775 de milioane EUR în cadrul unui acord cu Ministerul Public al Țărilor de Jos¹; Banca ABLV din Letonia a intrat în lichidare voluntară după ce United States Financial Crimes Enforcement Network (Rețeaua SUA pentru urmărirea infracțiunilor financiare - FinCEN) a decis să propună interdicția ca ABLV să aibă un cont de corespondență în Statele Unite, din cauza preocupărilor legate de spălarea banilor², iar Danske Bank a admis, după o anchetă privind 15 000 de clienți și aproximativ 9,5 milioane de tranzacții legate de sucursala sa din Estonia, că deficiențele majore din sistemele de guvernare și de control ale băncii au făcut posibilă utilizarea sucursalei estoniene pentru tranzacții suspecte³;
235. constată cu îngrijorare că așa-numitul caz „spălătoria Troika” („Troika Laundromat”) a dezvăluit în mod public modul în care 4,6 miliarde USD din Rusia și alte locuri au trecut prin bănci și societăți europene; subliniază că în centrul scandalului se află Troika Dialog, care a fost una dintre cele mai mari bănci private de investiții din Rusia, și rețeaua care ar fi permis elitei ruse la putere să utilizeze în mod secret venituri obținute în mod ilicit pentru a dobândi acțiuni în întreprinderi de stat, a achiziționa bunuri

¹ Parchetul din Țările de Jos, 4 septembrie 2018

² Parlamentul European, Direcția Generală Politici Interne, Unitatea de asistență pentru guvernarea economică, studiul aprofundat intitulat „Money laundering - Recent cases from a EU banking supervisory perspective” (Spălarea banilor - cazuri recente din perspectiva supravegherii bancare din UE), aprilie 2018, PE 614.496.

³ Bruun & Hjejle: Report on the Non-Resident Portfolio at Danske Bank's Estonian Branch (Raport privind portofoliul de nerezidenți de la sucursala estoniană a Danske Bank), Copenhaga, 19 septembrie 2018.

imobiliare în Rusia și în străinătate și a cumpăra articole de lux; deplânge, în plus, faptul că mai multe bănci europene se pare că ar fi fost implicate în aceste tranzacții suspecte, și anume Danske Bank, Swedbank AB, Nordea Bank Abp, ING Groep NV, Credit Agricole SA, Deutsche Bank AG, KBC Group NV, Raiffeisen Bank International AG, ABN Amro Group NV, Cooperatieve Rabobank U.A. și sucursala olandeză a Turkiye Garanti Bankasi A.S.;

236. remarcă faptul că, în cazul Danske Bank, prin filiala sa estoniană¹ au intrat și ieșit tranzacții în valoare de peste 200 de miliarde de euro fără ca banca să fi instituit proceduri interne adecvate de combatere a spălării banilor și de cunoaștere a clientelei, după cum însăși banca a admis ulterior și cum au confirmat autoritățile de supraveghere financiară din Estonia și Danemarca; consideră că această deficiență demonstrează o lipsă totală de responsabilitate din partea atât a băncii, cât și a autorităților naționale competente; invită autoritățile competente să efectueze de urgență evaluări ale adecvării procedurilor de combatere a spălării banilor și de cunoaștere a clientelei în toate băncile europene pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a legislației Uniunii privind combaterea spălării banilor;
237. remarcă, de asemenea, că 6 200 de clienți ai filialei estoniene a Danske Bank au fost implicați în tranzacții suspecte, aproximativ 500 de clienți au fost asociați cu sisteme de spălare a banilor dezvăluite public, 177 de clienți au avut o legătură cu scandalul „Laundromat” din Rusia, iar 75 cu scandalul „Laundromat” din Azerbaidjan și 53 de clienți erau companii care împărtășeau aceeași adresă și aceiași directori;² solicită autorităților naționale competente să urmărească destinațiile tranzacțiilor suspecte ale celor 6 200 de clienți ai sucursalei din Estonia a Danske Bank, pentru a confirma că banii spălați nu au fost utilizați pentru alte activități infracționale; invită autoritățile naționale competente să coopereze în mod corespunzător în această chestiune, deoarece lanțurile de tranzacții suspecte se desfășoară, în mod clar, la nivel transfrontalier;
238. subliniază faptul că BCE a retras licența bancară a Băncii Pilatus din Malta în urma arestării în Statele Unite a lui Ali Sadr Hashemi Nejad, președintele Băncii Pilatus și unicul acționar, acuzat, printre altele, de spălare de bani; subliniază că ABE a ajuns la concluzia că Unitatea de analiză a informațiilor financiare (FIAU) din Malta a încălcat dreptul UE, deoarece nu a realizat o supraveghere eficientă a Băncii Pilatus, printre altele din cauza deficiențelor procedurale și a absenței unor acțiuni de supraveghere; ia act de faptul că la 8 noiembrie 2018, Comisia a adresat un aviz formal FIAU din Malta în care i se solicita să ia măsuri suplimentare pentru a își îndeplini obligațiile juridice³; solicită FIAU din Malta să ia măsuri pentru a respecta recomandările primite;
239. ia act de scrisoarea adresată Comisiei TAX3 de către reprezentantul permanent al Maltei pe lângă UE ca răspuns la preocupările comisiei cu privire la presupusa implicare a unor persoane expuse politic malteze în cadrul unui posibil nou episod de spălare de bani și evaziune fiscală în legătură cu o societate stabilită în Emiratele Arabe Unite (EAU) numită „17 Black”⁴; regretă că răspunsurile primite sunt lipsite de precizie; își exprimă

¹ Ibid.

² Ibid.

³ Avizul Comisiei din 8 noiembrie 2018 adresat Unității de analiză a informațiilor financiare din Malta, în temeiul articolului 17 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, privind măsurile necesare pentru a respecta dreptul Uniunii (C(2018)7431).

⁴ Scrisoare din partea reprezentantului permanent al Maltei pe lângă UE din 20 decembrie 2018 ca răspuns la scrisoarea președintelui Comisiei TAX3 din 7 decembrie 2018.

îngrijorarea cu privire la aparenta inacțiune politică a autorităților malteze; este deosebit de preocupat de faptul că, potrivit dezvoltărilor legate de societatea 17 Black, par a fi implicate persoane expuse politic de la cel mai înalt nivel al guvernului maltez; invită autoritățile malteze să solicite dovezi din partea EAU sub forma unor scrisori de asistență juridică; invită EAU să coopereze cu autoritățile malteze și europene și să se asigure că fondurile înghețate în conturile bancare ale societății 17 Black rămân înghețate până la efectuarea unei anchete aprofundate; subliniază, în special, aparenta lipsă de independență atât a FIAU din Malta, cât și a Șefului Poliției Naționale din Malta; regretă faptul că până în prezent nu au fost luate măsuri împotriva persoanelor expuse politic implicate în presupuse cazuri de corupție; subliniază că ancheta malteză ar beneficia de înființarea unei echipe comune de anchetă (JIT), pe baza unui acord ad-hoc¹, pentru a răspunde îndoielilor serioase cu privire la independența și calitatea investigațiilor naționale în curs, cu sprijinul Europol și Eurojust;

240. constată că, în momentul asasinării, jurnalista de investigație Daphne Caruana Galizia lucra la cea mai mare dezvoltare de informații primită de ea vreodată de la serverele ElectroGas, compania care operează centrala electrică a Maltei; observă, în continuare, că proprietarul societății 17 Black, care urma să transfere sume mari de bani persoanelor expuse politic din Malta, responsabile de această centrală electrică, este și directorul și acționarul ElectroGas;
241. își exprimă îngrijorarea cu privire la incidența tot mai mare a cazurilor de spălare a banilor în contextul altor forme de activități comerciale, în special al fenomenului așa-numiților „bani volatili” și al „străzilor notorii”; subliniază că este necesară o coordonare și o cooperare mai strânsă între autoritățile administrative locale și regionale și autoritățile de aplicare a legii pentru a soluționa aceste probleme din orașele europene;
242. este conștient de faptul că cadrul juridic actual privind combaterea spălării banilor a constat până în prezent din directive și se bazează pe o armonizare minimă, lucru care a dus la practici diferite de supraveghere și de asigurare a respectării normelor în statele membre; invită Comisia să evalueze, în contextul unei viitoare revizuirii a legislației privind combaterea spălării banilor, în cadrul evaluării obligatorii a impactului, dacă un regulament ar fi un act legislativ mai adecvat decât o directivă; solicită, în acest context, transformarea rapidă a legislației privind combaterea spălării banilor într-un regulament, în cazul în care evaluarea de impact recomandă acest lucru;

5.1. Cooperarea dintre autoritățile de supraveghere competente în combaterea spălării banilor și autoritățile de supraveghere prudentială în Uniunea Europeană

243. salută faptul că, în urma cazurilor recente de încălcări sau presupuse încălcări ale normelor privind combaterea spălării banilor, Președintele Comisiei a anunțat, în discursul său privind starea Uniunii din 12 septembrie 2018, că se vor întreprinde acțiuni suplimentare;
244. solicită necesara intensificare a controlului și supravegherea continuă a membrilor consiliilor de administrație și a acționarilor instituțiilor de credit, ai firmelor de investiții și ai societăților de asigurări din Uniune și subliniază în special dificultatea revocării licențelor bancare sau a autorizațiilor specifice echivalente;

¹ Pe baza anexei la rezoluția Consiliului privind un model de acord privind constituirea unei echipe comune de anchetă (JIT) (JO C 18, 19.1.2017, p. 1).

245. sprijină lucrările grupului de lucru comun alcătuit din reprezentanți ai Direcției Generale Justiție și Consumatori și ai Direcției Generale Stabilitate Financiară, Servicii Financiare și Uniunea Piețelor de Capital din cadrul Comisiei, BCE, autoritățile europene de supraveghere (AES) și președintele subcomitetului de combatere a spălării banilor din cadrul Comitetului mixt al AES, prin care se urmărește depistarea deficiențelor actuale și propunerea de măsuri pentru a permite cooperarea, coordonarea și schimbul de informații eficiente între autoritățile de supraveghere și autoritățile de aplicare a legii;
246. concluzionează că nivelul actual de coordonare a supravegherii în domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului la nivelul instituțiilor financiare, în special în cazurile de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului cu efecte transfrontaliere, nu este suficient pentru a aborda provocările actuale din acest sector, iar capacitatea Uniunii de a impune norme și practici coordonate de combatere a spălării banilor este insuficientă în momentul de față;
247. solicită o evaluare a obiectivelor pe termen lung care să conducă la consolidarea cadrului privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, astfel cum se menționează în Documentul de reflecție privind posibilele elemente ale unei foi de parcurs pentru cooperarea armonioasă între autoritățile de supraveghere competente în combaterea spălării banilor și autoritățile de supraveghere prudențială în Uniunea Europeană¹, cum ar fi stabilirea unui mecanism la nivelul UE pentru o mai bună coordonare a activităților desfășurate de autoritățile de supraveghere a entităților din sectorul financiar competente în combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, în special în situații în care problematicile legate de spălarea banilor și finanțarea terorismului sunt susceptibile de a avea efecte transfrontaliere, precum și o posibilă centralizare a supravegherii în domeniul spălării banilor prin intermediul unui organism al Uniunii nou sau existent împuternicit să asigure aplicarea unor norme și practici armonizate în statele membre; sprijină eforturile viitoare pentru centralizarea supravegherii spălării banilor și consideră că, în cazul în care un astfel de mecanism este instituit, ar trebui să i se aloce suficiente resurse umane și financiare pentru ca funcțiile sale să fie îndeplinite în mod eficient;
248. reamintește că BCE are competența și responsabilitatea de a retrage autorizațiile instituțiilor de credit pentru încălcări grave ale normelor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului; observă, cu toate acestea, că BCE depinde în totalitate de autoritățile naționale de supraveghere în materie de spălarea banilor în ceea ce privește accesul la informații referitoare la astfel de încălcări detectate de autoritățile naționale; solicită autorităților naționale competente în combaterea spălării banilor să furnizeze în timp util BCE informații de calitate, astfel încât BCE să își poată îndeplini funcția în mod corespunzător; salută, în acest sens, acordul multilateral privind modalitățile practice pentru schimbul de informații între BCE și toate autoritățile competente (AC) responsabile cu supravegherea respectării obligațiilor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului de către instituțiile de credit și financiare în temeiul DCSB4;
249. subliniază că supravegherea prudențială și a combaterii spălării banilor nu pot fi abordate în mod separat; subliniază, în același timp, că AES au capacități limitate de a-

¹ Document de reflecție privind posibilele elemente ale unei foi de parcurs pentru cooperarea armonioasă între autoritățile de supraveghere competente în combaterea spălării banilor și autoritățile de supraveghere prudențială în Uniunea Europeană, 31 august 2018.

și asuma un rol mai important în domeniul combaterii spălării banilor, din cauza structurilor lor decizionale, a absenței competențelor corespunzătoare și a resurselor precare; subliniază că ABE ar trebui să își asume un rol de lider în această luptă, în strânsă coordonare cu Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (ESMA) și cu Autoritatea Europeană pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) și, prin urmare, ar trebui să i se furnizeze de urgență resurse umane și materiale suficiente pentru a contribui în mod eficace la prevenirea consecventă și eficientă a utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor, inclusiv prin efectuarea de analize ale riscurilor de către autoritățile competente și de evaluări în cadrul său general; solicită ca evaluările respective să fie promovate mai intens și, în special, ca Parlamentul și Consiliul să primească sistematic informații pertinente în cazul în care se constată deficiențe grave la nivel național sau la nivelul UE¹;

250. remarcă importanța tot mai mare a autorităților naționale de supraveghere; invită Comisia ca, în urma consultării cu ABE, să propună mecanisme pentru a facilita o mai bună cooperare și coordonare între autoritățile de supraveghere financiară; invită, pe termen lung, la un grad mai ridicat de armonizare a procedurilor de supraveghere ale diferitelor autorități naționale competente în combaterea spălării banilor;
251. salută Comunicarea Comisiei din 12 septembrie 2018 privind consolidarea cadrului Uniunii de supraveghere a instituțiilor financiare dintr-o perspectivă prudențială și din perspectiva combaterii spălării banilor (COM(2018)0645) și propunerea pe care o conține în legătură cu revizuirea AES în vederea consolidării convergenței în materie de supraveghere; consideră că ABE ar trebui să-și asume un rol de conducere, coordonare și monitorizare la nivelul Uniunii pentru a proteja eficient sistemul financiar împotriva riscurilor legate de spălarea banilor și de finanțarea terorismului, având în vedere consecințele sistematice nedorite pentru stabilitatea financiară a Uniunii care ar putea decurge din abuzurile din sectorul financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului și ținând seama de experiența acumulată până acum de ABE în protejarea sectorului bancar împotriva unor astfel de abuzuri, în calitate de autoritate cu competență de supraveghere a tuturor statelor membre.
252. subliniază preocupările exprimate de ABE în ceea ce privește punerea în aplicare a Directivei privind cerințele de capital (Directiva 2013/36/UE) cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții²; salută sugestiile formulate de ABE referitoare la abordarea deficiențelor cauzate de actualul cadru juridic al UE; invită statele membre să transpună de urgență în legislația națională modificările recent adoptate ale Directivei privind cerințele de capital;

5.2. Cooperarea între unitățile de informații financiare (FIU)

253. reamintește că, în conformitate cu DCSB5, statele membre sunt obligate să instituie mecanisme centralizate automate care să permită identificarea rapidă a titularilor de conturi bancare și de plăți, precum și să asigure faptul că orice FIU este în măsură să furnizeze informațiile deținute în respectivele mecanisme centralizate unei alte FIU în

¹ În momentul votului Comisiei TAX3 din 27 februarie 2019, negocierile interinstituționale erau încă în curs de desfășurare.

² Scrisoarea adresată dnei Tiina Astola la 24 septembrie 2018 privind cererea de investigare a unei posibile încălcări a legislației Uniunii în temeiul articolului 17 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

timp util; subliniază că este important de a avea acces la informații în timp util, pentru a preveni infracțiunile financiare și întreruperea anchetelor; invită statele membre să accelereze procesul de instituire a acestor mecanisme, astfel încât FIU din statele membre să poată coopera efectiv între ele cu scopul de a depista și combate activitățile de spălare a banilor; încurajează cu tărie unitățile FIU din statele membre să utilizeze sistemul FIU.net; observă importanța protecției datelor și în acest domeniu;

254. consideră că, pentru a contribui la combaterea eficace a activităților de spălare a banilor, este esențial ca FIU naționale să dispună de resurse și capacități adecvate;
255. subliniază că, pentru a combate eficace activitățile de spălare a banilor, cooperarea este, de asemenea, esențială nu doar între FIU din statele membre, ci și între FIU din statele membre și FIU din țări terțe; ia act de acordurile politice privind negocierile interinstituționale¹ în vederea viitoarei adoptări a Directivei Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a normelor de facilitare a utilizării informațiilor financiare și de alt tip în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a anumitor infracțiuni și de abrogare a Deciziei 2000/642/JHA a Consiliului;
256. invită Comisia să elaboreze cursuri de formare specializate pentru unitățile FIU, în special ținând seama de capacitățile mai reduse din anumite state membre; ia act de contribuția grupului Egmont, care reunește 159 de FIU și vizează consolidarea cooperării lor operaționale prin încurajarea continuării și a punerii în aplicare a numeroase proiecte; așteaptă evaluarea de către Comisie a cadrului pentru cooperarea FIU cu țările terțe și a obstacolelor și oportunităților în consolidarea cooperării între FIU din Uniune, inclusiv posibilitatea de a institui un mecanism de coordonare și de sprijin; reamintește că această evaluare ar trebui să fie finalizată până la 1 iunie 2019; solicită Comisiei să profite de această oportunitate pentru a emite o propunere legislativă de instituire a unei unități de informații financiare a UE, care ar crea un centru de coordonare și efectuare în comun a investigațiilor, având autonomie și competențe de investigare proprii în domeniul criminalității financiare la nivel transfrontalier, precum și a unui mecanism de alertă timpurie; consideră că o unitate de informații financiare a UE ar trebui să aibă un rol larg în coordonarea, asistarea și sprijinirea unităților de informații financiare din statele membre în cazurile transfrontaliere, pentru a extinde schimbul de informații și a asigura o analiză comună a cazurilor transfrontaliere și o bună coordonare a activităților;
257. invită Comisia să colaboreze activ cu statele membre pentru a găsi mecanisme de îmbunătățire și consolidare a cooperării unităților FIU din statele membre cu cele din țări terțe; invită Comisia să ia măsurile care se impun în acest sens în cadrul forurilor internaționale relevante, precum OCDE și Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI); consideră că în orice acord rezultat ar trebui să se acorde atenția cuvenită protecției datelor cu caracter personal;
258. invită Comisia să elaboreze un raport care să fie adresat Parlamentului și Consiliului în care să se evalueze dacă diferențele de statut și de organizare dintre unitățile FIU din statele membre împiedică cooperarea în lupta împotriva infracțiunilor grave cu o dimensiune transfrontalieră;
259. subliniază că nestandardizarea formatelor de raportare a tranzacțiilor suspecte (RTS) și a pragurilor RTS la nivelul statelor membre și în privința diferitelor entități obligate

¹ COM(2018)0213.

îngreunează prelucrarea și schimbul de informații între FIU; invită Comisia să examineze, cu sprijinul ABE, mecanisme care să permită crearea, fără întârziere, a unor formate standardizate de raportare pentru entitățile obligate, cu scopul de a facilita și îmbunătăți prelucrarea și schimbul de informații între FIU în cazurile care prezintă o dimensiune transfrontalieră și să studieze posibilitatea de a standardiza pragurile pentru tranzacțiile suspecte;

260. invită Comisia să analizeze posibilitatea de a crea sisteme automatizate de extragere a RTS care să permită unităților FIU din statele membre să caute tranzacțiile și inițiatorii și beneficiarii acestora care au fost raportați în mod repetat ca fiind suspecti în diferite state membre;
261. încurajează autoritățile competente și FIU să colaboreze cu instituțiile financiare și alte entități obligate pentru a îmbunătăți raportarea activităților suspecte și pentru a reduce raportările defensive, contribuind astfel la asigurarea faptului că FIU primesc informații mai utile, focalizate și complete pentru a-și putea îndeplini sarcinile în mod corespunzător, asigurând totodată respectarea Regulamentului general privind protecția datelor;
262. reamintește importanța dezvoltării unor canale îmbunătățite de dialog, comunicare și schimb de informații între autoritățile publice și părțile interesate specifice din sectorul privat, cunoscute în general sub denumirea de parteneriate public-privat (PPP), în special pentru entitățile obligate în temeiul DCSB, și subliniază existența și rezultatele pozitive ale singurului PPP transnațional, Parteneriatul public-privat în domeniul informațiilor financiare al Europol, care promovează schimbul de informații strategice între bănci, FIU, autoritățile de aplicare a legii și autoritățile naționale de reglementare din statele membre;
263. sprijină îmbunătățirea continuă a schimbului de informații între FIU și autoritățile de aplicare a legii, inclusiv Europol; consideră că un astfel de parteneriat ar trebui instituit în domeniul noilor tehnologii, inclusiv al activelor virtuale, pentru a oficializa operațiunile preexistente în statele membre; solicită Comitetului european pentru protecția datelor să ofere precizări suplimentare operatorilor de pe piață care prelucrează date cu caracter personal ca parte a obligațiilor lor de diligență, pentru a le permite să respecte dispozițiile corespunzătoare privind protecția datelor;
264. subliniază că intensificarea și îmbunătățirea cooperării dintre autoritățile naționale de supraveghere și FIU sunt esențiale pentru combaterea eficace a spălării de bani și a evaziunii fiscale; accentuează, de asemenea, că lupta împotriva spălării banilor și a evaziunii fiscale necesită, de asemenea, o bună cooperare între FIU și autoritățile vamale;
265. invită Comisia să informeze cu privire la situația actuală și îmbunătățirile realizate în FIU din statele membre în ceea ce privește difuzarea, schimbul și prelucrarea informațiilor, în urma recomandărilor Comisiei PANA¹ și a raportului de evaluare realizat de Platforma FIU din statele membre;

5.3. Entitățile obligate (domeniu de aplicare)

¹ Recomandarea Parlamentului European din 13 decembrie 2017 adresată Consiliului și Comisiei în urma anchetei privind spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală (JO C 369, 11.10.2018, p. 132).

266. salută faptul că DCSB5 a extins lista entităților obligate pentru a include furnizorii implicați în servicii de schimb între monede virtuale și monede fiduciare, furnizorii de portofele digitale, comercianții de artă și porturile libere;
267. invită Comisia să întreprindă acțiuni pentru a îmbunătăți respectarea obligației de precauție privind clientela, în special pentru a clarifica în mai mare măsură faptul că responsabilitatea pentru aplicarea corectă a obligației de precauție privind clientela revine întotdeauna entității obligate, chiar și dacă aceasta este externalizată, precum și să se prevadă sancțiuni pentru neglijență sau conflict de interes în caz de externalizare; subliniază că, în temeiul DCSB5, entitățile obligate au datoria legală de a realiza controale mai stricte și raportări sistematice atunci când îndeplinesc sarcina de precauție privind clientela în legătură cu relații de afaceri sau tranzacții care implică țări identificate de Comisie ca țări terțe cu un grad ridicat de risc în materie de spălare a banilor;

5.4. Registre

268. salută faptul că, în DAC5, autorităților fiscale li s-a acordat acces la informațiile privind proprietatea efectivă și la alte informații legate de obligația de precauție privind clientela; reamintește că acest acces le este necesar autorităților fiscale pentru a-și putea îndeplini în mod adecvat sarcinile;
269. remarcă faptul că legislația Uniunii privind combaterea spălării banilor obligă statele membre să creeze registre centrale care să conțină date complete privind proprietatea efectivă în cazul societăților și fiduciilor și, de asemenea, prevede interconectarea acestora; salută faptul că DCSB5 obligă statele membre să asigure faptul că informațiile privind proprietatea efectivă sunt accesibile în toate cazurile oricărui membru al publicului larg;
270. observă totuși că, în ceea ce privește fiduciile, registrele naționale vor fi accesibile în principiu numai persoanelor care demonstrează că accesul este justificat de un interes legitim; subliniază că statele membre au în continuare posibilitatea să pună la dispoziția publicului registrele privind proprietatea efectivă a fiduciilor, astfel cum recomandase deja Parlamentul; invită statele membre să pună la dispoziție registre de date accesibile și deschise; reamintește, în orice caz, că taxa pe care o pot percepe nu ar trebui să depășească costurile administrative ale punerii la dispoziție a informațiilor, inclusiv costurile de întreținere și dezvoltare ale registrelor;
271. subliniază că interconectarea registrelor privind beneficiarii reali ar trebui să fie asigurată de Comisie; consideră că Comisia ar trebui să monitorizeze îndeaproape funcționarea acestui sistem interconectat și să evalueze într-o perioadă de timp rezonabilă dacă funcționează corect și dacă ar trebui completat prin crearea unui registru public al UE privind proprietatea efectivă sau a altor instrumente care ar putea remedia în mod eficace eventualele deficiențe; solicită Comisiei ca, între timp, să dezvolte și să emită orientări tehnice pentru a promova convergența formatului, interoperabilitatea și interconectarea registrelor statelor membre; este de părere că proprietatea efectivă a fiduciilor ar trebui să aibă același nivel de transparență ca întreprinderile din cadrul DCSB5, asigurând, în același timp, garanții adecvate;
272. este preocupat de faptul că informațiile din registrele privind beneficiarii reali nu sunt întotdeauna suficiente și/sau exacte; invită statele membre să se asigure, prin urmare, că registrele privind beneficiarii reali conțin mecanisme de verificare pentru a asigura

corectitudinea datelor; invită Comisia să evalueze mecanismele de verificare și fiabilitatea datelor în revizuirile sale;

273. solicită definirea mai riguroasă și mai precisă a proprietății efective, pentru a asigura faptul că sunt identificate toate persoanele juridice care dețin sau controlează în cele din urmă o entitate juridică;
274. reamintește necesitatea unor norme clare pentru a facilita identificarea directă a beneficiarilor efectivi, care să includă o obligație ca fiduciilor și alte aranjamente similare să existe în formă scrisă și să fie înregistrate în statul membru în care acestea sunt create, administrate sau folosite;
275. scoate în evidență problema spălării banilor prin investiții imobiliare în orașe europene efectuate de societăți străine de tip „cutie poștală”; reamintește că Comisia ar trebui să evalueze necesitatea și proporționalitatea armonizării informațiilor din registrele funciare și imobiliare, precum și necesitatea interconectării acestor registre; invită Comisia să completeze raportul cu o propunere legislativă, dacă este cazul; consideră că statele membre ar trebui să pună la dispoziția publicului informații cu privire la proprietatea efectivă a terenurilor și a bunurilor imobile;
276. își reiterează poziția referitoare la crearea unor registre privind proprietatea efectivă pentru contractele de asigurare de viață, astfel cum se prevede în negocierile interinstituționale privind DCSB5; invită Comisia să evalueze fezabilitatea și necesitatea de a pune la dispoziția autorităților competente informații privind proprietatea efectivă în ceea ce privește contractele de asigurare de viață și instrumentele financiare;
277. subliniază că, în temeiul DCSB5, Comisia trebuie să efectueze o analiză a fezabilității măsurilor și mecanismelor specifice la nivelul Uniunii și al statelor membre care fac posibilă colectarea și accesarea informațiilor privind proprietatea efectivă a entităților corporative și a altor entități juridice constituite în afara Uniunii; invită Comisia să prezinte o propunere legislativă pentru un astfel de mecanism în cazul în care analiza fezabilității este favorabilă în acest sens;

5.5. Riscurile tehnologice și activele virtuale, inclusiv monedele virtuale și criptomonede

278. subliniază potențialul pozitiv al noilor tehnologii ale registrelor distribuite, cum ar fi tehnologia blockchain; remarcă, totodată, înmulțirea cazurilor în care se abuzează de noile metode de plată și de transfer bazate pe aceste tehnologii în scopul spălării profiturilor obținute din activități infracționale sau a comiterii altor infracțiuni financiare; recunoaște necesitatea de a monitoriza evoluțiile tehnologice rapide pentru a asigura faptul că legislația tratează în mod eficace abuzurile legate de noile tehnologii și anonimatul, care facilitează activitățile infracționale, fără a compromite aspectele pozitive;
279. îndeamnă Comisia să examineze îndeaproape actorii relevanți din domeniul criptomonedelor, care în prezent nu fac obiectul legislației Uniunii privind combaterea spălării banilor și să extindă, dacă este cazul, lista entităților obligate, în special furnizorii de servicii din domeniul tranzacțiilor care implică schimbul unei sau mai multor monede virtuale; invită statele membre, în același timp, să transpună cât mai curând dispozițiile DCSB5 care impun obligația de a își identifica proprii clienți asupra portofelelor digitale în monedă virtuală și asupra schimbului de servicii, ceea ce ar face

foarte dificilă utilizarea anonimă a monedelor virtuale;

280. invită Comisia să monitorizeze îndeaproape evoluțiile tehnologice, inclusiv extinderea rapidă a modelelor inovatoare de afaceri Fintech și adoptarea de tehnologii emergente, precum inteligența artificială, tehnologia registrelor distribuite, informatica cognitivă și învățarea automată, pentru a evalua riscurile tehnologice și eventualele lacune și pentru a crește rezistența la atacurile cibernetice sau la defecțiunile sistemului, în special prin promovarea protecției datelor; încurajează autoritățile competente și Comisia să realizeze o evaluare aprofundată a posibilelor riscuri sistemice care implică aplicațiile legate de tehnologia registrelor distribuite;
281. subliniază faptul că dezvoltarea și utilizarea activelor virtuale este o tendință de lungă durată care ar trebui să continue și să se accentueze în următorii ani, în special ca urmare a utilizării monedelor virtuale în diferite scopuri, cum ar fi finanțarea întreprinderilor; solicită Comisiei să dezvolte un cadru adecvat la nivelul UE pentru a gestiona aceste evoluții, inspirându-se din activitatea de la nivel internațional și din organismele europene, precum ESMA; estimează că acest cadru ar trebui să asigure garanțiile necesare în fața riscurilor specifice prezentate de activele virtuale, fără a împiedica inovarea;
282. constată, în special, că opacitatea activelor virtuale poate fi utilizată pentru a facilita spălarea banilor și evaziunea fiscală; îndeamnă Comisia, în acest context, să ofere orientări clare cu privire la condițiile în care activele virtuale ar putea fi clasificate ca un instrument financiar existent sau nou în MiFID 2, precum și cu privire la circumstanțele în care legislația UE este aplicabilă ofertelor inițiale de monede metalice;
283. invită Comisia să evalueze interzicerea anumitor măsuri de anonimare pentru anumite active virtuale și, dacă se consideră necesar, să aibă în vedere reglementarea activelor virtuale ca instrumente financiare; consideră că FIU ar trebui să fie în măsură să conecteze adresele monedelor virtuale și criptate cu identitatea proprietarului activelor virtuale; consideră că Comisia ar trebui să analizeze posibilitatea înregistrării obligatorii a utilizatorilor de active virtuale; reamintește că anumite state membre au adoptat deja diverse tipuri de măsuri pentru segmente specifice din acest sector, precum ofertele inițiale de monede, care ar putea reprezenta o sursă de inspirație pentru acțiuni viitoare ale UE;
284. subliniază că GAFI a accentuat de curând nevoia urgentă ca toate țările să întreprindă acțiuni coordonate pentru a preveni utilizarea activelor virtuale în scopuri criminale și teroriste, îndemnând toate jurisdicțiile să ia măsuri juridice și practice prin care să se prevină utilizarea abuzivă a activelor virtuale¹; solicită Comisiei să găsească modalități pentru a integra în cadrul juridic european recomandările și normele elaborate de GAFI privind activele virtuale; subliniază că Uniunea ar trebui să continue să promoveze un cadru internațional de reglementare coerent și coordonat în ceea ce privește activele virtuale, pe baza eforturilor depuse în cadrul G20;
285. reiterează invitația sa adresată Comisiei de a evalua de urgență implicațiile activităților de jocuri electronice asupra spălării de bani și asupra infracțiunilor financiare; consideră că această evaluare este prioritară; ia act de ascensiunea sectorului jocurilor de noroc în unele jurisdicții, inclusiv în anumite dependențe ale Coroanei Regatului Unit, cum ar fi Insula Man, unde jocurile electronice reprezintă deja 18 % din venitul național;

¹ GAFI, Reglementarea activelor virtuale, 19 octombrie 2018

286. ia act de activitatea la nivel de experți în ceea ce privește identificarea electronică și procedurile de cunoaștere a clientelei la distanță, prin care se analizează chestiuni precum posibilitatea ca instituțiile financiare să folosească identificarea electronică și portabilitatea informațiilor legate de cunoașterea clientelei cu scopul de a identifica digital clienții; invită Comisia, în acest sens, să evalueze posibilele avantaje ale introducerii unui sistem european de identificare electronică; reamintește că este important să se mențină un echilibru adecvat între protecția datelor și a vieții private și necesitatea ca autoritățile competente să aibă acces la informații în scopul anchetelor penale;

5.6. Sancțiuni

287. reamintește că legislația UE privind combaterea spălării banilor prevede obligația statelor membre de a stabili sancțiuni pentru încălcarea normelor în materie de combatere a spălării banilor; subliniază că aceste sancțiuni trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive; solicită introducerea unor proceduri simplificate în statele membre privind aplicarea sancțiunilor financiare impuse pentru încălcări ale legislației în materie de combatere a spălării banilor;

288. îndeamnă statele membre să publice, negreșit și fără întârziere, informații privind natura și valoarea sancțiunilor impuse, pe lângă informațiile privind tipul și natura încălcării și identitatea persoanei responsabile; solicită statelor membre să aplice, de asemenea, sancțiuni și măsuri membrilor organului de conducere și altor persoane fizice care se fac vinovate de încălcarea normelor în materie de combatere a spălării banilor în temeiul legislației naționale¹;

289. invită Comisia să prezinte Parlamentului o dată la doi ani un raport referitor la legislația și practicile naționale în ceea ce privește sancțiunile pentru încălcări ale legislației privind combaterea spălării banilor;

290. salută adoptarea Regulamentului (UE) 2018/1805 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind recunoașterea reciprocă a ordinelor de indisponibilizare și de confiscare², al cărui obiectiv este de a facilita recuperarea transfrontalieră a bunurilor obținute în urma activităților infracționale și care va contribui la consolidarea capacității Uniunii de a combate criminalitatea organizată și terorismul și la eliminarea surselor de finanțare ale infractorilor și teroriștilor pe întreg teritoriul Uniunii;

291. salută adoptarea Directivei (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2018 privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor³, care introduce noi măsuri de drept penal și permite o cooperare transfrontalieră mai eficientă și mai rapidă între autoritățile competente cu scopul de a preveni, cu mai multă eficacitate, spălarea banilor precum și finanțarea terorismului și a criminalității organizate asociate acesteia; remarcă faptul că statele membre ar trebui să fie obligate ia măsurile necesare pentru a se asigura, după caz, că autoritățile lor competente îngheată

¹ Raportul de misiune al delegației Comisiei TAX3 în Estonia și Danemarca, 6-8 februarie 2019.

² JO L 303, 28.11.2018, p. 1.

³ JO L 284, 12.11.2018, p. 22.

sau confiscă, în conformitate cu [Directiva 2014/42/UE](#)¹, veniturile provenite din săvârșirea acestor infracțiuni sau instrumentele folosite sau care sunt destinate a fi folosite, sau care contribuie la săvârșirea infracțiunilor;

5.7. *Dimensiunea internațională*

292. constată că, în temeiul DCSB4, Comisia are obligația de a identifica țările terțe cu un grad ridicat de risc al căror regim de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului prezintă deficiențe strategice;
293. consideră că, deși ar trebui să se țină seama de lucrările desfășurate la nivel internațional pentru identificarea țărilor terțe cu un grad ridicat de risc în scopul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, în special cele desfășurate de GAFI, este esențial ca Uniunea să dețină o listă autonomă a țărilor terțe cu un grad ridicat de risc; salută, în acest sens, Regulamentul delegat al Comisiei din 13 februarie 2019 de completare a Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului prin identificarea țărilor terțe cu grad înalt de risc care au deficiențe strategice (C(2019)1326), și regretă faptul că Consiliul a respins actul delegat în cauză; salută, în plus, Regulamentul delegat al Comisiei din 31 ianuarie 2019 de completare a Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care stabilesc acțiunile minime și tipul de măsuri suplimentare pe care trebuie să le ia instituțiile de credit și financiare pentru a diminua riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului în anumite țări terțe²;
294. salută adoptarea de către Comisie a metodologiei de identificare a țărilor terțe cu grad ridicat de risc în temeiul Directivei (UE) 2015/849 publicată la 22 iunie 2018³; salută evaluarea Comisiei din 31 ianuarie 2019 referitoare la țările „Prioritate 1”;
295. subliniază necesitatea de a asigura coerența și complementaritatea între lista țărilor terțe cu grad ridicat de risc în ceea ce privește combaterea spălării banilor și lista europeană a jurisdicțiilor necooperante; își reiterează solicitarea de a încredința Comisiei un rol central în gestionarea celor două liste; invită Comisia să asigure transparența procesului de examinare a jurisdicțiilor;
296. este îngrijorat de acuzațiile potrivit cărora autoritățile competente din Elveția nu își îndeplinesc în mod corespunzător funcțiile de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului⁴; invită Comisia să ia în considerare aceste elemente atunci când actualizează lista țărilor terțe cu grad ridicat de risc și în viitoarele relații bilaterale dintre Elveția și Uniune;
297. invită Comisia să furnizeze asistență tehnică țărilor terțe cu scopul de a dezvolta sisteme eficiente pentru combaterea spălării banilor și de a le îmbunătăți în mod continuu;
298. invită Comisia și statele membre să se asigure că UE se exprimă cu o singură voce în

¹ Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană (JO L 127, 29.4.2014, p. 39).

² C(2019)0646.

³ SWD(2018)0362.

⁴ În cadrul audierii Comisiei TAX3 din 1 octombrie 2018 privind relațiile cu Elveția în domeniul fiscal și al luptei împotriva spălării banilor, participanții au afirmat că Elveția nu respectă recomandările 9 și 40 ale GAFI.

cadrul GAFI și să contribuie în mod activ la procesul de reflecție în curs privind reforma sa, în vederea consolidării resurselor și legitimității sale; invită Comisia să includă personal din partea Parlamentului European, în calitate de observatori, în delegația Comisiei la GAFI;

299. invită Comisia să coordoneze o inițiativă globală pentru crearea de registre centrale publice privind proprietatea efectivă în toate jurisdicțiile; subliniază în acest sens rolul vital al organizațiilor internaționale, cum ar fi OCDE și ONU;

6. Dimensiunea internațională a impozitării

300. subliniază că un sistem fiscal european echitabil presupune un mediu fiscal global mai echitabil; își reiterează solicitarea de a se monitoriza reformele fiscale aflate în derulare în țările terțe;
301. ia act de eforturile depuse de unele țări terțe pentru a acționa ferm împotriva erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor (BEPS); subliniază, cu toate acestea, că astfel de reforme ar trebui să rămână conforme cu normele OMC existente;
302. consideră că informațiile colectate în timpul vizitei comisiei la Washington DC cu privire la reformele fiscale din SUA și posibilul impact al acestora asupra cooperării internaționale sunt deosebit de importante; consideră că unele dispoziții din legea americană privind reducerile fiscale și locurile de muncă (Tax Cuts and Jobs Act) din 2017 ar fi incompatibile cu normele existente ale OMC, potrivit unor experți; ia act de faptul că anumite dispoziții din reforma fiscală a SUA urmăresc, în mod unilateral și fără reciprocitate, revitalizarea beneficiilor transnaționale care pot fi atribuite teritoriului SUA (presupunând că cel puțin 50 % din acestea sunt generate pe teritoriul SUA); salută faptul că Comisia este în curs de a evalua potențialele implicații comerciale și de reglementare ale dispozițiilor BEAT, GILTI și FDII¹, în special, din noua reformă fiscală a SUA; invită Comisia să informeze Parlamentul cu privire la rezultatele evaluării;
303. ia act de faptul că au fost elaborate două tipuri de acorduri interguvernamentale cu privire la Legea conformității fiscale a conturilor străine (FATCA) pentru a contribui la conformitatea FATCA cu dreptul internațional²; constată că doar unul din modelele de acord interguvernamental este reciproc; regretă dezechilibrul profund în ceea ce privește reciprocitatea acestor acorduri, având în vedere că, de regulă, SUA primește mult mai multe informații de la guvernele străine decât oferă; invită Comisia să facă un bilanț cu scopul de a analiza gradul de reciprocitate în ceea ce privește schimbul de informații dintre SUA și statele membre;
304. invită Consiliul să acorde Comisiei un mandat în vederea negocierii unui acord cu SUA cu scopul de a asigura reciprocitatea în cadrul FATCA;

¹ „Base Erosion and Anti-Abuse Tax” - impozitul pentru erodarea bazei de impozitare și împotriva abuzurilor (BEAT), „Global Intangible Low Tax Income” - venitul global cu impozitare redusă din active necorporale (GILTI) și „Foreign-Derived Intangible Income” venituri străine din active necorporale (FDII).

² Mai exact: Modelul nr. 1 de acord interguvernamental prin care instituțiile financiare străine raportează informații relevante autorităților lor naționale, care apoi le transferă la Agenția de Administrare Fiscală a Statelor Unite (IRS) și Modelul nr. 2 de acord interguvernamental prin care instituțiile financiare străine nu raportează guvernelor lor naționale, ci direct la IRS;

305. reiterează propunerile prezentate în Rezoluția sa din 5 iulie 2018 referitoare la efectele negative ale Legii SUA referitoare la conformitatea fiscală a conturilor străine (FATCA) asupra cetățenilor UE și îndeosebi asupra „americanilor accidentali”¹, prin care invită Comisia să ia măsuri pentru a se asigura că drepturile fundamentale ale tuturor cetățenilor, în special ale „americanilor accidentali”, sunt garantate;
306. invită Comisia și Consiliul să prezinte o abordare comună a UE privind FATCA, pentru a proteja în mod adecvat drepturile cetățenilor europeni (în special ale „americanilor accidentali”) și a asigura reciprocitatea schimbului automat de informații din partea SUA, Standardul comun de raportare (SCR) fiind standardul preferat; invită Comisia și Consiliul să ia în considerare, între timp, adoptarea unor contramăsuri, cum ar fi un impozit reținut la sursă, după caz, pentru a asigura condiții de concurență echitabile în cazul în care SUA nu asigură reciprocitate în cadrul FATCA;
307. solicită Comisiei și statelor membre să monitorizeze noile dispoziții privind impozitul pe profit ale țărilor care cooperează cu UE în baza unui acord internațional²;

6.1. *Paradisurile fiscale și jurisdicțiile care facilitează planificarea fiscală agresivă în interiorul și în afara UE*

308. reamintește importanța unei liste comune a UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale (denumită în continuare „lista UE”), bazată pe criterii cuprinzătoare, transparente, robuste, verificabile obiectiv și general acceptate, care să fie actualizate periodic;
309. regretă faptul că, în procesul inițial de întocmire a listei UE, au fost luate în considerare doar țări terțe; ia act de faptul că, în cadrul semestrului european, Comisia a identificat, în sistemele fiscale ale unor state membre, deficiențe care facilitează planificarea fiscală agresivă; salută, cu toate acestea, declarația făcută de președinta Grupului de lucru pentru codul de conduită privind impozitarea întreprinderilor în timpul audierii Comisiei TAX3, la 10 octombrie 2018, privind posibilitatea monitorizării statelor membre în raport cu aceleași criterii stabilite pentru lista UE în contextul revizuirii mandatului Grupului de lucru pentru codul de conduită³;
310. salută adoptarea de către Consiliu a primei liste UE la 5 decembrie 2017 și monitorizarea continuă a angajamentelor pe care și le-au asumat țările terțe; ia act de faptul că lista a fost actualizată de mai multe ori pe baza evaluării acestor angajamente și, drept urmare, mai multe țări au fost eliminate de pe listă; constată că, în urma revizuirii din 12 martie 2019, lista include acum următoarele jurisdicții fiscale: Aruba, Barbados, Belize, Bermuda, Dominica, Emiratele Arabe Unite, Fiji, Guam, Insulele Marshall, Insulele Virgine Americane, Oman, Samoa, Samoa Americană, Trinidad și Tobago și Vanuatu;
311. ia act de adăugarea altor două jurisdicții la lista gri (Australia și Costa Rica)⁴;

¹ Texte adoptate, P8_TA(2018)0316.

² Astfel cum s-a menționat cu ocazia audierii Comisiei TAX3 din 1 octombrie 2018.

³ Schimb de opinii al Comisiei TAX3 cu Fabrizia Lapecorella, președinta Grupului de lucru pentru codul de conduită privind impozitarea întreprinderilor, organizat la 10 octombrie 2018.

⁴ Concluziile Consiliului din 12 martie 2019 privind lista revizuită a UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, document disponibil la adresa <https://www.consilium.europa.eu/media/38450/st07441-en19-eu-list-oop.pdf>

312. ia act de faptul că opt mari economii de tranzit - Țările de Jos, Luxemburg, Hong Kong, Insulele Virgine Britanice, Bermuda, Insulele Cayman, Irlanda și Singapore - găzduiesc peste 85 % din investițiile globale în entități cu scop special, care sunt stabilite adesea din motive fiscale¹; regretă faptul că numai una dintre acestea (Bermuda) este inclusă în prezent în lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale²;
313. subliniază că procesele de verificare și de monitorizare sunt opace și că nu este clar dacă au fost realizate progrese reale în ceea ce privește țările scoase de pe listă;
314. subliniază că evaluarea Grupului de lucru pentru codul de conduită privind impozitarea întreprinderilor se bazează pe criterii care decurg dintr-un tablou de bord tehnic al Comisiei și că Parlamentul nu este implicat juridic în acest proces; invită, în acest context, Comisia și Consiliul să informeze Parlamentul în detaliu înainte de orice propunere de modificare a listei; invită Consiliul să publice periodic un raport privind progresele înregistrate în ceea ce privește jurisdicțiile incluse pe lista neagră și gri, în cadrul actualizării periodice transmise de Grupul de lucru pentru codul de conduită Consiliului;
315. invită Comisia și Consiliul să lucreze la o metodologie ambițioasă și obiectivă care să nu se bazeze pe angajamente, ci pe o evaluare a efectelor legislației implementate în mod corect și corespunzător în aceste țări;
316. regretă profund lipsa de transparență în timpul procesului inițial de întocmire a listei, precum și faptul că nu s-a asigurat o aplicare obiectivă a criteriilor de includere pe listă stabilite de ECOFIN; insistă asupra faptului că nu trebuie să existe nicio interferență politică în acest proces; salută, însă, îmbunătățirea transparenței realizate prin divulgarea scrisorilor trimise jurisdicțiilor supuse controlului de către Grupul de lucru pentru codul de conduită, precum și a scrisorilor de angajament primite; solicită ca toate celelalte scrisori nedivulgate să fie puse la dispoziția publicului pentru a asigura controlul și buna implementare a angajamentelor; consideră că jurisdicțiile care refuză să-și divulge angajamentele creează suspiciuni publice legate de faptul că nu sunt cooperante în domeniul fiscal;
317. salută clarificările recente din partea Grupului de lucru pentru codul de conduită în ceea ce privește criteriile de impozitare echitabile, în special în ceea ce privește lipsa de activitate economică substanțială în cazul jurisdicțiilor care nu au o rată a impozitului pe profit sau au o rată aproape de 0 %; invită statele membre să depună eforturi pentru îmbunătățirea treptată a criteriilor aplicate pentru întocmirea listei UE, astfel încât să fie incluse toate practicile fiscale dăunătoare³, îndeosebi prin includerea unei analize economice detaliate a facilitării practicilor de evitare a obligațiilor fiscale și a existenței unor rate nominale de impozitare 0 %, respectiv a neimpozitării veniturilor marilor societăți, ca criteriu independent;
318. salută noul standard global al OCDE privind aplicarea factorului de activitate

¹ <https://www.oxfam.org/en/research/hook-how-eu-about-whitewash-worlds-worst-tax-havens>

² Concluziile Consiliului din 12 martie 2019 privind lista revizuită a UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, document disponibil la adresa <https://www.consilium.europa.eu/media/38450/st07441-en19-eu-list-oop.pdf>

³ Lucrările privind criteriile de impozitare echitabilă 2.1 și 2.2 din Concluziile Consiliului 14166/16 din 8 noiembrie 2016.

substanțială jurisdicțiilor care nu impun niciun impozit sau doar impozite minime¹, inspirat în mare măsură de activitatea UE referitoare la procesul de întocmire a listei UE²; solicită statelor membre să solicite G20 să reformeze criteriile listei negre a OCDE pentru a merge mai departe de simpla transparență fiscală, precum și să combată evaziunea fiscală și planificarea fiscală agresivă;

319. constată și salută activitatea desfășurată de echipele de negociere ale UE și ale Regatului Unit în ceea ce privește impozitarea, astfel cum se indică în anexa 4 la Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice³; este îngrijorat de posibilele divergențe care pot apărea între UE și Regatul Unit chiar în scurt timp după retragerea acestuia din urmă din Uniune în ceea ce privește politicile împotriva infrațunilor financiare, a evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale, aceste divergențe putând să reprezinte noi riscuri economice, fiscale și de securitate; solicită Comisiei și Consiliului să reacționeze imediat la astfel de riscuri și să se asigure că interesele UE sunt protejate;
320. reamintește că, conform articolului 79 din Declarația politică de stabilire a cadrului viitoarelor relații dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit⁴, viitoarea relație ar trebui să asigure o concurență deschisă și echitabilă prin dispoziții privind ajutorul de stat, concurența, standardele sociale și privind ocuparea forței de muncă, standardele de mediu, schimbările climatice și aspectele fiscale relevante; ia act cu îngrijorare de declarația prim-ministrului britanic, Theresa May, potrivit căreia în Regatul Unit ar urma să fie introdusă „cea mai mică cotă a impozitului pe profit din G20”; îndeamnă Regatul Unit să rămână, în calitate de membru al comunității internaționale, un partener puternic în sprijinul efortului global de asigurare a unei impozitări mai bune și mai eficiente și al combaterii infrațunilor financiare; îndeamnă Comisia și Consiliul să includă Regatul Unit în evaluarea listei UE a jurisdicțiilor necooperante și a listei UE a țărilor cu lacune în sistemele lor de combatere a spălării banilor, incluzând o monitorizare detaliată a relațiilor sale economice cu dependențele Coroanei și teritoriile sale de peste mări, imediat ce Regatul Unit devine o țară terță;
321. subliniază că, indiferent de evoluțiile care pot avea loc după termenul retragerii, Regatul Unit va rămâne membru al OCDE și va trebui să respecte recomandările din Planul de acțiune al OCDE, precum și alte acțiuni privind buna guvernare fiscală;
322. solicită, în cazul specific al Elveției, pentru care nu s-a prevăzut un termen exact din cauza unui acord prealabil între Elveția și UE, ca această țară să fie inclusă în anexa I înainte de sfârșitul anului 2019, dacă, după un proces corespunzător de escaladare,

¹ OCDE, „Resumption of Application of Substantial Activities Factor to No or only Nominal Tax Jurisdictions Inclusive Framework on BEPS”: (Reluarea aplicării factorului de activitate substanțială jurisdicțiilor care nu impun niciun impozit sau doar impozite minime. Cadrul cuprinzător privind BEPS): Actiunea 5, 2018.

² Criteriul 2.2 de impozitare echitabilă din lista UE.

³ Textul proiectului de acord privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice poate fi consultat la următoarea adresă: https://ec.europa.eu/commission/publications/draft-agreement-withdrawal-united-kingdom-great-britain-and-northern-ireland-european-union-and-european-atomic-energy-community-agreed-negotiators-level-14-november-2018_ro

⁴ Textul Declarației politice de stabilire a cadrului viitoarelor relații dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit poate fi consultat la următoarea adresă: <https://www.consilium.europa.eu/media/37059/20181121-cover-political-declaration.pdf>

Elveția nu își abrogă până atunci regimurile fiscale neconforme, care permit aplicarea unui tratament inegal veniturilor străine și interne, precum și beneficii fiscale pentru anumite tipuri de societăți;

323. ia act cu îngrijorare de faptul că țările terțe pot abroga regimurile fiscale neconforme, dar le înlocuiesc cu altele noi, care pot fi dăunătoare pentru UE; subliniază că acest lucru ar putea fi valabil în special în cazul Elveției; invită Consiliul să reevalueze în mod corespunzător Elveția și orice altă țară terță¹ care introduce modificări legislative similare²;
324. observă că negocierile dintre UE și Elveția privind revizuirea abordării bilaterale a accesului reciproc la piețe sunt încă în curs; solicită Comisiei să se asigure că acordul final dintre UE și Elveția conține o clauză privind buna guvernare fiscală, inclusiv norme specifice privind ajutorul de stat sub forma unui avantaj fiscal, schimbul automat de informații privind impozitarea, accesul public la informații privind beneficiarii efectivi, atunci când este cazul, precum și dispoziții privind combaterea spălării banilor; solicită negociatorilor UE să încheie un acord care, printre altele, să elimine deficiențele³ din sistemul elvețian de supraveghere și să protejeze avertizorii de integritate;
325. salută lista revizuită a UE din 12 martie 2019⁴; salută publicarea evaluării detaliate a angajamentelor și reformelor jurisdicțiilor enumerate în anexa II la prima publicare a listei UE la 5 decembrie 2017; salută faptul că jurisdicțiile enumerate anterior în anexa II datorită angajamentelor asumate în 2017 figurează acum în anexa I datorită faptului că reformele nu au fost puse în aplicare până la sfârșitul anului 2018 sau în termenul convenit;
326. este îngrijorat de faptul că rezidenții austrieci care dețin conturi bancare la instituțiile de credit din Liechtenstein ar putea fi afectați de Actul privind standardul comun de raportare în cazul în care câștigurile lor din capital provin din structuri de active (fundații private, instituții, fiducii și alte structuri similare), iar instituția de credit din Liechtenstein este responsabilă de impozitare în conformitate cu tratatele bilaterale; solicită Austriei să își schimbe legislația în această privință pentru a elimina lacunele în ceea ce privește SCR;
327. ia act, cu titlu de exemplu, de faptul că, în conformitate cu datele OCDE privind investițiile străine directe (ISD), Luxemburg și Țările de Jos împreună dețin mai multe investiții străine decât SUA, o parte substanțială a acestora fiind în entități cu scop special fără activitate economică substanțială evidentă, și că Irlanda are mai multe investiții străine decât Germania sau Franța; subliniază că, potrivit Biroului Național de Statistică din Malta, investițiile străine în această țară se ridică la 1 474% față de dimensiunea economiei acestei țări;
328. reamintește un studiu de cercetare care arată că evitarea sarcinilor fiscale prin șase state

¹ Inclusiv Andorra și Liechtenstein.

² Audierea TAX3 privind relațiile cu Elveția în materie fiscală și lupta împotriva spălării banilor, 1 octombrie 2018, și schimbul de opinii cu Fabrizia Lapecorella, președinta Grupului de lucru pentru codul de conduită privind impozitarea întreprinderilor, 10 octombrie 2018.

³ Ibidem.

⁴ Lista revizuită a UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale – Concluziile Consiliului 7441/19 din 12 martie 2019.

membre ale UE rezultă în pierderea de venituri fiscale de 42,8 miliarde EUR în celelalte 22 de state membre¹, ceea ce înseamnă că situația plăților nete ale acestor țări poate fi compensată de pierderile pe care le produc asupra bazei impozabile a altor state membre; observă, de exemplu, că Țările de Jos generează un cost net pentru Uniune în ansamblul său de 11,2 miliarde EUR, ceea ce înseamnă că această țară privează alte state membre de impozitarea pe venit în beneficiul societăților multinaționale și al acționarilor acestora;

329. reamintește că, pentru a eficientiza lupta Uniunii și a statelor membre împotriva fraudelor fiscale, a evitării sarcinilor fiscale și a spălării banilor, toate datele disponibile, inclusiv cele macroeconomice, trebuie să fie utilizate în mod eficient;
330. reamintește că Comisia a criticat șapte state membre² – Belgia, Cipru, Ungaria, Irlanda, Luxemburg, Malta și Țările de Jos – pentru deficiențele din cadrul sistemelor lor fiscale, care facilitează planificarea fiscală agresivă, afirmând că subminează integritatea pieței unice europene; consideră că aceste jurisdicții pot fi considerate, de asemenea, ca facilitând planificarea fiscală agresivă la nivel mondial; subliniază că măsurile luate de unele dintre statele membre menționate mai sus pentru a-și îmbunătăți sistemele de impozitare în urma criticilor Comisiei au fost recunoscute de aceasta³; constată că un studiu⁴ recent a identificat cinci state membre ale UE drept paradisuri fiscale pentru marile societăți: Cipru, Irlanda, Luxemburg, Malta și Țările de Jos; subliniază că criteriile și metodologia folosite pentru identificarea respectivelor state membre au inclus o evaluare cuprinzătoare a practicilor lor fiscale dăunătoare, a măsurilor care facilitează planificarea fiscală agresivă și a efectelor de denaturare a fluxurilor economice (funcție de date Eurostat), care au inclus o combinație de importante investiții străine directe înspre și dinspre respectivele țări, redevențe, dobânzi și dividende; invită Comisia să considere cel puțin aceste cinci state membre ca paradisuri fiscale în UE până la punerea în aplicare a unor reforme fiscale substanțiale;
331. solicită Consiliului să publice o evaluare detaliată a angajamentelor de reformă asumate în mod voluntar de jurisdicțiile enumerate în anexa II la prima publicare a listei UE la 5 decembrie 2017;

¹ În prima secțiune a documentului „The missing profits of nations” (Profiturile pierdute ale națiunilor), realizat de Tørsløv, T.R., Wier L.S. și Zucman G., se sugerează, utilizând modele macroeconomice moderne și date privind balanța de plăți recent publicate, că suma lipsă în veniturile fiscale globale se ridică la aproximativ 200 de miliarde USD și că investițiile străine directe efectuate prin jurisdicții de tipul paradisurilor fiscale reprezintă între 10 și 30 % din totalul investițiilor străine directe. Aceste cifre sunt semnificativ mai mari decât estimările realizate anterior utilizând alte metode.

² [Country Report Belgium 2018](#);

[Country Report Cyprus 2018](#);

[Country Report Hungary 2018](#);

[Country Report Ireland 2018](#);

[Country Report Luxembourg 2018](#);

[Country Report Malta 2018](#);

[Country Report The Netherlands 2018](#).

³ A se vedea documentele: Raport de țară - Belgia 2019; Raport de țară - Cipru 2019; Raport de țară - Ungaria 2019; Raport de țară - Irlanda 2019; Raport de țară - Luxemburg 2019; Raport de țară - Malta 2019; Raport de țară - Țările de Jos 2019; (https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/file_import/2019-european-semester-country-report-netherlands_en_0.pdf)

⁴ <https://www.oxfam.org/en/research/hook-how-eu-about-whitewash-worlds-worst-tax-havens>

6.2. *Contramăsuri*

332. își reînnoiește apelul către UE și statele sale membre de a adopta contramăsuri eficace și disuasive împotriva jurisdicțiilor necooperante în vederea stimulării unei bune cooperări în materie de fiscalitate și a conformității țărilor incluse în anexa I a listei UE;
333. regretă faptul că cele mai multe contramăsuri propuse de Consiliu sunt lăsate la discreția țărilor; ia act cu îngrijorare de faptul că, în cursul audierii Comisiei TAX3 din 15 mai 2018, unii experți¹ au subliniat faptul că contramăsurile ar putea să nu stimuleze în mod suficient jurisdicțiile necooperante să devină conforme, deoarece „lista UE omite unele dintre cele mai cunoscute paradisuri fiscale”; consideră că acest lucru subminează credibilitatea procesului de elaborare a listei, așa cum au subliniat și unii experți;
334. invită statele membre să adopte un set unic de contramăsuri puternice, cum ar fi reținerea la sursă a impozitelor, excluderea de la cererile de oferte pentru licitații de achiziții publice, cerințe sporite de audit și norme automate privind SSC pentru societățile prezente în jurisdicțiile necooperante incluse pe listă, cu excepția cazului în care contribuabilii desfășoară activități economice reale în aceste jurisdicții;
335. invită atât administrațiile fiscale, cât și contribuabilii să coopereze în vederea inventarierii faptelor relevante în cazul în care societatea străină controlată desfășoară o activitate economică reală substanțială și are o prezență economică importantă susținută prin personal, echipamente, active și spații, dovedită de fapte și circumstanțe relevante;
336. ia act de faptul că este posibil ca țările în curs de dezvoltare să nu dispună de resursele necesare pentru a pune în aplicare noile standarde fiscale internaționale sau europene recent convenite; solicită, prin urmare, Consiliului să excludă contramăsuri precum reducerile ajutorului pentru dezvoltare;
337. ia act de faptul că contramăsurile sunt esențiale pentru combaterea evaziunii fiscale, a planificării fiscale agresive și a spălării banilor; constată, de asemenea, că ponderea economică a Uniunii Europene poate contribui la descurajarea jurisdicțiilor necooperante și a contribuabililor de a exploata lacunele fiscale și practicile fiscale dăunătoare oferite de aceste jurisdicții;
338. invită instituțiile financiare europene² să ia în considerare aplicarea unei obligații sporite și consolidate de diligență pentru fiecare proiect în parte în cazul jurisdicțiilor enumerate în anexa II a listei UE, pentru a evita ca fondurile UE să fie investite în entități din țări terțe care nu respectă standardele fiscale ale UE sau să fie canalizate către astfel de entități; ia act de aprobarea de către BEI a politicii sale revizuite privind jurisdicțiile slab reglementate, netransparente și necooperante și privind buna guvernare fiscală și solicită ca această politică să fie actualizată periodic și să includă cerințe sporite de transparență în conformitate cu standardele UE; îndeamnă BEI să publice această politică imediat ce este adoptată; solicită să se aplice condiții echitabile și același nivel de standarde pentru toate instituțiile financiare europene;

6.3. *Poziția UE în calitate de lider global*

¹ Contribuțiile lui Alex Cobham (Tax Justice Network) și ale lui Johan Langerock (Oxfam), audierea Comisiei TAX3 privind lupta împotriva practicilor fiscale dăunătoare în cadrul UE și în afara acesteia, 15 mai 2018.

² Banca Europeană de Investiții și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare.

339. își reiterează apelul ca UE și statele membre să dețină, în urma unei coordonări ex-ante, un rol principal în lupta globală împotriva evaziunii fiscale, a planificării fiscale agresive și a spălării de bani, în special prin inițiative ale Comisiei în toate forurile internaționale pertinente, inclusiv ONU, G20 și OCDE, care au jucat un rol central în chestiunile fiscale, în special după criza financiară internațională;
340. reamintește că politicile multilaterale și cooperarea internațională între țări, inclusiv țările în curs de dezvoltare, rămân mijloacele preferate pentru obținerea unor rezultate concrete, respectând totodată principiul reciprocității; regretă că unele propuneri legislative care merg dincolo de recomandările OCDE privind BEPS și care ar putea servi drept bază pentru lucrări viitoare fructuoase la nivel internațional sunt blocate la Consiliu;
341. consideră că crearea unui organism fiscal interguvernamental sub egida ONU, care ar trebui să fie echipat în mod corespunzător și să dispună de resurse suficiente și, atunci când este cazul, de competențe de asigurare a respectării normelor, ar garanta că toate țările pot participa pe picior de egalitate la elaborarea și reformarea unei agende fiscale mondiale¹ pentru a combate în mod eficace practicile fiscale dăunătoare și a asigura o distribuire adecvată a drepturilor de impozitare; ia act de recente solicitări de modernizare a Comitetului de experți privind cooperarea internațională în chestiuni fiscale al ONU, pentru a fi transformat într-un organism fiscal interguvernamental al ONU la nivel internațional²; subliniază că Convenția-model a ONU asupra impozitării asigură o distribuție mai echitabilă a drepturilor de impozitare între țările sursă și țările de reședință;
342. solicită organizarea unui summit interguvernamental cu privire la reformele fiscale globale care mai sunt necesare, cu scopul de a îmbunătăți cooperarea internațională și a exercita presiune asupra tuturor țărilor, în special asupra centrelor lor financiare, pentru a respecta standardele în materie de impozitare echitabilă și transparentă; îndeamnă Comisia să preia inițiativa pentru un astfel de summit și solicită ca summitul să lanseze un al doilea set de reforme fiscale internaționale ca urmare a planului de acțiune privind BEPS, precum și să permită instituirea la nivel mondial a organismului fiscal interguvernamental menționat mai sus;
343. ia act de acțiunea și contribuția Comisiei la Forumul mondial al OCDE privind transparența și schimburile de informații și la Cadrul cuprinzător privind BEPS, în special pentru a promova standarde mai ridicate de bună guvernare fiscală la nivel mondial, garantând totodată că standardele internaționale privind buna guvernare fiscală continuă să fie respectate pe deplin în UE;

6.4. Țările în curs de dezvoltare

344. consideră că sprijinirea țărilor în curs de dezvoltare pentru a combate evaziunea fiscală și planificarea fiscală agresivă, precum și corupția și confidențialitatea care facilitează fluxurile financiare ilicite este extrem de importantă pentru a consolida în UE coerența politicilor în favoarea dezvoltării și pentru a îmbunătăți capacitățile fiscale și a mobiliza

¹ Recomandarea Parlamentului European din 6 iulie 2016 referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare (JO C 101, 16.3.2018, p. 79) și Recomandarea din 13 decembrie 2017 adresată Consiliului și Comisiei în urma anchetei privind spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală (JO C 369, 11.10.2018, p. 132).

² În 2017, G77 a solicitat un astfel de organism.

resursele proprii pentru dezvoltarea economică durabilă; subliniază necesitatea de a crește ponderea asistenței tehnice și financiare acordate administrațiilor fiscale din țările în curs de dezvoltare, astfel încât să se creeze cadre de impozitare legale moderne și stabile;

345. salută cooperarea dintre UE și Uniunea Africană (UA) în cadrul Inițiativei fiscale de la Addis Abeba (ATI), Inițiativa privind transparența în industriile extractive (EITI) și Procesul Kimberley; invită Comisia și statele membre să sprijine țările UA în punerea în aplicare a politicilor de transparență; încurajează, în acest sens, autoritățile fiscale naționale și regionale să facă schimb de informații în mod automat; reamintește utilitatea unei cooperări strânse și consolidate între Interpol și Afripol;
346. reamintește nevoia ca statele membre, în strânsă cooperare cu Comisia, să efectueze analize periodice ale repercusiunilor politicilor fiscale și ale tratatelor fiscale bilaterale asupra altor state membre și asupra țărilor în curs de dezvoltare, recunoscând totodată că au fost realizate câteva activități în această privință în cadrul Platformei pentru buna guvernare fiscală; solicită tuturor statelor membre să efectueze astfel de analize ale impactului sub supravegherea Comisiei;
347. îndeamnă statele membre să analizeze și să actualizeze acordurile bilaterale de impozitare dintre statele membre și țările terțe, pentru a elimina lacunele care dau naștere unor practici de tranzacționare motivate de evitarea plății impozitelor;
348. reamintește necesitatea de a lua în considerare caracteristicile și vulnerabilitățile juridice specifice ale țărilor în curs de dezvoltare, în special în contextul schimbului automat de informații, îndeosebi în ceea ce privește perioada de tranziție și nevoia lor de sprijin pentru consolidarea capacităților;
349. ia act de necesitatea unei colaborări mai strânse cu organizațiile regionale, în special cu UA, pentru a combate fluxurile financiare ilegale și corupția din sectorul public și cel privat;
350. salută participarea în condiții de egalitate a tuturor țărilor implicate în Cadrul incluziv, care reunește peste 115 țări și jurisdicții pentru a colabora la punerea în aplicare a pachetului BEPS al OCDE/G20; invită statele membre să sprijine o reformă atât a mandatului, cât și a funcționării Cadrului incluziv, pentru a garanta că interesele țărilor în curs de dezvoltare sunt luate în considerare; reamintește, cu toate acestea, excluderea a peste 100 de țări în curs de dezvoltare de la negocierea acțiunilor privind BEPS;
351. recunoaște că paradisurile fiscale există și în țările în curs de dezvoltare; salută propunerea Comisiei de a consolida cooperarea cu țările terțe în lupta împotriva finanțării terorismului și, în special, crearea unei licențe de import pentru antichități;
352. reamintește că asistența oficială pentru dezvoltare, care vizează reducerea sărăciei, ar trebui să se concentreze mai mult pe punerea în aplicare a unui cadru de reglementare adecvat și pe consolidarea administrațiilor fiscale și a instituțiilor responsabile cu combaterea fluxurilor financiare ilicite; solicită ca asistența să fie oferită sub formă de expertiză tehnică privind gestionarea resurselor, informațiile financiare și reglementările împotriva corupției; solicită ca asistența să favorizeze, de asemenea, cooperarea regională împotriva fraudei fiscale, a evaziunii fiscale, a planificării fiscale agresive și a spălării de bani; accentuează că asistența ar trebui să includă sprijinirea societății civile și a mass-mediei din țările în curs de dezvoltare pentru a asigura controlul public asupra

politicilor fiscale naționale;

353. se așteaptă ca Comisia să prezinte resurse adecvate pentru a pune în aplicare abordarea „Creșterea veniturilor colectate – eficientizarea cheltuielilor”, în special prin programele sale emblematice¹;
354. solicită o acțiune externă comună a UE și a statelor membre la toate nivelurile de politică pentru a furniza țărilor terțe și, în special, țărilor în curs de dezvoltare mijloacele de a consolida dezvoltarea economică echilibrată și de a evita dependența de un singur sector, în special cel financiar;
355. reamintește necesitatea unui tratament echitabil al țărilor în curs de dezvoltare la negocierea tratatelor fiscale, ținând seama de situația lor specifică și asigurând o alocare echitabilă a drepturilor fiscale în funcție de activitatea economică și crearea de valoare reale; solicită, în acest sens, ca aderarea la Modelul de convenție fiscală a ONU să fie considerată drept un standard minim și cere să se asigure transparența în ceea ce privește negocierile referitoare la tratate; recunoaște că convenția-model OCDE acordă mai multe drepturi țării de reședință;
356. invită Comisia să includă dispoziții împotriva infracțiunilor financiare, a evaziunii fiscale și a planificării fiscale agresive în tratatul care urmează să fie negociat cu țările ACP la expirarea actualului acord de la Cotonou în februarie 2020; ia act de importanța deosebită a transparenței în ceea ce privește aspectele fiscale pentru ca aceste dispoziții să fie puse în aplicare în mod eficient;

6.5. Acordurile UE cu țările terțe

357. reamintește că buna guvernare fiscală este o provocare globală, care necesită, în primul rând, soluții globale; reamintește, prin urmare, poziția sa conform căreia, în noile acorduri relevante ale UE cu țările terțe, ar trebui inclusă în mod sistematic o clauză de „bună guvernare fiscală” pentru ca acordurile respective să nu poată fi utilizate în mod abuziv de către întreprinderi sau intermediari pentru a evita sau a eluda impozitele sau pentru a spăla venituri ilicite, fără a afecta competențele exclusive ale UE; consideră că această clauză ar trebui să includă norme specifice privind ajutoarele de stat sub forma unui avantaj fiscal, cerințe de transparență și dispoziții privind combaterea spălării banilor;
358. încurajează statele membre să utilizeze în mod coordonat relațiile lor bilaterale cu țările terțe respective, cu sprijinul Comisiei, dacă este cazul, pentru a stabili o cooperare bilaterală suplimentară între unitățile de informații financiare, autoritățile fiscale și autoritățile competente în vederea combaterii criminalității financiare;
359. observă că, în paralel cu acordurile politice care conțin această clauză de bună guvernare fiscală, acordurile de liber schimb (ALS) ale UE includ excepții fiscale care oferă o marjă de manevră politică pentru punerea în aplicare a abordării UE de combatere a evaziunii fiscale și a spălării de bani, de exemplu insistând asupra bunei guvernare fiscale și utilizând în mod efectiv lista UE a jurisdicțiilor fiscale necooperante; în plus, constată că acordurile de liber schimb vizează, totodată,

¹ Documentul de dezbatere al Comisiei Europene: [A Contribution to the Third Financing for Development Conference in Addis Ababa](#) („O contribuție la cea de a treia conferință privind finanțarea pentru dezvoltare, organizată la Addis Abeba”).

promovarea standardelor internaționale relevante și asigurarea respectării acestora în țările terțe;

360. consideră că UE nu ar trebui să încheie acorduri cu jurisdicțiile fiscale necooperante, astfel cum apar în anexa I la lista UE, până când acestea nu respectă standardele de bună guvernanta fiscală ale UE; invită Comisia să investigheze dacă nerespectarea standardelor de bună guvernanta fiscală ale UE afectează funcționarea adecvată a acordurilor de liber schimb sau a acordurilor politice în cazurile în care a fost deja semnat un acord;
361. reamintește că dispozițiile privind transparența și buna guvernanta fiscală, precum și schimbul de informații ar trebui să fie incluse în toate noile acorduri relevante ale UE cu țările terțe și ar trebui să fie negociate la revizuirea acordurilor existente, ținând seama de faptul că acestea sunt instrumente centrale ale politicii externe a UE, care însă, în funcție de domeniul specific de politică, implică diferite niveluri de competență;

6.6. Convențiile fiscale bilaterale încheiate de statele membre

362. constată că unii experți consideră că multe convenții fiscale în vigoare încheiate de state membre ale UE limitează drepturile fiscale ale țărilor cu venituri mici sau cu venituri medii inferioare¹; solicită ca, la negocierea convențiilor fiscale, Uniunea Europeană și statele sale membre să respecte principiul coerenței politicilor în favoarea dezvoltării stabilit la articolul 208 din TFUE; subliniază că prerogativa de a încheia convenții fiscale le revine statelor membre;
363. observă că importanța pierderilor cauzate de evitarea obligațiilor fiscale este semnificativ mai mare în țările cu venituri mici și mijlocii, în special în Africa Subsahariană, America Latină și Caraibi și în Africa de Sud, față de alte regiuni²; solicită, prin urmare, statelor membre să își renegocieze convențiile fiscale bilaterale cu țările terțe în vederea introducerii clauzelor antiabuz, a prevenirii fenomenului de alegere a convenției mai convenabile și a unei curse de uniformizare la un nivel inferior în rândul țărilor în curs de dezvoltare;
364. invită Comisia să revizuiască toate convențiile fiscale în vigoare încheiate de statele membre cu țări terțe pentru a asigura conformitatea tuturor cu noile standarde globale, cum ar fi Convenția multilaterală privind punerea în aplicare a măsurilor aferente tratatelor fiscale în vederea prevenirii erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor (MLI); observă că MLI reprezintă standarde OCDE care au fost stabilite fără a lua în considerare nevoile sau provocările țărilor în curs de dezvoltare; solicită Comisiei să transmită statelor membre recomandări cu privire la convențiile lor fiscale bilaterale existente, pentru a asigura că acestea includ norme antiabuz generale, luând în considerare activitatea economică și crearea de valoare reale;
365. este conștient de faptul că convențiile fiscale bilaterale nu reflectă realitatea actuală a economiilor digitalizate; solicită statelor membre să își actualizeze convențiile fiscale bilaterale pe baza recomandării Comisiei de stabilire a normelor de impozitare a

¹ Action Aid, Mistreated Tax Treaties Report („Raport privind convențiile fiscale utilizate în mod inadecvat”), februarie 2016:

² Cobham, A și Petr Janský (2017). „Global distribution of revenue loss from tax avoidance” (Distribuirea globală a pierderilor de venituri cauzate de evitarea obligațiilor fiscale)

societăților în cazul unei prezențe digitale substanțiale¹;

6.7. Dubla impozitare

366. salută cadrul consolidat privind evitarea dublei neimpozitări; subliniază că eliminarea dublei impozitări este foarte importantă pentru asigurarea unui tratament echitabil pentru contribuabilii cinstiți și a faptului că încrederea lor nu este subminată; solicită statelor membre să respecte tratatele privind dubla impozitare pe care le-au încheiat și să coopereze onest și rapid în cazurile de dublă impozitare raportate;
367. salută adoptarea Directivei (UE) 2017/1852 a Consiliului din 10 octombrie 2017 privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în UE, care pune în aplicare standardul prevăzut în acțiunea 14 din BEPS; indică faptul că termenul de punere în aplicare a directivei (30 iunie 2019) nu a expirat încă și că dispozițiile vor trebui să fie monitorizate pentru a se asigura eficiența și eficacitatea lor;
368. invită Comisia să colecteze și să publice informații privind numărul litigiilor fiscale depuse și soluționate, în funcție de tipul de litigiu pe ani și pe țări implicate, astfel încât să se monitorizeze mecanismul și să se asigure eficiența și eficacitatea acestuia;

6.8. Regiunile ultraperiferice

369. invită Comisia și statele membre să se asigure că regiunile ultraperiferice ale UE pun în aplicare standardele minime ale BEPS, precum și ale Directivei împotriva evitării obligațiilor fiscale;
370. observă că Comisia a inițiat o investigație aprofundată pentru a examina aplicarea schemei de ajutor regional pentru zona liberă Madeira de către Portugalia²;

7. Intermediarii

371. salută definiția largă atât a „intermediarului”³, cât și a „tranzacției transfrontaliere care face obiectul raportării fiscale” din DAC6⁴, recent adoptată; solicită actualizarea semnelor distinctive în temeiul DAC6 pentru a include, printre altele, schemele de arbitraj al dividendelor, inclusiv acordarea de dividende și rambursarea impozitelor pe câștigurile de capital; invită Comisia să reevalueze extinderea obligației de raportare DAC6 la cazurile naționale; reamintește obligația intermediarilor din cadrul DAC6 de a raporta autorităților fiscale sistemele de raportare bazate pe lacune structurale din

¹ C(2018)1650.

² O investigație aprofundată a Comisiei pentru a examina dacă Portugalia a aplicat schema de ajutor regional pentru zona liberă Madeira în conformitate cu deciziile sale din 2007 și 2013 prin care aceasta a fost aprobată, pentru a verifica dacă scutirile fiscale acordate de Portugalia societăților stabilite în zona liberă Madeira sunt în concordanță cu deciziile Comisiei și cu normele UE privind ajutoarele de stat; subliniază că Comisia verifică dacă Portugalia a respectat cerințele schemelor, și anume dacă profiturile societăților care au beneficiat de reduceri ale impozitului pe profit au provenit exclusiv din activitățile desfășurate în Madeira și dacă societățile beneficiare au creat efectiv și au menținut locuri de muncă în Madeira.

³ Numit, în unele legislații, și promotor sau facilitator.

⁴ Directiva (UE) 2018/822 a Consiliului din 25 mai 2018 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării

(JO L 139, 5.6.2018, p. 1).

legislația fiscală, în special având în vedere numărul tot mai mare al strategiilor transfrontaliere de evitare a obligațiilor fiscale; consideră că sistemele considerate a fi dăunătoare de către autoritățile naționale competente ar trebui să fie abordate și făcute publice în mod anonimizat;

372. reiterează faptul că intermediarii joacă un rol esențial în facilitarea spălării banilor și finanțarea terorismului și ar trebui ținuți responsabili pentru aceste acțiuni;
373. reiterează nevoia unei cooperări sporite între administrațiile fiscale și autoritățile de supraveghere financiară în vederea unei supravegheri comune și eficiente a rolului intermediarilor financiari, ținând cont de faptul că unele instrumente financiare bazate pe impozit pot crea riscuri la adresa stabilității pieței financiare și integrității pieței;
374. consideră că Uniunea ar trebui să conducă prin exemplu și solicită Comisiei să se asigure că intermediarii care promovează planificarea fiscală agresivă și evaziunea fiscală nu joacă niciun rol în orientarea sau consilierea instituțiilor Uniunii care elaborează politicile privind aceste chestiuni;
375. invită Comisia și statele membre să recunoască și să abordeze riscurile de conflicte de interese care decurg din furnizarea de consultanță juridică, consultanță fiscală și servicii de audit atunci când se oferă consultanță atât clienților corporativi, cât și autorităților publice; subliniază că un conflict de interese poate lua mai multe forme, printre care contractele de achiziții publice care necesită furnizarea unor servicii de consiliere plătite pentru astfel de servicii, furnizarea de servicii de consiliere informale sau neplătite, grupurile oficiale de consilieri și experți, precum și practicile de tipul „ușilor turnante”; subliniază, prin urmare, că este important să se indice în mod transparent serviciile furnizate unui anumit client, iar aceste servicii să fie separate clar; își reiterează solicitările din rapoartele anterioare¹ pe această temă;
376. salută monitorizarea aplicării Directivei 2014/56/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 de modificare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate², și a Regulamentului (UE) nr. 537/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind cerințe specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public și de abrogare a Deciziei 2005/909/CE a Comisiei³, în special a dispoziției privind auditorii statutari sau firmele de audit care efectuează audituri statutare ale entităților de interes public; subliniază nevoia de a asigura aplicarea corespunzătoare a normelor;
377. solicită statelor membre să ia în considerare introducerea obligației de raportare fiscală pentru toți intermediarii din domeniul fiscal și financiar menționați la acțiunea 12 din Proiectul de acțiune BEPS, care, în cadrul activităților lor profesionale, iau cunoștință de existența unor tranzacții, dispozitive sau structuri cu caracter abuziv sau agresiv;
378. solicită o rotație a auditorilor la fiecare șapte ani pentru a preveni conflictele de interese și a limita cât se poate de mult furnizarea altor servicii decât cele de audit;
379. reafirmă că instituțiilor financiare, consilierilor și altor intermediari care, cu bună

¹ A se vedea, de exemplu, Recomandarea Parlamentului European din 13 decembrie 2017 adresată Consiliului și Comisiei în urma anchetei privind spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală, punctul 143 (JO C 369, 11.10.2018, p. 132).

² JO L 158, 27.5.2014, p. 196.

³ JO L 158, 27.5.2014, p. 77.

știință, facilitează, desfășoară sau participă în mod conștient, sistematic și repetat la activități de spălare a banilor sau de evaziune fiscală, sau care înființează birouri, sucursale sau filiale în jurisdicții incluse în lista UE pentru a le oferi clienților lor sisteme de planificare fiscală agresivă ar trebui să li se aplice sancțiuni eficace, proporționale și disuasive; solicită ca licențele de activitate economică ale unor astfel de instituții și persoane fizice să facă obiectul unei revizuii serioase în cazul în care instituțiile și persoanele fizice respective sunt condamnate pentru participarea la acțiuni frauduloase sau au cunoștință de faptul că clienții lor desfășoară astfel de acțiuni, și solicită, dacă este cazul, ca aceste instituții și persoane fizice să fie supuse unor restricții de funcționare pe piața unică;

380. reamintește că secretul profesional nu poate fi utilizat pentru protejarea sau ascunderea practicilor ilegale și a încălcării spiritului legii; solicită să se garanteze faptul că privilegiul de secret în relația client-avocat nu îngreunează raportarea adecvată a tranzacțiilor potențial ilegale, fără a aduce atingere drepturilor garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și principiilor generale ale dreptului penal;
381. invită Comisia să emită orientări privind interpretarea și aplicarea privilegiului juridic profesional și să adopte o linie de demarcație clară între consilierea juridică tradițională și avocații care acționează în calitate de operatori financiari, în conformitate cu jurisprudența instanțelor europene;

8. Protecția avertizorilor și a jurnaliștilor

382. consideră că protecția avertizorilor atât în sectorul privat, cât și în cel public este esențială pentru a preveni activitățile ilegale și abuzul de drept și a garanta că ele nu prosperă; recunoaște că avertizorii joacă un rol crucial în consolidarea democrației în cadrul societăților, în combaterea corupției și a altor infracțiuni sau activități ilegale grave, precum și în protejarea intereselor financiare ale Uniunii; evidențiază că avertizorii sunt adesea o sursă esențială pentru jurnalismul de investigație și ar trebui, așadar, să fie protejați împotriva oricărei forme de hărțuire și represalii; constată importanța de a se pune la dispoziție canale interne de raportare;
383. consideră că este necesar să se protejeze confidențialitatea surselor jurnalismului de investigație, inclusiv a avertizorilor, dacă se dorește protejarea rolului jurnalismului de investigație ca gardian al societății democratice;
384. consideră, din acest motiv, că ar trebui să se prevadă că derogările de la această obligație de confidențialitate se limitează la cazurile excepționale în care divulgarea acestor informații privind identitatea autorului unei semnalări sau al unei divulgări este o obligație necesară și proporțională impusă de dreptul Uniunii sau de dreptul național în contextul investigațiilor sau al procedurilor judiciare ori pentru a proteja libertățile altor persoane, și anume dreptul la apărare al persoanei vizate, făcând, în fiecare caz, obiectul unor garanții adecvate prevăzute de dreptul Uniunii sau de dreptul național; consideră că ar trebui să se prevadă sancțiuni adecvate în caz de încălcare a obligației de confidențialitate în ceea ce privește identitatea autorului unei semnalări sau al unei divulgări¹;

¹ Raport privind propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului din 26 noiembrie 2018 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii (COM(2018)0218 – C8 0159/2018 – 2018/0106(COD)).

385. constată că Legea privind falsul în declarații din SUA oferă un cadru solid pentru recompensarea avertizorilor în cazurile în care guvernul recuperează fonduri pierdute ca urmare a unei fraude¹; subliniază că, potrivit unui raport al Departamentului de justiție al SUA, avertizorii au fost direct responsabili de detectarea și raportarea a 3,4 miliarde USD dintr-un total de 3,7 miliarde USD recuperate; solicită statelor membre să instituie, în cadrul autorităților relevante și al entităților private, canale de comunicare confidentiale și sigure pentru raportările avertizorilor;
386. invită Comisia să examineze cele mai bune practici din întreaga lume² cu privire la protejarea și furnizarea de stimulente pentru avertizori și, atunci când este cazul și este necesar, să ia în considerare revizuirea legislației în vigoare pentru a spori eficacitatea sistemelor similare din UE;
387. solicită instituirea unui fond general al UE pentru a acorda sprijin financiar adecvat avertizorilor ale căror mijloace de trai sunt periclitate ca urmare a unor dezvăluiri privind activitățile sau faptele infracționale care sunt făcute, în mod clar, în interesul public;
388. este îngrijorat de faptul că avertizorii sunt adesea descurajați să își raporteze preocupările de teama represaliilor și că, în cazul în care represaliile nu sunt combătute și rămân nepedepsite, potențialii avertizori pot fi descurajați să își raporteze preocupările; consideră că recunoașterea în cadrul DCSB5 a dreptului avertizorilor de a prezenta autorităților competente respective o plângere în condiții de siguranță, de exemplu, prin intermediul unui singur punct de contact în cazurile internaționale complexe, atunci când sunt expuși la o amenințare sau la represalii, precum și recunoașterea dreptului lor la o cale de atac efectivă constituie o îmbunătățire semnificativă a situației persoanelor care raportează suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului la nivel intern în cadrul societății sau către o unitate de informații financiare; îndeamnă statele membre să transpună la timp și să pună în aplicare în mod corespunzător dispozițiile privind protecția avertizorilor prevăzute în DCSB5;
389. salută rezultatul negocierilor interinstituționale dintre Parlamentul European și Consiliu privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii și solicită statelor membre să adopte noile standarde cât mai curând posibil pentru a proteja avertizorii prin măsuri precum canale de raportare clare, confidențialitate, protecție juridică și sancțiuni pentru cei care încearcă să persecute avertizorii;
390. reamintește că funcționarii UE beneficiază de o protecție a avertizorilor de integritate în temeiul Statutului funcționarilor și al Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene³ și invită statele membre să introducă standarde comparabile pentru funcționarii lor;
391. consideră că acordurile de nedivulgare incluse în contractele de muncă și în acordurile de concediere nu ar trebui, în niciun caz, să împiedice angajații să raporteze autorităților

¹ Audierea TAX3 din 21 noiembrie 2018.

² În special, legislația relevantă din SUA.

³ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 723/2004 al Consiliului din 22 martie 2004 de modificare a Statutului funcționarilor Comunităților Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților (JO L 124, 27.4.2004, p. 1).

competente cazurile presupuse de încălcare a legii și a drepturilor omului¹; invită Comisia să evalueze posibilitatea de a propune măsuri legislative pentru a interzice acordurile abuzive de nediscriminare;

392. observă că Comisia TAX3 i-a invitat pe avertizorii din cazurile Julius Bär și Danske Bank să depună mărturie în cadrul unor audieri parlamentare publice²; este preocupat de faptul că protecția avertizorilor de integritate în instituțiile financiare nu este pe deplin satisfăcătoare și că temerile de represalii din partea angajatorilor și a autorităților pot împiedica avertizorii să prezinte informații privind încălcări ale legii; regretă profund faptul că avertizorul din cazul Danske Bank nu și-a putut prezenta liber și pe deplin informațiile cu privire la cazul respectiv din cauza constrângerilor legale;
393. regretă că autoritatea daneză de supraveghere financiară nu l-a contactat pe avertizorul care a raportat activități masive de spălare de bani în Danske Bank; este de părere că această omisiune constituie o neglijare gravă de către autoritatea daneză de supraveghere financiară a îndatoririi sale de a efectua investigații adecvate în urma unor acuzații grave de spălare masivă și sistematică a banilor prin intermediul unei bănci; invită autoritățile relevante ale UE și ale statelor membre să utilizeze pe deplin informațiile furnizate de avertizori și să acționeze rapid și decisiv în urma obținerii de informații de la aceștia;
394. invită statele membre să colaboreze îndeaproape în cadrul Consiliului Europei pentru promovarea și punerea în aplicare a recomandării privind protecția avertizorilor în dreptul intern al tuturor statelor membre ale Consiliului Europei; solicită Comisiei și statelor membre să preia conducerea în alte forumuri internaționale pentru a promova adoptarea unor standarde internaționale obligatorii de protecție a avertizorilor;
395. ia act de faptul că, în plus față de garantarea confidențialității identității avertizorilor ca o măsură esențială pentru a proteja persoana care efectuează raportarea, raportarea anonimă ar trebui să fie și mai mult protejată de amenințările și atacurile generalizate emise de cei care se consideră a fi prejudiciați și care încearcă să discrediteze persoana care efectuează raportarea;
396. recunoaște dificultățile cu care se confruntă jurnaliștii atunci când investighează sau raportează cazuri de spălare de bani, fraudă fiscală, evaziune fiscală și planificare fiscală agresivă; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că jurnaliștii de investigație sunt adesea supuși amenințărilor și intimidărilor, inclusiv intimidării juridice prin acțiuni în justiție strategice împotriva participării publice (SLAP); invită statele membre să îmbunătățească protecția jurnaliștilor, în special a celor implicați în anchetele privind infracțiunile financiare;
397. solicită Comisiei să înființeze cât mai curând un sistem de sprijin financiar pentru jurnalismul de investigație, posibil sub forma unei linii bugetare permanente și dedicate sprijinirii jurnalismului de investigație independent și de calitate în noul cadru financiar multianual;

¹ Astfel cum a sugerat Consiliul Europei în Recomandarea CM/Rec (2014)7 a Comitetului de Miniștri adresată statelor membre privind protecția avertizorilor, adoptată la 30 aprilie 2014.

² Dl Rudolf Elmer, audierea din 1 octombrie 2018; dl Howard Wilkinson, audierea din 21 noiembrie 2018.

398. condamnă ferm actele de violență împotriva jurnaliștilor; își afirmă din nou consternarea cu privire la faptul că, în ultimii ani, jurnaliști implicați în anchetarea unor activități dubioase ce implicau spălarea banilor au fost asasinați în Malta și Slovacia¹; subliniază că, potrivit Consiliului Europei, abuzurile și crimele comise împotriva jurnaliștilor au un impact profund descurajator asupra libertății de exprimare și amplifică fenomenul de autocenzură;
399. solicită autorităților malteze să utilizeze toate resursele disponibile pentru a avansa în ceea ce privește identificarea celor care au comandat asasinarea jurnalistei de investigație Daphne Caruana Galizia; salută inițiativa luată de 26 de organizații internaționale ale jurnaliștilor și din domeniul libertății media de a solicita inițierea unei anchete publice independente privind asasinarea jurnalistei Daphne Caruana Galizia și măsura în care aceasta ar fi putut fi evitată; solicită Guvernului maltez să lanseze această anchetă publică independentă fără întârziere; constată că guvernul maltez colaborează cu organizații internaționale precum Europol, FBI și Institutul medico-legal din Țările de Jos, pentru a-și consolida expertiza;
400. salută acuzațiile aduse de autoritățile slovace împotriva presupusului instigator la asasinarea lui Ján Kuciak și a Martinei Kušnírová, precum și împotriva presupușilor autori ai asasinatelor; încurajează autoritățile slovace să continue investigarea asasinatelor și să se asigure că toate aspectele cazului sunt investigate pe deplin, inclusiv eventualele legături politice cu crimele; solicită autorităților slovace să ancheteze integral cazurile de evaziune fiscală, fraudă cu TVA și spălare de bani de mare amploare dezvăluite de investigațiile lui Ján Kuciak;
401. deplânge faptul că jurnaliștii de investigație, precum Daphne Caruana Galizia, sunt deseori victime ale unor [acțiuni în justiție](#) abuzive care urmăresc să îi [cenzureze](#), să îi [intimideze](#) și să îi reducă la tăcere, împovărându-i cu costurile [apărării în instanță](#), până când sunt obligați să își abandoneze critica sau opoziția; reamintește că aceste acțiuni în justiție abuzive constituie o amenințare la adresa drepturilor democratice fundamentale, cum ar fi libertatea de exprimare, libertatea presei și libertatea de a difuza și de a primi informații;
402. invită statele membre să creeze mecanisme de prevenire a SLAPP; consideră că aceste mecanisme ar trebui să țină seama în mod corespunzător de dreptul la un bun renume și la o bună reputație; invită Comisia să evalueze posibilitatea și natura măsurilor concrete care ar trebui luate în acest domeniu;
403. regretă faptul că legile privind calomnia din Elveția sunt utilizate pentru a reduce la tăcere criticii din această țară și din lume, întrucât sarcina probei revine acuzatului și nu reclamantului; subliniază că acest lucru afectează nu numai jurnaliștii și avertizorii, ci și entitățile raportoare din Uniunea Europeană și persoanele care au obligații în baza registrului beneficiarilor reali, deoarece în cazul în care apare obligația de a raporta un beneficiar real din Elveția, persoana care efectuează raportarea poate fi urmărită penal în Elveția pentru defăimare și calomnie, care constituie infracțiuni²;

9. Aspecte instituționale

¹ Daphne Caruana Galizia, ucisă în Malta, la 16 octombrie 2017; Ján Kuciak, ucis împreună cu partenera sa, Martina Kušnírová, în Slovacia, la 21 februarie 2018.

² Audierea comisiei TAX3 din 1 octombrie 2018.

9.1. *Transparență*

404. salută activitatea Platformei pentru buna guvernare fiscală; constată că mandatul platformei este valabil până la 16 iunie 2019; solicită prelungirea sau reînnoirea acestuia pentru a se asigura că preocupările și cunoștințele societății civile sunt comunicate statelor membre și Comisiei; încurajează Comisia să lărgască participarea la Grupul de experți privind spălarea banilor și finanțarea terorismului (EGMLTF), incluzând experți din sectorul privat (întreprinderi și ONG-uri);
405. subliniază că Ombudsmanul European are mandatul de a examina aplicarea de către instituțiile Uniunii a normelor UE privind accesul public la documente, inclusiv metodele de lucru ale Consiliului sau ale Grupului de lucru pentru codul de conduită în domeniul fiscal;
406. reamintește rezultatele anchetei din proprie inițiativă desfășurate de Ombudsman cu privire la metodele de lucru ale Consiliului și recomandarea sa din 9 februarie 2018, care concluzionează că practica Consiliului de a nu face documentele legislative accesibile la scară largă, utilizarea disproporționată a statutului „LIMITE” și neînregistrarea sistematică a identității statelor membre care adoptă o poziție în cadrul unei proceduri legislative constituie exemple de administrare defectuoasă¹;
407. reamintește că impozitarea este în continuare o competență a statelor membre și că Parlamentul European are competențe limitate în acest domeniu;
408. indică, însă, faptul că problemele legate de fraudă fiscală, evaziunea fiscală și planificarea fiscală agresivă nu pot fi abordate cu eficacitate de către statele membre în mod individual; regretă, așadar, faptul că, în pofida solicitărilor adresate Consiliului, niciun document relevant nu a fost pus la dispoziția Comisiei TAX3; este foarte preocupat de lipsa de voință politică a statelor membre de a lua, în cadrul Consiliului, măsuri substanțiale în lupta împotriva spălării de bani, a fraudei fiscale, a evaziunii fiscale și a planificării fiscale agresive, precum și de a respecta TUE și principiul cooperării loiale² prin asigurarea unui nivel suficient de transparență și cooperare cu celelalte instituții ale UE;
409. regretă faptul că normele actuale pentru accesarea informațiilor clasificate și a altor informații confidențiale puse la dispoziția Parlamentului de către Consiliu, Comisie sau statele membre nu oferă claritate juridică deplină, ci sunt, în general, interpretate ca excluzând asistenții parlamentari acreditați (APA) de la consultarea și analizarea „altor informații confidențiale” neclasificate într-o sală de lectură securizată; solicită, prin urmare, introducerea într-un acord interinstituțional negociat a unei dispoziții clar formulate care să garanteze dreptul de acces la documente al asistenților parlamentari acreditați, pe baza principiului necesității de a cunoaște, în cadrul rolului lor de sprijinire a deputaților;
410. regretă faptul că, în pofida invitațiilor repetate, reprezentanții președinției Consiliului au refuzat să apară înaintea Comisiei TAX3 pentru a raporta cu privire la progresele înregistrate în implementarea recomandărilor comisiilor TAXE, TAX2 și PANA; subliniază că respectivele contacte de lucru între președinția Consiliului și comisiile

¹ Recomandarea Ombudsmanului European în cazul OI/2/2017/TE privind transparența procesului legislativ al Consiliului.

² Articolul 4 alineatul (3) din TUE.

speciale și de anchetă ale Parlamentului European ar trebui să fie o practică standard;

9.2. Grupul de lucru pentru codul de conduită privind impozitarea întreprinderilor (Grupul CoC)

411. ia act de intensificarea comunicării din partea Grupului CoC și salută, în special, publicarea bianuală a raportului său adresat Consiliului, precum și scrisorile trimise jurisdicțiilor și angajamentele primite în contextul procesului de întocmire a listei UE;
412. regretă, cu toate acestea, caracterul opac al negocierilor privind procesul de întocmire a listei UE și invită statele membre să asigure transparența la următoarea actualizare a listelor;
413. salută faptul că președintele Grupului CoC a apărut în fața Comisiei TAX3, în urma schimbării poziției anterioare a Grupului CoC; constată, de asemenea, că, de la începutul activității Comisiei TAX3, au fost puse la dispoziție compilații ale lucrărilor Grupului CoC¹; regretă, totuși, că aceste documente nu au fost publicate mai devreme și că părți importante din acestea au fost prelucrate;
414. subliniază că recomandările Ombudsmanului menționate mai sus se aplică, de asemenea, Grupului CoC, care ar trebui să furnizeze informațiile necesare referitoare, în special, la practicile fiscale dăunătoare ale statelor membre și la procesul de întocmire a listei UE;
415. invită Grupul CoC să ia măsuri suplimentare pentru a asigura transparența reuniunilor sale, în special prin publicarea pozițiilor diferitelor state membre privind punctele de pe ordinea de zi discutată, în termen de cel mult șase luni de la reuniune;
416. solicită Comisiei să raporteze cu privire la implementarea Codului de conduită pentru impozitarea întreprinderilor și la aplicarea ajutoarelor de stat în domeniul fiscal, astfel cum se prevede la articolul N din cod²;
417. consideră că mandatul Grupului CoC trebuie actualizat, întrucât acesta abordează aspecte care depășesc evaluarea practicilor fiscale dăunătoare ale UE, ceea ce reprezintă mai mult decât simpla furnizare de contribuții tehnice pentru deciziile luate de Consiliu; solicită, pe baza naturii activității desfășurate de grup, care are și un caracter politic, ca asemenea sarcini să fie desfășurate într-un cadru care să permită controlul sau supravegherea democratică, primul pas fiind asigurarea transparenței;
418. solicită, în acest context, ca opacitatea componenței Grupului CoC să fie înlăturată prin

¹ În special, astfel cum s-a reamintit în raportul Grupului CoC către Consiliu din iunie 2018: orientările procedurale pentru desfășurarea procesului de monitorizare a angajamentelor în ceea ce privește lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale (doc. 6213/18); o compilație a tuturor orientărilor convenite de la crearea grupului în 1998 (doc. 5814/18 REV1); o compilație a tuturor scrisorilor semnate de președintele Grupului CoC prin care se solicită angajamente din partea jurisdicțiilor (doc. 6671/18); o compilație a scrisorilor de angajament primite ca răspuns, dacă jurisdicția în cauză și-a acordat consimțământul (doc. 6972/18 și actele adiționale); și o prezentare generală a măsurilor individuale evaluate de grup începând cu anul 1998 (doc. 9639/18).

² Codul figurează în anexa I la concluziile reuniunii Consiliului ECOFIN din 1 decembrie 1997 privind politica fiscală, considerentul N referindu-se la monitorizarea și revizuirea dispozițiilor codului (JO C 2, 6.1.1998, p. 1).

publicarea unei liste a membrilor săi;

9.3. Asigurarea respectării legislației UE

419. solicită ca Parlamentul nou ales să inițieze o evaluare generală a progreselor înregistrate în ceea ce privește accesul la documentele solicitate de comisiile TAXE, TAX2, PANA și TAX3, comparând cererile adresate cu cele onorate de Consiliu și de alte instituții ale UE, și să inițieze, dacă este necesar, măsurile procedurale și/sau juridice necesare;
420. solicită crearea, în cadrul Comisiei, a unui nou Centru pentru coerența și coordonarea politicilor fiscale la nivelul Uniunii (TPCCC), care să fie în măsură să evalueze și să monitorizeze la nivelul Uniunii politicile fiscale aplicate de statele membre și să garanteze că statele membre nu aplică noi măsuri fiscale dăunătoare;

9.4. Cooperarea participanților neinstituționali

421. salută participarea și contribuția părților interesate la audierile Comisiei TAX3, astfel cum se menționează în secțiunea IV.3 din prezentarea generală a activităților de pe durata mandatului Comisiei TAX3; regretă faptul că alte părți interesate au refuzat să participe la audierile Comisiei TAX3, astfel cum se menționează în secțiunea IV.4 din prezentarea generală a activităților; constată că nu au putut fi identificate sancțiuni disuasive pentru cazurile în care acest refuz nu a fost motivat;
422. invită Consiliul și Comisia să convină asupra creării unei liste a părților neinstituționale necooperante, accesibilă publicului și actualizată periodic, în acordul interinstituțional privind un registru obligatoriu de transparență pentru reprezentanții grupurilor de interese; consideră, între timp, că ar trebui să se țină o evidență a profesioniștilor și organizațiilor care, fără motive justificabile, au refuzat să participe la audierile comisiilor TAXE, TAX2, PANA și TAX3; invită instituțiile UE să aibă în vedere această atitudine în relațiile viitoare cu părțile interesate respective și să le retragă legitimațiile de acces în clădirile lor;

9.5. Dreptul de anchetă/de investigație al Parlamentului

423. consideră că, pentru exercitarea controlului democratic asupra executivului, este esențial ca Parlamentului să i se confere competențe de investigație și de anchetă similare celor ale parlamentelor naționale din statele membre; este de părere că, pentru a-și exercita acest rol, Parlamentul trebuie să fie abilitat să citeze martorii și să le impună să se prezinte și să furnizeze documente;
424. consideră că, pentru ca aceste drepturi să fie exercitate, statele membre trebuie să convină asupra aplicării de sancțiuni persoanelor care nu se prezintă sau nu furnizează documente, în conformitate cu legislația națională care reglementează anchetele și investigațiile parlamentare la nivel național;
425. îndeamnă Consiliul și Comisia să urmărească încheierea promptă a negocierilor asupra propunerii de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind modalitățile detaliate de exercitare a dreptului de anchetă al Parlamentului;

9.6. Unanimitate versus vot cu majoritate calificată

426. invită din nou Comisia să aplice, după caz, procedura prevăzută la articolul 116 din TFUE, care permite modificarea cerinței privind unanimitatea în cazurile în care Comisia constată că o diferență dintre actele cu putere de lege și actele administrative din statele membre denaturează condițiile de concurență de pe piața internă;
427. salută contribuția Comisiei prin comunicarea sa intitulată „Către un proces decizional mai eficient și mai democratic în domeniul politicii fiscale a UE”, care propune o foaie de parcurs supusă votului cu majoritate calificată pentru chestiuni specifice și urgente ale politicii fiscale, în cazul în care dosarele legislative și inițiativele esențiale care vizează combaterea fraudei fiscale, a evaziunii fiscale și a planificării fiscale agresive sunt blocate în Consiliu în detrimentul unei mari majorități a statelor membre; salută sprijinul exprimat de unele state membre pentru această propunere¹;
428. subliniază că ar trebui avute în vedere în continuare toate scenariile, nu doar cel al trecerii de la unanimitate la votul cu majoritate calificată prin intermediul unei clauze-pasarelă; invită Consiliul European să adauge acest punct pe ordinea de zi a unui summit înainte de sfârșitul anului 2019, pentru a se angaja într-o dezbateră fructuoasă cu privire la modalitățile de facilitare a procesului decizional privind chestiunile fiscale, în interesul funcționării pieței unice;

9.7. Acțiuni subsecvente

429. consideră că lucrările comisiilor TAXE, TAX2, PANA și TAX3 ar trebui să continue în următoarea legislatură, în cadrul unei structuri permanente a Parlamentului sub forma unei subcomisii a Comisiei pentru afaceri economice și monetare (ECON), astfel încât să se permită participarea diferitelor comisii;

o

o o

430. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului European, Consiliului Afaceri Economice și Financiare, Comisiei, Serviciului European de Acțiune Externă, autorităților europene de supraveghere, Parchetului European, Băncii Centrale Europene, Moneyval, statelor membre, parlamentelor naționale, ONU, G20, Grupului de Acțiune Financiară Internațională și OCDE.

¹ Audierea TAX3 cu secretarul de stat spaniol pentru finanțe, 19 februarie 2019.